

๑๗.๑๐.๕๕
๕.๕.๕๕
๕.๕

การสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโยมรุมตามสภาพที่เป็นจริง
และสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดยะลา

ปริญญานิพนธ์

ของ

โยฮัน แปะเลี้ยง -

- 6 พ.

- 6 พ.ศ. 2535

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาดุษฎีบัณฑิต

กันยายน 2529

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

178255

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณา
ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

ดร.พร อึ้งวงษ์ ประธาน
ดร.วันดี กุศลกุล กรรมการ

ดร.พร อึ้งวงษ์ ประธาน
ดร.วันดี กุศลกุล กรรมการ
ดร.อมร อึ้งวงษ์ กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ เพราะได้รับความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คมเพชร ฉัตรสุณกุล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ ในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ มาโดยตลอด และเหนือสิ่งอื่นใดคือกำลังใจที่ผู้เขียนได้รับอย่างเปี่ยมล้น ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คมเพชร ฉัตรสุณกุล อีกครั้งหนึ่ง สำหรับความช่วยเหลือ น้ำใจ และทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นความกรุณา ผู้เขียนจะขอระลึกถึง ความกรุณาที่ได้รับนี้ไว้ตลอดไป

ขอกราบขอบพระคุณ ท่านอาจารย์ลำอู ประยูรพงษ์ หัวหน้าฝ่ายสถานศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ที่ได้กรุณาให้ผู้เขียนได้ลาศึกษาต่อและให้กำลังใจจนสำเร็จการศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณ คณะอาจารย์ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา ที่ได้ประสพวิชาความรู้

ขอขอบพระคุณ คุณฉัตรนา หะยิมามะ และครอบครัว สำหรับกำลังใจและความเป็นห่วง

ขอขอบพระคุณ คุณบัณฑิตา อนุชาติวรกุล และครอบครัว สำหรับความช่วยเหลือตลอดเวลาของการศึกษา

ขอขอบคุณ ผู้จัดการ ครูใหญ่ อาจารย์และนักเรียนในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือและความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษารั้งนี้

ขอขอบคุณ เพื่อน ๆ ทุกคนที่ให้กำลังใจ ตลอดจนผู้ที่มีส่วนช่วยเหลือจนปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จลงด้วยดี

ท้ายที่สุดนี้ ขอขอบคุณ คุณปรางดี สัตตแสง สำหรับความเป็นห่วง ประารณาดีและกำลังใจ

โยฮัน แซ่เลียง

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	ค่านิยมคัมภีร์เฉพาะ	5
2	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	7
	ความหมายของกิจกรรมโฮมรูม	7
	จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมโฮมรูม	9
	หลักการจัดกิจกรรมโฮมรูม	12
	เวลาสำหรับจัดกิจกรรมโฮมรูม	16
	กิจกรรมที่ควรจัดในโฮมรูม	17
	การวิจัยในต่างประเทศ	26
	การวิจัยภายในประเทศ	29
	สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า	37
3	วิธีดำเนินการ	38
	ประชากร	38
	กลุ่มตัวอย่าง	38
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	39
	วิธีการรวบรวมข้อมูล	42
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	42

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	44
การวิเคราะห์ข้อมูล	44
5 สรุปผลการค้นคว้า อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	122
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	122
กลุ่มตัวอย่าง	122
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	122
การวิเคราะห์ข้อมูล	123
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	123
อภิปรายผล	137
ข้อเสนอแนะ	163
บรรณานุกรม	164
ภาคผนวก	169

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงจำนวนนักเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดยะลา พ.ศ. 2523 โดยแบ่งตามเพศและที่ตั้งของโรงเรียน	39
2	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูม ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ด้านโรงเรียนและการเรียน	46
3	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูม ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ด้านส่วนตัวและสังคม	50
4	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูม ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ด้านอาชีพ	53
5	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูม ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ด้านทั่วไป	55
6	แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมด้านโรงเรียนและการเรียน	57
7	แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมด้านส่วนตัวและสังคม	59
8	แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมด้านอาชีพ	61
9	แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมด้านทั่วไป	62

10	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนชายและ นักเรียนหญิงเกี่ยวกับกิจกรรมโยมรุม ตามสภาพที่เป็นจริงด้าน โรงเรียนและการเรียน	64
11	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนชายและ นักเรียนหญิงเกี่ยวกับกิจกรรมโยมรุม ตามสภาพที่เป็นจริงด้าน ส่วนตัวและสังคม	68
12	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนชายและ นักเรียนหญิงเกี่ยวกับกิจกรรมโยมรุม ตามสภาพที่เป็นจริงด้าน อาชีพ	71
13	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนชายและ นักเรียนหญิงเกี่ยวกับกิจกรรมโยมรุม ตามสภาพที่เป็นจริงด้าน ทั่วไป	73
14	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนชายและ นักเรียนหญิงเกี่ยวกับกิจกรรมโยมรุม ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ด้านโรงเรียนและการเรียน	75
15	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนชายและ นักเรียนหญิงเกี่ยวกับกิจกรรมโยมรุม ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ด้านส่วนตัวและสังคม	79
16	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนชายและ นักเรียนหญิงเกี่ยวกับกิจกรรมโยมรุม ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ด้านอาชีพ	82
17	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนชายและ นักเรียนหญิงเกี่ยวกับกิจกรรมโยมรุม ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ด้านทั่วไป	84

18	แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของความคิดเห็นของนักเรียนชายกับ นักเรียนหญิงเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมด้านโรงเรียนและการเรียน	86
19	แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของความคิดเห็นของนักเรียนชายกับ นักเรียนหญิงเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมด้านส่วนตัวและสังคม	88
20	แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของความคิดเห็นของนักเรียนชายกับ นักเรียนหญิงเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมด้านอาชีพ	90
21	แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของความคิดเห็นของนักเรียนชายกับ นักเรียนหญิงเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมด้านทั่วไป	91
22	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนใน โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลและนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้ง อยู่นอกเขตเทศบาล เกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูม ตามสภาพที่เป็นจริง ด้านโรงเรียนและการเรียน	93
23	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนใน โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลและนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้ง อยู่นอกเขตเทศบาล เกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูม ตามสภาพที่เป็นจริง ด้านส่วนตัวและสังคม	97
24	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนใน โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลและนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้ง อยู่นอกเขตเทศบาล เกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูม ตามสภาพที่เป็นจริง ด้านอาชีพ	100
25	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนใน โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลและนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้ง อยู่นอกเขตเทศบาล เกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูม ตามสภาพที่เป็นจริง ด้านทั่วไป	102

- 26 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนใน
โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลและนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่
ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล เกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูม ตามสภาพที่นักเรียน
คาดหวังด้านโรงเรียนและการเรียน 104
- 27 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนใน
โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลและนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่
ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล เกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูม ตามสภาพที่นักเรียน
คาดหวังด้านส่วนตัวและสังคม 108
- 28 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนใน
โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลและนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่
ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล เกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูม ตามสภาพที่นักเรียน
คาดหวังด้านอาชีพ 111
- 29 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนใน
โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลและนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่
ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล เกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูม ตามสภาพที่นักเรียน
คาดหวังด้านทั่วไป 113
- 30 แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนใน
โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลกับโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล
เกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมด้านโรงเรียนและการเรียน 115
- 31 แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนใน
โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลกับโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล
เกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมด้านส่วนตัวและสังคม 117

- 32 แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนใน
โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลกับโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล
เกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมด้านอาชีพ: 119
- 33 แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนใน
โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลกับโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล
เกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมด้านทั่วไป 120

ภูมิหลัง

ทรัพยากรมนุษย์นั้นนับได้ว่ามีค่ากว่าทรัพยากรใด ๆ การพัฒนาคนจึงมีความสำคัญยิ่ง และเป็นรากฐานของการพัฒนาด้านอื่น ๆ ความมั่งคั่งและความเจริญของประเทศนั้นขึ้นอยู่กับ การพัฒนาคน คือให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพในด้านความรู้ ความสามารถ ความคิด สติปัญญา และคุณธรรม ซึ่งวิธีการในการพัฒนาคนก็คือ การจัดการศึกษานั้นเอง

ในการจัดการศึกษานั้น การแนะแนวเป็นส่วนหนึ่งของการให้การศึกษาแก่เยาวชน ซึ่งจะช่วยให้เด็กมีการพัฒนาในด้านสังคม จิตใจ ควบคู่ไปกับการให้ความรู้ในด้านวิชาการ การให้บริการแนะแนวแก่เยาวชนเป็นหน้าที่ของทุกคนคือ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู ผู้บริหาร และ ผู้เชี่ยวชาญ โดยมีครูแนะแนวทำหน้าที่ประสานงาน และเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ เอื้อต่อการพัฒนาเด็ก (วชิรญา บัวศรี 2519 : 13) บริการแนะแนวด้านต่าง ๆ ใน โรงเรียนนั้น เป็นกระบวนการที่จะช่วยให้เด็กเรียนเข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อมได้ดีขึ้น สามารถ วางโครงการในอนาคตของตนอย่างเหมาะสม ทั้งเป็นการช่วยให้เขาตัดสินใจแก้ปัญหาได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งไม่ใช่เฉพาะจะสามารถแก้ปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่เท่านั้น แต่จะช่วยให้ มีทักษะในการแก้ปัญหานั้น ๆ ด้วยตนเองได้ด้วย นอกจากนี้การแนะแนวจะช่วยให้เด็กเรียนมี โอกาสได้สำรวจความรู้สึก ค่านิยม การเลือกการดำเนินชีวิตของตนเอง ทั้งได้รับข้อมูล ต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยในการตัดสินใจหรือแก้ปัญหา

ความสำคัญของงานแนะแนวก็คือ เพื่อให้เด็กรู้จักปรับตนเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม และสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพื่อให้เขาสามารถดำเนินชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข ตามควรแก่สภาพ ได้มีการพัฒนาตนเองตามความถนัด ความสามารถ และความสนใจ เพื่อ จะได้เจริญเติบโตขึ้นเป็นบุคคลที่มีประโยชน์ต่อสังคม (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา ม.ป.ป. : 6) ซึ่งช่วยให้การจัดการศึกษาบรรลุผลตามความมุ่งหมายยิ่งขึ้น เพราะหน้าที่ของการศึกษาคือ การช่วยนักเรียนให้สามารถคิดและตัดสินใจได้ด้วยตนเอง ตลอดจนเป็นพลเมืองที่มีความ รับผิดชอบ (Hutchins. 1953 : 13)

นอกจากนี้ นโยบายของรัฐบาลในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 1) ได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ทั้งวิชาการและวิชาชีพที่เหมาะสมกับวัย ความสนใจ ความต้องการ และความถนัด เพื่อให้แต่ละบุคคลเข้าใจและรู้จักเลือกอาชีพที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมและจากหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ให้ระบุไว้ชัดเจนว่า โรงเรียนต้องจัดให้มีบริการแนะแนวส่วนตัว แนะนำการเรียนและการศึกษาต่อ เพื่อช่วยแก้ปัญหาให้นักเรียนสามารถเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ 2523 : 12)

ปัจจุบันโรงเรียนมัธยมแต่ละแห่งมีครูแนะแนวไม่เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน ครูแนะแนวไม่อาจให้บริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนอย่างทั่วถึง ฉะนั้นผู้บริหารของโรงเรียนจึงควรแต่งตั้งครูที่ปรึกษา (Academic Advisor) ขึ้นมาจากครูด้านวิชาการจำนวนมากพอกับจำนวนนักเรียน เพื่อให้บริการให้ความช่วยเหลือแนะนำด้านการเรียน ความประพฤติและอื่น ๆ ซึ่งช่วยให้นักเรียนได้รับความช่วยเหลืออย่างทั่วถึง ทำให้นักเรียนเกิดความอบอุ่นใจ มีความมั่นคงทางอารมณ์ เพราะเชื่อว่าครูที่ปรึกษาเป็นที่พึ่งของเขาได้ และให้ครูที่ปรึกษาดูแลเอาใจใส่นักเรียนแต่ละคนทุกด้าน ทั้งด้านการเรียน ความประพฤติ การให้คำปรึกษาเบื้องต้น (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 19)

ดังนั้นในภาวะที่ขาดแคลนครูแนะแนวเช่นนี้ การจัดกิจกรรมโฆมรูมจึงมีความจำเป็นและถ้ามีการปรับปรุงการจัดกิจกรรมโฆมรูมในรูปแบบของบริการแนะแนว มีโครงการให้นักเรียนได้สำรวจและประเมินตนเอง ได้รับข้อมูลด้านการศึกษา อาชีพ และด้านส่วนตัว เป็นต้นว่า วิธีการปรับปรุงการเรียน ความสำคัญของการเรียนและการทำงาน การปฏิบัติตนให้เป็นนักเรียนที่ดี เป็นสมาชิกที่ดีในครอบครัวและสังคม การสร้างเสริมบุคลิกภาพที่ดีตาม ตลอดจนการฝึกทักษะมนุษยสัมพันธ์โดยการจัดกิจกรรมโฆมรูมแต่ละหน่วย เน้นให้นักเรียนได้ร่วมกันอภิปรายและฝึกทักษะต่าง ๆ มากกว่าการบรรยาย มีหลักการให้นักเรียนรู้จักตนเองและสิ่งแวดล้อม มีทักษะในการตัดสินใจ และทักษะที่จำเป็นต่าง ๆ ในการปรับตัวและการทำงานในอนาคต กิจกรรมโฆมรูมจึงน่าจะสามารถช่วยป้องกัน แก้ไข และส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนได้เป็นอย่างดี (วัชร ทรัพย์มี และคนอื่น ๆ ม.ป.ป. : 2)

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในภาคใต้ เป็นโรงเรียนที่แปรสภาพมาจาก ปอเนาะ (Pondok) ซึ่งมีการศึกษาเฉพาะทางด้านศาสนาอิสลาม และต่อมาได้ขออนุญาต จัดตั้งเป็นโรงเรียนราษฎร์ ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2497 เปิดทำการสอน ทั้งวิทยาศาสตร์ วิชาสามัญ และวิชาชีพ โดยมีโครงการอุดหนุนโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนา อิสลาม - ภาคใต้ กระทรวงศึกษาธิการให้การส่งเสริมและสนับสนุน ทั้งด้านเงินทุนและ บุคลากร (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน 2523 : 24) ปัจจุบันโรงเรียน เหล่านี้ได้รับปรับปรุงกิจการทั้งด้านปริมาณและคุณภาพดีขึ้นเป็นลำดับ โดยได้ช่วยการเรียน การสอนจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แต่ยังคงขาดบุคลากรด้านแนะแนวที่สำเร็จการศึกษา ด้านการแนะแนวโดยตรง และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจึงให้การสนับสนุน ด้านบุคลากร ก็ยังไม่มีกำหนดอัตราสำหรับผู้ที่จบการศึกษาด้านการแนะแนว เพื่อนำมา บรรจุ ตามโรงเรียนต่าง ๆ แต่อย่างไรก็ตามได้กำหนดให้มีครูประจำชั้นทำหน้าที่ให้การแนะแนว โดยจัดกิจกรรมโครงการต่าง ๆ ให้แก่นักเรียนในความรับผิดชอบ

ตามสภาพความเป็นจริง โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามนั้น ยังไม่มีการสอน กิจกรรมแนะแนว แต่มีการจัดกิจกรรมโครงการในทุกรายเรียน ดังนั้นจึงน่าจะศึกษาการจัด กิจกรรมโครงการของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดยะลา โดยศึกษาจากความคิดเห็นของนักเรียนว่าปัจจุบันมีกิจกรรมโครงการจัดให้นักเรียนนั้นเป็นอย่างไร และ นักเรียนมีความคาดหวังในกิจกรรมนั้นอย่างไรบ้าง ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง การจัดกิจกรรมโครงการให้สนองความต้องการของนักเรียนในโอกาสต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับกิจกรรมโครงการ ตามสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่นักเรียนคาดหวังในแต่ละด้านในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดยะลา
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง เกี่ยวกับ กิจกรรมโครงการ ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวังในแต่ละด้าน

3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลกับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล เกี่ยวกับกิจกรรมโฆมรุม ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวังในแต่ละด้าน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะทำให้เข้าใจถึงสภาพการจัดกิจกรรมโฆมรุม ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดยะลา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารการศึกษา ครู - อาจารย์ ครูโฆมรุมและผู้ที่เกี่ยวข้องได้ เข้าใจถึงสภาพอันแท้จริงของการจัดกิจกรรมโฆมรุม และสภาพที่นักเรียนคาดหวัง อันจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงโปรแกรมกิจกรรมโฆมรุมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษา

1. ประชากร เป็นนักเรียนชายและหญิง ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดยะลา จำนวน 16 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 852 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชายและหญิง ซึ่งสุ่มมาจากประชากรนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดยะลา จำนวน 8 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียน 424 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

3.1 ตัวแปรอิสระ

3.1.1 เพศของนักเรียน ซึ่งแบ่งเป็นเพศชายและเพศหญิง

3.1.2 สถานที่ตั้งของโรงเรียน แบ่งเป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขต

เทศบาล และนอกเขตเทศบาล

3.2 ตัวแปรตาม

ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฆมรุม

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. กิจกรรมโหมโรง หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูประจำชั้นจัดสำหรับนักเรียนในความรับผิดชอบของตน เพื่อให้ความช่วยเหลือในการส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียน ป้องกันปัญหาตลอดจนแก้ไขปัญหาดังกล่าว และกิจกรรมเหล่านี้จะครอบคลุมเรื่องต่าง ๆ
4. ด้าน คือ ด้านทั่วไป ด้านโรงเรียนและการเรียน ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม
2. กิจกรรมด้านทั่วไป หมายถึง กิจกรรมและข้อมูลที่เกิดขึ้นเพื่อมุ่งส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและรู้จักพิจารณาหาข้อเท็จจริง เกี่ยวกับเรื่องราว ปัญหาและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นโดยทั่วไป เช่น เรื่องยาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม เป็นต้น
3. กิจกรรมด้านโรงเรียนและการเรียน หมายถึง ข้อมูลต่าง ๆ ที่ทำให้นักเรียนรับรู้ถึงรายละเอียดเกี่ยวกับโรงเรียน รวมทั้งข้อมูลที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีการเรียนที่จะทำให้ประสบผลสำเร็จ แนวทางการศึกษาต่อ ตลอดจนการให้ข้อมูลที่จะช่วยให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียน และคุณค่าของการศึกษา
4. กิจกรรมด้านอาชีพ หมายถึง กิจกรรมและข้อมูลต่าง ๆ ที่จะช่วยเหลือนักเรียนในการวางแผนประกอบอาชีพ โดยเฉพาะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพ โดยมุ่งให้นักเรียนสามารถเข้าใจตนเองว่ามีคุณสมบัติอย่างไร เหมาะที่จะประกอบอาชีพอะไรให้มีความรู้ความเข้าใจในรายละเอียดของอาชีพต่าง ๆ มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับหลักสูตรและมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพที่สุจริต
5. กิจกรรมด้านส่วนตัวและสังคม หมายถึง กิจกรรมและข้อมูลต่าง ๆ ที่จะทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในบุคลิกภาพของตนเอง ความรักและความสัมพันธ์ในครอบครัว ความสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อนเพศตรงข้าม สภาพเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ในครอบครัว รวมทั้งการอบรมศีลธรรมจรรยา การให้คำปรึกษาแนะนำในปัญหาความทุกข์ร้อนต่าง ๆ ที่เป็นเรื่องส่วนตัวของนักเรียน
6. นักเรียน หมายถึง นักเรียนทั้งชายและหญิงที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดยะลา

7. โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม หมายถึง ปอเนาะ (สถานที่สอนศาสนาอิสลาม) ที่จดทะเบียนแล้วและได้แปรสภาพเป็นโรงเรียนราษฎร์ประเภทสอนศาสนา ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พุทธศักราช 2497 โดยเปิดทำการสอนทั้งวิชาศาสนา และวิชาสามัญในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งตั้งอยู่ในจังหวัดยะลา

8. กิจกรรมโฆรัมตามสภาพที่เป็นจริง หมายถึง กิจกรรมโฆรัมที่จัดอยู่ในปัจจุบัน

9. กิจกรรมโฆรัมตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง หมายถึง กิจกรรมโฆรัมที่นักเรียนต้องการให้ครูจัด

10. โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล หมายถึง โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดยะลา ที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองยะลาหรือเทศบาลตำบลและสุขาภิบาลของแต่ละอำเภอ

11. โรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล หมายถึง โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดยะลา ที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลเมืองยะลา หรือเทศบาลตำบล สุขาภิบาลของแต่ละอำเภอ

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของกิจกรรมโฮมรูม

ได้มีผู้ให้ความหมายของ "กิจกรรมโฮมรูม" (Home-Room Activities) ไว้หลายท่านด้วยกันดังนี้

คมเพชร ฉัตรศุภกุล (คมเพชร ฉัตรศุภกุล 2523 : 72) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมโฮมรูมไว้ว่า หมายถึง การที่โรงเรียนจัดตารางเวลาเอาไว้เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ได้มีโอกาสพบกับครูคนใดคนหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบต่อกิจกรรมโฮมรูมของนักเรียน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้รับความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ที่มีความจำเป็น

สำหรับ จำเนียร ช่วงโชติ ได้กล่าวว่า คำว่า โฮมรูม (Home-Room) ในความหมายของการศึกษาอเมริกัน หมายถึง การที่นักเรียนซึ่งได้แยกย้ายกันไปเรียนตามห้องวิชาต่าง ๆ ที่เขาได้เลือกเรียนตามความถนัดและความสามารถของเขาได้กลับมารวมกันในห้อง ๆ หนึ่ง ซึ่งเรียกว่า Home-Room กล่าวโดยง่าย ๆ ก็คือ การที่นักเรียนได้กลับเข้ามาในห้องเดิมหรือบ้านเดิมของตนหลังจากที่ได้แยกย้ายไปทำอื่นชั่วคราวนั่นเอง การกลับมายังห้องโฮมรูมนี้ เพื่อมารับทราบถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานประจำชั้น กิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน เรื่องต่าง ๆ ที่ควรจะทราบเป็นส่วนรวมและอื่น ๆ ซึ่งทั้งหมดรวมเรียกว่า "กิจกรรมโฮมรูม" (Home-Room Activities) โดยมีครูผู้หนึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการและรับผิดชอบในกิจกรรมต่าง ๆ ให้กับนักเรียนของตนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดโฮมรูมทุกประการ ครูผู้ทำหน้าที่นี้เรียกว่า "ครูโฮมรูม" (Home-Room Teacher) (จำเนียร ช่วงโชติ 2517 : 334)

ในทัศนะของ วัชรีย์ ทรัพย์มี (วัชรีย์ ทรัพย์มี 2518 : 20) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมโฮมรูม หรือกิจกรรมประจำห้องเรียนว่า เป็นการจัดกิจกรรมในห้องเรียนให้

มีลักษณะเหมือนบ้าน คือ ให้นักเรียนมีความคุ้นเคยซึ่งกันและกันและคุ้นกับครูประจำชั้นสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน เป็นการจัดกิจกรรมแนะแนวหมู่ในแต่ละห้องเรียน เพื่อให้ประโยชน์แก่นักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น ช่วยให้นักเรียนรู้แนวทางการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ รู้จักวิธีปรับปรุงบุคลิกภาพ รู้จักวิธีสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น หรือฝึกมารยาทต่าง ๆ แก่นักเรียน

ในทำนองเดียวกัน สตรอง (Strong. 1967 : 142) ได้อธิบายถึงกิจกรรมโฮมรูม (Home-Room Activities) ไว้ว่า กิจกรรมโฮมรูมเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นในห้องเรียนเพื่อให้ครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียนได้คุ้นเคยกันยิ่งขึ้น และผลจากกิจกรรมนี้จะทำให้นักเรียน ได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ด้านต่าง ๆ ทั้งด้านการศึกษา อาชีพ และการปรับตัว ตลอดจนได้ฝึกทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นในการดำรงชีวิตและการทำงาน เช่น ทักษะมนุษยสัมพันธ์ ทักษะในการทำงานเป็นกลุ่ม ทักษะในการคิดวิเคราะห์ ความมีวินัยในตนเอง ซึ่งเป็นการส่งเสริมวิชาการต่าง ๆ ที่นักเรียนได้เรียนรู้จากหลักสูตรหรือเป็นการให้ข้อมูล และฝึกทักษะ ซึ่งนักเรียนไม่ได้รับจากหลักสูตร และ เคลฟฟอร์ด (Clafford. 1949 : 271) ได้ให้ความหมายของโฮมรูมไว้ว่า "เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นในโรงเรียนเพื่อให้มีบรรยากาศเป็นเสมือนบ้านอีกแห่งหนึ่งของนักเรียน ภายใต้การรับผิดชอบโดยตรงของครูโฮมรูม ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจงานด้านบริหารของโรงเรียน และการให้บริการแนะแนวแก่นักเรียน และโฮมรูมที่แท้จริงนั้นต้องจัดเวลาสำหรับโฮมรูมทุก ๆ วัน หรือเป็นประจำบ่อย ๆ"

กล่าวโดยสรุปโฮมรูม หมายถึง การที่ครูและนักเรียนมาพบปะกันตามกำหนดเวลาที่ได้ตกลงกันไว้ เพื่อสร้างความคุ้นเคยกัน และครูจะได้สังเกตพัฒนาการและความก้าวหน้าของนักเรียน ให้ความสนใจกับปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนและให้ความช่วยเหลือ ตลอดจนการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้มีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ มากขึ้น ทั้งนี้รวมทั้งการให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียน การเลือกอาชีพ และข้อเสนอแนะที่ช่วยให้นักเรียนมีความก้าวหน้าและสังคมของนักเรียนดีขึ้น

จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมโชมรุม

จอห์นสัน (Johnson. 1961 : 132) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมโชมรุมว่า เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อช่วยให้เข้าใจนักเรียนดีขึ้น และเป็นการช่วยวางแผนให้นักเรียนทั้งกลุ่มหรือรายบุคคลในการกระทำกิจกรรม ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. เพื่อช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจศักยภาพของตนเอง
2. เพื่อช่วยให้นักเรียนรู้จักวางแผนเลือกและประกอบอาชีพ
3. ฝึกให้รู้จักการประพฤติปฏิบัติตนเพื่อ เป็นพลเมืองดี
4. ฝึกให้เป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถอยู่ร่วมกับคนอื่น ๆ ในสังคมได้อย่าง

มีความสุข

ฮาร์วี (Harvey. 1961, p.23) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของกิจกรรมโชมรุมว่ามีอยู่สองด้านใหญ่ ๆ คือ

1. เพื่อส่งเสริมการบริหารโรงเรียน มีรายละเอียดต่อไปนี้คือ
 - 1.1 เพื่อตรวจสอบการมาเรียน ขาดเรียน
 - 1.2 เพื่อสื่อสารระหว่างโรงเรียนกับบ้าน
 - 1.3 เพื่อสื่อสารระหว่างฝ่ายบริหารกับนักเรียน
 - 1.4 เพื่อดูแลระเบียบวินัยนักเรียน
2. เพื่อแนะแนวนักเรียน โดยครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้
 - 2.1 เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่พึงปรารถนา
 - 2.2 เพื่อจัดกิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษา อาชีพ และการปรับตัวด้านสังคม
 - 2.3 เพื่อส่งเสริมสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
 - 2.4 เพื่อส่งเสริมสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับนักเรียน

เดิมทีกิจกรรมโชมรุมเป็นเพียงการแจ้งให้นักเรียนรับทราบกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ต่อมากิจกรรมโชมรุมได้ขยายกว้างขวางออกไปมาก ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการตัวของการศึกษาในปัจจุบัน โดยให้ดำเนินการรวมเอาเรื่องของการแนะแนวเข้า

มาเกี่ยวข้อง และจัดให้นักเรียนในรูปของการแนะแนวหมู่ (Group Guidance) ดังนั้น เวลาของโฮมรูมในปัจจุบันจึงกลายเป็นส่วนหนึ่งของบริการแนะแนว จุดมุ่งหมายของการจัด กิจกรรมโฮมรูมจึงสอดคล้องและสัมพันธ์กับการจัดบริการแนะแนว ทั้งจุดมุ่งหมายที่ จำเนียร ช่วงโชติ (จำเนียร ช่วงโชติ 2517 : 334) ให้กล่าวไว้ว่า จุดประสงค์ของการจัด ให้มีโฮมรูมขึ้นในโรงเรียนมีดังนี้

1. เพื่อช่วยให้งานด้านบริหารของโรงเรียนบังเกิดผลดี เพราะในด้านบริหาร โฮมรูมใช้เป็นี่ตรวจสอบการมาเรียนของนักเรียน แจ้งระเบียบ และชักบังคับของโรงเรียน ประกาศและแจ้งกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนให้นักเรียนทราบ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ โฮมรูม ย่อมช่วยเหลือส่งเสริมให้นักเรียนรู้และเข้าใจโรงเรียนของตนได้ดี เป็นการช่วยให้นักเรียน มองเห็นความสำคัญ ของโรงเรียน และเกิดความรู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน อีกด้วย

2. เพื่อช่วยในการเสริมสร้างและพัฒนา นักเรียน ให้มีความมั่งคั่งในด้านต่าง ๆ ทั้งนี้เพราะโฮมรูมเปิดโอกาสให้ครูได้สามารถช่วยเหลือนักเรียนในเรื่องต่าง ๆ ที่จะ เป็น ประโยชน์ทั้งสิ้น เช่น การกวดวิชาให้นักเรียนที่เรียนไม่ทัน การช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน การให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษแก่นักเรียนที่เรียนดี หรือครูจัดสอนเรื่องราววิชาต่าง ๆ เพื่อ ให้นักเรียนพัฒนาความมั่งคั่งในด้านต่าง ๆ เช่น การปรับปรุงบุคลิกภาพ การปรับตัวเข้ากับสังคม การเลือกอาชีพ การมีความรอบรู้ในเหตุการณ์ปัจจุบัน การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างบ้าน กับโรงเรียน การมีนิสัยที่ดีในการเรียน และเรื่องอื่น ๆ เป็นต้น

3. เพื่อช่วยงานแนะแนวของโรงเรียนให้เกิดประโยชน์อย่างจริงจัง โดยที่จะเปิด โอกาสให้ครูได้จัดการแนะแนวเป็นหมู่ และการแนะแนวเป็นรายบุคคล แก่นักเรียนที่มีปัญหา และมีความต้องการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเรียน อาชีพ ส่วนตัว สังคม สันทนาการ และศีลธรรมจรรยา จึงนับได้ว่า โฮมรูมได้มีส่วนทำงานร่วมกับ ฝ่ายแนะแนวของโรงเรียน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนโดยตรงได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เพราะครูโฮมรูมย่อมมีโอกาสดีกว่าคนอื่น ๆ เนื่องจากมีเวลาอยู่กับใกล้ชิดนักเรียน เข้าใจ และรู้สภาพความเป็นไปของนักเรียนได้ดี จึงสามารถให้การแนะแนวบางอย่างที่กล่าวมาได้

4. เพื่อช่วยส่งเสริมและช่วยให้ครูโหมรวมกับนักเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้น ครูและนักเรียนจะต้องเรียนรู้หน้าที่ของตน และมีพันธะต่อกันอย่างเต็มที่ผู้ใหญ่และเด็กพึงปฏิบัติต่อกันที่ซื่อสัตย์ สุภาพ และบรรยากาศของโหมรวมควรเป็นไปอย่างที่เป็นของเด็ก กล่าวคือ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ให้ความร่วมมือกัน เห็นอกเห็นใจกัน และเรียนรู้ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันเป็นต้น จุดประสงค์ของโหมรวมในข้อนี้ จะช่วยสนองปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างมาก สำหรับชั้นเรียนในปัจจุบัน ซึ่งมีมากเกินไป และครูส่วนใหญ่ก็มุ่งความสนใจไปที่การสอนเสียเป็นส่วนใหญ่ โอกาสที่ครูและนักเรียนจะใกล้ชิดสนิทสนม มีความเข้าใจกันอย่างเท่ากัอนนั้นหายากมาก

5. เพื่อให้ครูและนักเรียนได้ใช้โหมรวมเป็นเสมือนบ้านของนักเรียนอันอบอุ่น ในด้วยบรรยากาศ วิธีการปฏิบัติและสิ่งอื่น ๆ ที่จะก่อให้เกิดความไว้วางใจกันเอง เห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกันทั้งครูนักเรียนและในหมู่นักเรียนด้วยกัน โหมรวมจึงเสมือนชุมชนขนาดเล็ก ที่ครูและนักเรียนปฏิบัติต่อกันด้วยวิธีการประชาธิปไตย รวมทั้งเป็นที่กล่อมเกลานิสัยใจคอ ตลอดจนกิจวัตรมารยาทของนักเรียน ให้เป็นพลเมืองดีของประเทศชาติต่อไป

สำหรับ อนุสธ อนุสธรังสี (อนุสธ อนุสธรังสี 2514 : 100) ได้กล่าวสรุปวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมโหมรวมไว้ดังนี้

1. เพื่อช่วยงานด้านบริหารของโรงเรียนให้บังเกิดผลดี ทำให้นักเรียนรู้และเข้าใจโรงเรียนของตนได้ดี เป็นทางช่วยให้นักเรียนมองเห็นความสำคัญของโรงเรียน รู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียนและให้ความร่วมมือแก่ทางโรงเรียนด้วยดี

2. เพื่อพัฒนานักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น การเล่าเรียน การสังคม การปลูกฝังนิสัยที่ดี การปรับตัว เป็นต้น

3. เพื่อช่วยงานแนะแนวของโรงเรียนให้ได้ผลจริงจัง เพราะทำให้มีโยกาสจัดการแนะแนวหมู่ (Group Guidance) และการแนะแนวเป็นรายบุคคล (Individual Counseling) แก่นักเรียนที่มีปัญหาหรือความต้องการต่าง ๆ

4. ทำให้นักเรียนเกิดความอบอุ่นใจ เพราะอย่างน้อยก็มีครูโหมรวมเป็นผู้ใกล้ชิดคอยให้คำปรึกษาในเรื่องต่าง ๆ

5. เพื่อการส่งเสริมหรือการฝึกประชาธิปไตยในโรงเรียน เพราะการที่นักเรียนได้เข้าร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนนั้น นักเรียนจะต้องรู้จักทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือร่วมมือกันและกัน การพินิจความคิดเห็นในกันและกัน ซึ่งจะเป็นการกล่อมเกลานิสัย และกิริยามารยาทของนักเรียนไปด้วย

นอกจากนี้ มาร์ตินสัน (Martinson. 1965 : 142) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมโรงเรียนว่า เพื่อช่วยให้เด็กเกิดความรู้สึกว่า โรงเรียนเสมือนเป็นบ้านของตน เมื่อมีปัญหาย่างใดจะเป็นปัญหาการเรียนหรือปัญหาส่วนตัว ครูจะช่วยคลี่คลายให้ได้

กล่าวโดยสรุปจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมโรงเรียน ก็คือ เพื่อช่วยให้งานด้านบริหารของโรงเรียนดำเนินไปด้วยดี ทำให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจโรงเรียนของตนดีขึ้น การมาดูแลใกล้ชิดและให้คำปรึกษาของครูโรงเรียนช่วยให้นักเรียนเกิดความอบอุ่นทางใจ และจุดประสงค์ที่สำคัญยิ่งคือ เพื่อเป็นการพัฒนานักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการเรียน สังคม การปรับตัว ช่วยให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกัน การร่วมมือให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ช่วยให้งานแนะแนวของโรงเรียนได้ผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพราะจะทำให้ได้มีโอกาสจัดการแนะแนวเป็นกลุ่ม หรือให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลแก่นักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษต่อไป และการจัดกิจกรรมโรงเรียนก็มีลักษณะเช่นเดียวกับการจัดกิจกรรมแนะแนวหมู่ (group guidance) ในแต่ละห้องเรียน เพื่อให้ประโยชน์แก่นักเรียนในด้านต่าง ๆ เป็นต้นว่า ช่วยให้นักเรียนรู้แนวทางการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ รู้วิธีปรับปรุงบุคลิกภาพ รู้วิธีสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่น

หลักการจัดกิจกรรมโรงเรียน

คมเพชร จิตรสุภกุล (คมเพชร จิตรสุภกุล 2523 : 73 - 74) ได้เสนอหลักการจัดกิจกรรมโรงเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการจัด ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การจัดกิจกรรมในโรงเรียนจะต้องได้รับความร่วมมือและสนับสนุนจากผู้บริหาร และถือว่าโครงการนี้เป็นส่วนสำคัญที่อำนวยความสะดวกให้กับทั้งนักเรียนและโรงเรียนด้วย

2. การจัดสรรเวลาให้กับกิจกรรมโชมรู้อย่างเพียงพอ ในบางโรงเรียนใช้เวลาประมาณ 20 - 30 นาที ของทุกวันเพื่อทำโชมรูม บางแห่งจัดเพียงเดือนละ 1 ครั้ง เท่านั้น แต่ถ้าจะให้การทำโชมรูมมีประสิทธิภาพก็ควรจะให้เวลาประมาณ 45 นาที เพราะกิจกรรมแต่ละครั้งควรจะใช้เวลาที่เหมาะสม ถ้าใช้เวลามากหรือน้อยไปจะทำให้กิจกรรมไม่ได้ผล ดังนั้นอาจจะทำสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

3. การคัดเลือกบุคคลทำงานด้านโชมรูม การที่จัดให้ครูรับผิดชอบการทำโชมรูมนั้นจะต้องพิจารณาถึงความเหมาะสม เช่น เป็นผู้ที่บุคลิกภาพดีมีความยืดหยุ่น มีความคล่องตัว มีความสามารถในการทำงานร่วมกับกลุ่ม ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้จะต้องมีการฝึกฝนมาบ้าง นอกจากการคัดเลือกบุคคลเข้าทำหน้าที่แล้ว ก็มีความจำเป็นที่จะต้องพิจารณาว่า ผู้ที่ได้รับคัดเลือกจะมีเวลาให้กับกิจกรรมนั้นหรือไม่ ถ้ามีจำนวนชั่วโมงสอนมากเกินไป ก็ควรจะลดบางตามความเหมาะสม

4. การตั้งจุดมุ่งหมายของโชมรูมควรจะได้รับพิจารณาจากบุคลากรในโรงเรียนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันว่า จะทำอะไรบ้างเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งเอาไว้ นอกจากนี้แล้วควรจะให้การอบรม และฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ในการทำงานกับโชมรูม

5. การวางแผนโครงการการแนะแนว จะต้องให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ดังนั้นก่อนจะวางแผนโครงการควรจะต้องให้พิจารณาอย่างละเอียดว่า ในระดับใดเด็กต้องการอะไร เช่น ถ้าเด็กต้องการการแสดงออก ครูก็จำเป็นต้องจัดกิจกรรมที่เหมาะสม

6. การจัดโครงการโชมรูมควรจะทำให้ประสบความสำเร็จอย่างสูงสุด ดังนั้นบุคลากรจึงมีความสำคัญในการรับผิดชอบเป็นอย่างมาก การให้ครูรับผิดชอบแต่กลุ่มใดแล้วควรจะให้รับผิดชอบต่อกันไปด้วย เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมติดต่อกันไป การเริ่มหันใหม่หลังจากการเปลี่ยนครูโชมรูมอาจจะต้องเริ่มสร้างความสัมพันธ์ใหม่ และมีความลำบากในเรื่องการปรับตัว

นอกจากนี้ จำเนียร ช่างโชติ (จำเนียร ช่างโชติ 2517 : 336) ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับหลักการที่สำคัญ ๆ เพื่อที่จะให้การจัดกิจกรรมโชมรูมได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ดังนี้

1. โรงเรียนควรต้องจัดเวลาให้เป็นของนักเรียนระยะใดระยะหนึ่งแล้วให้ครูประจำชั้นเป็นผู้ดำเนินการ และรับผิดชอบในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้แก่นักเรียนในชั้นของตน
2. เวลาที่จัดสำหรับโฮมรูม ต้องคำนึงถึงว่าเป็นเวลาของนักเรียนจริง ๆ และต้องใช้เวลาเหล่านั้นให้เกิดประโยชน์ต่อความงอกงามของนักเรียนในทุก ๆ ด้าน
3. ในการจัดกิจกรรมโฮมรูมทุก ๆ ครั้ง ครูประจำชั้นหรือครูโฮมรูมควรต้องมีการเตรียมตัววางแผนล่วงหน้าก่อนเสมอ เพื่อจะช่วยให้กิจกรรมโฮมรูมได้บังเกิดผลดีแก่นักเรียนทุกประการ และถ้าได้มีการวางแผนร่วมกับนักเรียนได้ยิ่งดี เพราะจะทำให้ได้กิจกรรมที่มีความหมาย สอดคล้องกับความต้องการ และความสนใจของนักเรียนโดยแท้จริง
4. ให้นักเรียนได้มีโอกาสพบครูที่เขาใกล้ชิดที่สุด คือ ครูโฮมรูมหรือครูประจำชั้น เพื่อทำการปรึกษาหารือ ขอความช่วยเหลือและเรียนรู้การปรับตัวบุคลิกภาพ ตลอดจนการเรียนรู้ การดำรงชีวิตของตนเอง ทั้งในปัจจุบันและอนาคตที่มีได้มีสอนในช่วงเวลาโฮมรูม
5. เปิดโอกาสให้ครูประจำชั้นกับนักเรียนได้มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด โดยที่สภาพและบรรยากาศของเวลาโฮมรูมต้องเป็นไปอย่างเข้มที่บ้านของเด็ก กล่าวคือ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความพยายามที่จะเข้าใจกัน ใช้ความร่วมมือกัน เห็นอกเห็นใจ เรียนรู้และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
6. ครูผู้ดำเนินการกิจกรรมโฮมรูม จะต้องทำตนเป็นผู้ที่เห็นอกเห็นใจนักเรียน อยากเรียนรู้เกี่ยวกับนักเรียนจริง ๆ ให้ความรู้ในสิ่งที่เขาต้องการ พยายามกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงออกให้มากที่สุด ทั้งในด้านความคิดเห็น ความคิดริเริ่ม ความกล้าในการพูด และความรู้สึกที่ต้องการระบายออก
7. ควรหาทางกระตุ้นให้นักเรียน ได้มีส่วนร่วมในการคิดจัดโปรแกรมกิจกรรมต่าง ๆ ในเวลาของโฮมรูม และมอบหมายรับผิดชอบให้นักเรียนได้ทำงานในกิจกรรมนั้น ๆ ตามความถนัดและความสนใจ ซึ่งจะช่วยให้กิจกรรมเหล่านั้นมีความหมายและเกิดคุณค่าอย่างยิ่งสำหรับนักเรียน

๘. ไม่ควรใช้วิธีปาฐกถา อบรม หรือชี้แจงให้บ่อยนัก ห้องพิจารณาความจำเป็นเท่านั้น เพราะหลักการแนะแนวหมู่ และการโหมโรงหมู่ นักเรียนต้องมีส่วนร่วมอภิปราย ออกความคิดเห็นในการหาทางแก้ปัญหาและปฏิบัติร่วมกัน ครูเน้นแต่เพียงช่วยควบคุมการดำเนินการ และเป็นที่ปรึกษาเพื่อให้ทำงานได้บรรลุจุดประสงค์เป็นสำคัญเท่านั้น

๙. ครูประจำชั้นที่ทำหน้าที่ครูโหมโรงหมู่ ควรจะมีสมุดบันทึกกิจกรรมโหมโรงประจำวันไว้ เพื่อจะช่วยให้การดำเนินการเป็นผลดีตามมุ่งหมาย และในวันสิ้นสุดสัปดาห์ควรบันทึกสรุปความคิดเห็นหรืออุปสรรคต่าง ๆ ไว้ในสมุดนั้นด้วย สำหรับจะให้แก่นักเรียนร่วมกับครูคนอื่น ๆ เพื่อดำเนินการปรับปรุงกิจกรรมโหมโรงให้เหมาะสมและใช้ได้ดีกับนักเรียนในครั้งต่อไป และเพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับครูคนอื่น ๆ ที่สนใจ และจะจัดกิจกรรมโหมโรงให้แก่นักเรียน

สำหรับ ฮาร์วีย์ (Harvey. 1961, p.34) ได้กล่าวถึงหลักการจัดกิจกรรมโหมโรงดังต่อไปนี้คือ

1. ชี้แจงจุดมุ่งหมาย ขอบข่าย ขั้นตอนการดำเนินการกิจกรรมโหมโรงแก่บุคลากรในโรงเรียนให้มีความเข้าใจตรงกัน
2. จัดกิจกรรมโหมโรงให้สอดคล้องกับความสนใจและลักษณะผู้เรียน
3. จัดกิจกรรมโหมโรงไม่ให้ซ้ำซ้อนกับกิจกรรมอื่นในโรงเรียน
4. มีการวางโครงการจัดกิจกรรมล่วงหน้า โดยมีจุดมุ่งหมายที่เด่นชัด มีกิจกรรมและอุปกรณ์ที่เหมาะสม กับทั้งมีการประเมินผล

5. มีการประสานงานการจัดกิจกรรมโหมโรง

จะเห็นว่าหลักสำคัญของการจัดกิจกรรมโหมโรง ก็คือ บุคลากรที่เกี่ยวข้องควรได้ร่วมกันประชุมพิจารณาการตั้งจุดมุ่งหมายของโหมโรงร่วมกัน และวางโครงการกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ถ้าได้มีการวางแผนร่วมกับนักเรียนได้ยิ่งดี เพราะจะช่วยให้โครงการโหมโรงประสบความสำเร็จอย่างดียิ่งขึ้นกับจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรม

โฆรมที่ว่า "เป็นการสร้างความสัมพันธ์อย่างประชาธิปไตย มีความสนิทสนมคุ้นเคย และเป็นไปอย่างอุดมคติระหว่างครูและนักเรียน ซึ่งทำให้การร่วมมือในการเลือกหลักสูตร กิจกรรม นอกโรงเรียนและกิจกรรมอื่น ๆ เป็นไปอย่างเรียบง่าย" (คมเพชร จัตุรศุกุล 2521 : 129)

เวลาสำหรับจัดกิจกรรมโฆรม

ธีรวิทย์ ประทุมพรรัตน์ (ธีรวิทย์ ประทุมพรรัตน์ 2521 : 155) ได้กล่าวถึง เวลาสำหรับจัดกิจกรรมโฆรมไว้ว่า นิยมจัดก่อนเข้าเรียนหรือหลังจากเลิกเรียนทุก ๆ วัน ๆ ละประมาณ 10 - 15 นาที โดยให้ครูโฆรมเข้าพบนักเรียนของตน และจัดกิจกรรมโฆรม ตามแผนที่ได้เตรียมไว้อย่างดี มีการจัดติดต่อกันไปตลอดทั้งปี บางโรงเรียนจัดกิจกรรมโฆรม อาทิตย์ละครั้ง ๆ ละประมาณ 1 ชั่วโมง โดยถือเอาวันจุดสัปดาห์ชั่วโมงสุดท้ายเป็นชั่วโมง โฆรม

ในทำนองเดียวกัน อนันต์ อนันตรังสี (อนันต์ อนันตรังสี 2514 : 100) ซึ่งได้กล่าวถึงเวลาสำหรับจัดกิจกรรมโฆรมไว้ว่า จัดเวลาสำหรับจัดกิจกรรมโฆรมทุก ๆ วัน วันละ 10, 15 หรือ 20 นาที จะจัดตอนเช้าก่อนเข้าเรียนหรือจัดตอนบ่ายก่อนเลิกเรียน ก็ได้ หรือจะจัดเช้าสัก 10 นาที และบ่ายอีก 10 นาทีก็ได้ ซึ่งในเรื่องนี้ผู้บริหารจะต้องให้ ความสะดวกในการจัดการการสอน ต้องเว้นระยะเวลาไว้ให้สำหรับกิจกรรมโฆรม

สำหรับ วชิร ทรัพย์มี (วชิร ทรัพย์มี 2518 : 20) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับ ระยะเวลาที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมโฆรมว่า เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนี้บางโรงเรียน จัดให้มีการจัดในช่วงก่อนเข้าเรียน โดยใช้เวลาประมาณวันละ 15 นาที หรือบางโรงเรียน อาจจัดสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละประมาณ 40 ถึง 50 นาที โดยอาจจัดขึ้นตอนเช้าหรือเย็น แล้วแต่ความเหมาะสมของแต่ละโรงเรียน ถ้าใช้ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมโฆรมเพียง 15 นาที จะทำให้การจัดกิจกรรมแต่ละครั้งคลุมเครือหาที่ข้องการไต่ถาม จึงเสนอแนะให้จัด สัปดาห์ละ 40 ถึง 50 นาที จะสะดวกกว่า และมิลเลอร์ (Miller. 1960 : 156) ได้สำรวจพบว่าโรงเรียนต่าง ๆ จัดช่วงเวลาสำหรับกิจกรรมโฆรมไว้ดังนี้คือ

1. จัดในเวลาเรียน
2. เวลาการจัดกระจายกันออกไปตั้งแต่ทุกวันจนถึงสัปดาห์ละครั้ง
3. มักนิยมจัดในช่วงเช้า

ในการเลือกกำหนดเวลาและช่วงระยะเวลาสำหรับจัดกิจกรรมโชมรุ่มนั้น ถ้าจะให้ดีแล้วผู้บริหารหรือครูใหญ่ของโรงเรียน ควรจะให้ปรึกษาหารือกับคณะครูในโรงเรียนเสียก่อน เพื่อร่วมกันพิจารณาเลือกเวลาที่เหมาะสมที่สุดเท่าที่ได้มีการจัดกิจกรรมโชมรุ่มกันมาแล้วในโรงเรียนต่าง ๆ ของบ้านเรา มีการจัดแตกต่างกัน ซึ่งทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับนโยบายของโรงเรียน และความต้องการร่วมกันของคณะครู บ้างมีความเห็นว่า เป็นการเหมาะสมในการจัดเวลาโชมรุ่มให้อยู่ในเวลาเรียน แต่บางแห่งกลับเห็นชอบที่ว่าควรจัดเป็นนอกเวลาเรียน

ส่วนการจะจัดให้มีกี่ครั้งในหนึ่งสัปดาห์ และครั้งหนึ่ง ๆ ใช้เวลาเท่าใดนั้นได้มีการปฏิบัติที่แตกต่างกันอยู่มาก บ้างก็จัดให้กิจกรรมโชมรุ่มทุกวันในเวลาตอนเช้าหรือเวลาตอนเย็นเวลาใดเวลาหนึ่ง ประมาณวันละ 10 - 20 นาที บางโรงเรียนที่ใช้ประโยชน์ของโชมรุ่ม หนักไปในการแนะแนวโดยเฉพาะ ก็อาจจัดเวลาของโชมรุ่ม สองครั้งหรือสามครั้งในหนึ่งสัปดาห์ กำหนดเวลาครั้งละ 30 นาที บางโรงเรียนอาจจัดเวลาของโชมรุ่มสลับไปกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยใช้เวลาตอนเย็นครั้งละประมาณ 30 - 45 นาที

อย่างไรก็ดี มีข้อคิดที่ว่า มีการจัดแต่บ่อยครั้งและให้มีความค้ำย่อมดีกว่าการจัดให้มากครั้ง แต่ไม่มีคุณค่าเท่าการนี้แต่อย่างใดเลย

กิจกรรมที่ควรจัดในโชมรุ่ม

การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในโชมรุ่มนั้น ครูสามารถเลือกสรรกิจกรรมได้ตามความเหมาะสม และความยืดหยุ่นมาก ในบางโรงเรียนได้พยายามจัดโครงการเอาไว้ตายตัว โดยให้ครูที่ทำหน้าที่โชมรุ่มดำเนินการตามโครงการนั้น ในกรณีเช่นนี้อาจจะพบปัญหาว่ากิจกรรมต่าง ๆ อาจจะไม่สอดคล้องกับความสนใจของเด็ก เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกเบื่อซ้ำโชมรุ่ม ถ้าเป็นไปได้นักเรียนควรจะได้มีโอกาสเลือกและวางแผนกิจกรรมที่จะจัดขึ้นในห้องเรียน แต่

ครูและบุคลากรก็อาจจะวางแผนกิจกรรมเอาไว้ให้ด้วย เพื่อเป็นแนวทางให้กับเด็กได้พิจารณา และปรับปรุงคัดแปลงตามความต้องการและความเหมาะสมของเหตุการณ์

คมเพชร ฉัตรสุณกุล (คมเพชร ฉัตรสุณกุล 2523 : 99) ได้แบ่งกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดในโฮมรูมดังต่อไปนี้

1. การอภิปรายปัญหาทั่วไป กิจกรรมนี้มุ่งจะให้นักเรียนได้พูดถึงปัญหาที่เกิดขึ้นโดยทั่วไป โดยอาจจะหยิบยกปัญหาขึ้นมาพูดคุย และให้แต่ละคนได้แสดงความคิดเห็นต่อปัญหานั้น ๆ การเปิดโอกาสเช่นนี้จะทำให้นักเรียนมีโอกาสรับทุกข์ และระบายความทุกข์ออก ซึ่งจะช่วยให้บุคคลอื่นเข้าใจและยอมรับตนเองมากขึ้น นอกจากนี้นักเรียนที่มีปัญหาแต่ไม่กล้าพูดออกมา ก็จะได้รับประโยชน์เป็นอย่างมากด้วย

2. การอภิปรายปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียน เมื่อนักเรียนได้เข้ามาอยู่ในโรงเรียน ก็อาจจะมีความเกี่ยวข้องกับโรงเรียนได้ ดังนั้นกิจกรรมนี้มุ่งจะให้นักเรียนได้แสดงออกถึงความรู้สึกเกี่ยวกับความเป็นอยู่ในโรงเรียน รวมทั้งเรื่องการเรียนรู้ด้วย ครูทำหน้าที่โฮมรูมไม่มีหน้าที่ในการแก้ตัวแทนโรงเรียนหรือผู้บริหาร แต่จะต้องเป็นสื่อกลางในการทำความเข้าใจระหว่างนักเรียนและโรงเรียน ปัญหาที่นักเรียนพูดถึงควรควรนำมาเสนอโรงเรียนและพิจารณาแก้ไขปัญหานั้นด้วย

3. การอภิปรายเกี่ยวกับโครงการพัฒนาชีวิต หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของโครงการแนะแนวคือ การช่วยเด็กในเรื่องการเลือกอาชีพ ดังนั้นกิจกรรมโฮมรูมซึ่งเป็นกิจกรรมหนึ่งของการแนะแนวจะมีส่วนช่วยเด็กในเรื่องอาชีพด้วย การอภิปรายเรื่องอาชีพขึ้นอยู่กับระดับของนักเรียน เพราะวัยและชั้นเรียนจะตัดสินใจหรือกำหนดว่าเด็กจะพูดถึงปัญหาได้อย่างไร

4. การอภิปรายปัญหาด้านสังคม กิจกรรมนี้มุ่งจะให้เด็กมีความเจริญงอกงามทางด้านสังคม โดยที่ครูโฮมรูมจะต้องพยายามรับฟังปัญหาต่าง ๆ ที่นักเรียนประสบมา และเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดอย่างกว้างขวาง ครูช่วยนำการอภิปราย และคอยสรุปแนวความคิดให้ ประโยชน์ที่จะได้รับจากกิจกรรมนี้คือ นักเรียนเข้าใจบุคคลในสังคมได้ดีขึ้น และผลที่ตามมาคือทุกคนเข้าใจซึ่งกันและกันนั่นเอง

สำหรับ จำเนียร ช่วงโชติ (จำเนียร ช่วงโชติ 2517 : 338) ได้เสนอ กิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ สำหรับเป็นแนวทางนำไปดำเนินการใช้ให้เป็นประโยชน์แก่นักเรียน โดยแบ่งกิจกรรมออกเป็น 3 ประการคือ

1. ในด้านการบริหาร ครูประจำชั้นและครูโหมรวม สามารถใช้โหมรวมเป็นที่
 - 1.1 ตรวจสอบการมาเรียนของนักเรียน
 - 1.2 ชี้แจงนโยบาย ระเบียบ และข้อบังคับของโรงเรียนให้นักเรียนทราบ
 - 1.3 ประกาศและแจ้งกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนและสถานที่หน่วยราชการต่าง ๆ นอกโรงเรียนให้นักเรียนทราบ
 - 1.4 แจกจ่ายเอกสารและหนังสือต่าง ๆ ที่โรงเรียนต้องการให้นักเรียนได้รับ
 - 1.5 ชี้แจงเรื่องต่าง ๆ ภายในห้องเรียน
 - 1.6 อื่น ๆ
2. ในด้านการเรียนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร ครูประจำชั้นหรือครูโหมรวม สามารถใช้โหมรวมเป็นที่
 - 2.1 ชี้แจงเรื่องการสอบและการวัดผล
 - 2.2 ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนและการวัดผลรวมทั้งได้จากการเรียนของนักเรียนในวิชาต่าง ๆ
 - 2.3 สอนเพิ่มเติมให้นักเรียนที่เรียนไม่ทันหรือเรียนอ่อน
 - 2.4 ให้ความรู้พิเศษแก่นักเรียนที่เรียนดี
 - 2.5 ให้คำแนะนำตลอดจนดำเนินการช่วยในการทบทวนวิชาต่าง ๆ แก่นักเรียนเมื่อใกล้จะสอบ
 - 2.6 ฝึกนักเรียนให้รู้จักอ่านหนังสือ รู้จักค้นคว้าและอ่านข่าวสารต่าง ๆ
 - 2.7 ฝึกนักเรียนให้เฝ้าหาความรู้ และสนใจเหตุการณ์รอบตัว ติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวในด้านต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2.8 ฝึกนักเรียนในเรื่องต่าง ๆ เช่น เป็นผู้มีความรับผิดชอบ กล่าวพูด
กล้าแสดงความคิดเห็น รู้จักคิดในทางสร้างสรรค์ ใฝ่มีนิสัยในการเรียนที่ดี เป็นต้น

2.9 อื่น ๆ

3. ในด้านการแนะแนว ครูประจำชั้นหรือครูโหม่รวม สามารถใช้โหม่รวมเป็นที่สำหรับการ
การแนะแนวหมู่ โดยการจัดในรูปกิจกรรมต่าง ๆ ตามเทคนิคและวิธีการของการแนะแนวหมู่
ตามหัวข้อเรื่องดังนี้

3.1 การอนามัย สุขภาพ หลักโภชนาการที่ถูกต้อง

3.2 การเรียนต่อ การเลือกอาชีพ การเตรียมตัวในการประกอบอาชีพ
การเตรียมตัวหางานทำ

3.3 การคบเพื่อน ความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง

3.4 การใช้เวลาร่วมให้เป็นประโยชน์

3.5 งานอดิเรกที่นักเรียนสนใจ

3.6 การเป็นลูกที่ดีของครอบครัว

3.7 การปฏิบัติตนในฐานะเป็นสมาชิกของครอบครัว

3.8 การรู้จักสำรวจความสามารถ ความสนใจ และความถนัดตามธรรมชาติ
ของตนเอง

3.9 การเลือกวิชาเรียน

3.10 การแนะแนวเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว เช่น การเงิน ความทุกข์ร้อนต่าง ๆ
และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว

3.11 การอบรมศีลธรรมจรรยา ตลอดจนมารยาทในการเข้าสังคม และการ
วางแผนในโอกาสต่าง ๆ

3.12 การเป็นนักเรียนที่ดีของโรงเรียน

3.13 การเล่นกีฬาและการมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

3.14 ประชาธิปไตยในห้องเรียน

3.15 การอ่านหนังสือในยามว่าง

3.16 การอ่านหนังสือพิมพ์

3.17 การฟังวิทยุ การดูภาพยนตร์ และโทรทัศน์

3.18 ความร่วมมือในการทำงาน

3.19 การบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

3.20 หัวข้อเรื่องอื่น ๆ แล้วแต่ครูและนักเรียนจะวางแผนร่วมกัน

นอกจากนี้ ดวงเดือน พิศาลบุตร (ดวงเดือน พิศาลบุตร 2515 : 109)

ได้เสนอกิจกรรมต่าง ๆ ที่ควรจัดในช่วงโมงโชมรูมเพิ่มเติมคือ

1. การเชิญวิทยากรมาบรรยายในเรื่องที่นักเรียนสนใจ ควรเลือกวิทยากรที่มีความรู้ความชำนาญ และประสบความสำเร็จในด้านนั้นจริง ๆ และเป็นผู้ที่สามารถอธิบายให้นักเรียนเข้าใจได้แจ่มแจ้ง มีเหตุผลและตรงตามความเป็นจริง ซึ่งนักเรียนสามารถนำไปประกอบการพิจารณาแก้ปัญหาต่าง ๆ ของเขาได้

2. การกรอกแบบฟอร์ม แบบสอบถามต่าง ๆ แบบทดสอบความถนัด ความสนใจ

3. ออกแบบสอบถาม หรือให้นักเรียนเขียนความคิดเห็นที่ประสงค์จะเสนอแนะในด้านการปรับปรุงกิจการต่าง ๆ ของโรงเรียน ซึ่งจะให้เป็นประโยชน์แก่นักเรียน ครู อาจารย์ และผู้บริหาร

4. เสนอรายงานเกี่ยวกับเรื่องหรือปัญหาที่นักเรียนส่วนมากสนใจให้นักเรียนรวบรวมจากแหล่งต่าง ๆ ที่เชื่อถือได้มาเสนออย่างสั้น ๆ เข้าใจง่ายและพอเหมาะแก่เวลา

ฮ็อพค็อก (Hoppock. 1959 : 100) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมโชมรูมกันอย่างจริงจังในโรงเรียนต่าง ๆ ของนครแอ็กสันตัน ประเทศแคนาดาว่า แผนกศึกษาดูการของนครนี้ได้จัดตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรโชมรูม (Home-Room Guidance Committee) ขึ้นโดยเฉพาะ เพื่อแจกจ่ายให้กับโรงเรียนสำหรับครูโชมรูมได้จัดกิจกรรมเป็นหน่วย ๆ ในลักษณะเดียวกัน ในแต่ละหน่วยบอกความมุ่งหมาย ระยะเวลาที่จัด กิจกรรมที่จัด จำนวนครั้งที่จัดและมีการเขียนหนังสือคู่มือครูโชมรูมขึ้น เพื่อช่วยเหลือให้ครูโชมรูมทำกิจกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวอย่างหลักสูตรโรดมูมของนคร เอ็มมันตัน

สำหรับเกรด 8

หน่วยที่ 1 การปรับตนในโรงเรียน

ความมุ่งหมาย เพื่อให้ นักเรียนใหม่รู้จักคุ้นเคยกับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ในโรงเรียนใหม่ สามารถปรับตนได้เป็นอย่างดี

ระยะเวลาที่จัด ประมาณ 5 ครั้ง (ครั้งละ 10 - 15 นาที)

กิจกรรมหรือหัวข้อที่จัด

1. โรงเรียนของเรา

1.1 ประวัติและความเป็นมาของโรงเรียนของเรา

1.2 จำนวนอาคารและห้องเรียนในโรงเรียนของเรา ห้องอื่น ๆ

1.3 วิธีเรียกชื่อห้องเรียน จำนวนชั้นของอาคารเรียน

1.4 ห้องบริการต่าง ๆ ที่ควรทำความรู้จัก

2. สัญญาณต่าง ๆ ที่โรงเรียนของเราใช้

2.1 สัญญาณเข้าเรียนและเลิกเรียน

2.2 สัญญาณเรียกประชุมและอื่น ๆ

3. ครูอาจารย์ในโรงเรียนของเรา

3.1 ครูอาจารย์ตามสายการบริหารโรงเรียนด้านบุคลากร

3.2 ความสำคัญของการทำความรู้จักครูอาจารย์

3.3 วิธีปฏิบัติตนและวางตนต่อครูอาจารย์

4. การใช้บริการต่าง ๆ ในโรงเรียนของเรา

4.1 บริการอาหารกลางวัน

4.2 บริการห้องสมุด

4.3 บริการปฐมพยาบาล

4.4 บริการแนะแนว

4.5 บริการสหกรณ์

5. สัญลักษณ์และสีประจำโรงเรียนของเรา

5.1 สีของโรงเรียนของเรา

5.2 ตราของโรงเรียน

5.3 เพลงประจำโรงเรียนของเรา

5.4 เครื่องหมายและสัญลักษณ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวกับโรงเรียนของเรา

หนังสืออ้างอิงที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมโชมรูม

1. คู่มือนักเรียน
2. คู่มือครูโชมรูม หน้า 1 - 10

หน่วยที่ 2 พฤติกรรมนักเรียน

ความมุ่งหมาย

1. เพื่อช่วยนักเรียนให้รู้จักพิจารณาพฤติกรรมของตนเอง โดยเทียบกับพฤติกรรมของคนอื่น ๆ ที่เป็นมาตรฐาน และเทียบกับวินัยแห่งตนที่คนอื่น ๆ มี
2. เพื่อช่วยให้นักเรียนรู้จักพิจารณาถึงความสำคัญ เข้าใจ และยอมรับว่า การที่มีมารยาทดีนั้น เป็นคุณแจ่มใสสำคัญ ที่ใ้ประโยชน์นำไปสู่การมีพฤติกรรมที่ดี ที่สังคมยอมรับและปรารถนา

ระยะเวลาที่จัด ประมาณ 6 ครั้ง (ครั้งละ 10 - 15 นาที)

กิจกรรมหรือหัวข้อที่จัด

1. พฤติกรรมอย่างไรที่ยอมรับกันทั่วไปว่าดี มีมาตรฐาน
2. จำเป็นอย่างไที่คนเราจะต้องมีมารยาทดี
3. ข้อได้เปรียบของคนที่มีมารยาทดี และข้อเสียเปรียบของคนที่มีมารยาทไม่ดี
4. การอยู่ในระเบียบวินัยของโรงเรียน
 - 4.1 เหตุผลที่โรงเรียนตั้งระเบียบวินัยขึ้น
 - 4.2 ผลดีของการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน

5. การวางตนที่เหมาะสมระหว่างเพื่อนฝูง ครูอาจารย์ และผู้ใหญ่อื่น ๆ
 - 5.1 ปฏิบัติอย่างไร เมื่อพบเพื่อนในโรงเรียน นอกโรงเรียน และที่บ้าน
 - 5.2 ปฏิบัติอย่างไร เมื่อพบครูอาจารย์ที่โรงเรียน นอกโรงเรียน และที่บ้าน
 - 5.3 การวางตนระหว่างเพื่อนต่างเพศ คำว่า "สุภาพบุรุษ" และ "สุภาพสตรี"

มีความหมายอย่างไร

- 5.4 การฝึกหัดเรื่อง "การขอโทษ" และ "การให้อภัย"
- 5.5 การรู้จักใช้คำ "ขอบคุณ" และ "ขอใจ"
- 5.6 การแสดงความเคารพ
6. จะปฏิบัติอย่างไรเมื่ออยู่ในสถานการณ์ดังต่อไปนี้
 - 6.1 อยู่ในห้องสมุด
 - 6.2 อยู่ในห้องรับประทานอาหาร
 - 6.3 อยู่ในโรงภาพยนตร์
 - 6.4 การปฏิบัติตนเมื่อมาโรงเรียนสาย การลา หยุดโรงเรียน
7. มนุษย์สัมพันธ์ที่ดี และการคบมิตร
 - 7.1 จำเป็นอย่างไที่คนเราต้องมีมิตร และมีมนุษย์สัมพันธ์
 - 7.2 การคบมิตรและผู้มิตรที่ถูกต้องวิธี
 - 7.2.1 การยิ้มแย้ม ทักทายเพื่อนก่อน และปฏิบัติเสมอต้นเสมอปลาย
 - 7.2.2 การให้ความสนใจคนอื่น ยอมสนทนาเรื่องที่คนอื่นสนใจ
 - 7.2.3 การรู้จัก "ขอโทษ" และ "ให้อภัย"
 - 7.2.4 การนับเพื่อนเข้าเป็นพวกเรา และมองเพื่อนในแง่ดี
 - 7.2.5 การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และให้ความช่วยเหลือเพื่อนตามโอกาส

หนังสืออ้างอิงที่ใช้ประกอบการจัดโครงการ

1. คู่มือการจัดโครงการ หน้า 11 - 25
2. คาร์เนกี เดล วิธีคบมิตรและจงใจคน

ในการจัดกิจกรรมโชมรุ่มนั้น การใช้ข้อสนเทศด้านส่วนตัวและสังคมเป็นสิ่งที่จำเป็น และจะต้องคำนึงถึงระดับของนักเรียนด้วย เพราะนักเรียนแต่ละระดับชั้นมีความแตกต่างกัน ในด้านวุฒิภาวะ ในระยะวัยรุ่นนักเรียนจะเริ่มมีปัญหาต่าง ๆ ที่ยุ่งยากซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านร่างกาย ด้านสังคม และด้านส่วนตัว

ประเภทของข้อสนเทศซึ่งเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการด้านส่วนตัวและสังคมนั้น ฮาไวเกอส (Harvighurst. 1952 : 30 - 71) ได้เสนอแนะเอาไว้ในด้านพัฒนาการ 10 ประการของวัยรุ่นดังต่อไปนี้

1. ข้อสนเทศเกี่ยวกับความสัมพันธ์ใหม่ และเป็นไปอย่างมีวุฒิภาวะระหว่างเพื่อนชายและหญิง ซึ่งมีอายุเท่า ๆ กัน
2. ข้อสนเทศเกี่ยวกับบทบาททางสังคมของเพศชายและเพศหญิง
3. ข้อสนเทศซึ่งช่วยให้เกิดการยอมรับในด้านร่างกายของตนเอง และสามารถใช้อวัยวะได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. ข้อสนเทศเกี่ยวกับการมีอิสระภาพด้านอารมณ์จากบิดามารดาและผู้ใหญ่
5. ข้อสนเทศเกี่ยวกับการมีอิสระภาพด้านเศรษฐกิจ
6. ข้อสนเทศเกี่ยวกับการเลือกและการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ
7. ข้อสนเทศเกี่ยวกับเรื่องการแต่งงานและชีวิตครอบครัว
8. ข้อสนเทศเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะทางด้านสติปัญญา และแนวความคิดที่จำเป็นต่อการเป็นพลเมืองดี
9. ข้อสนเทศเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคมที่เป็นที่ยอมรับ
10. ข้อสนเทศเกี่ยวกับเรื่องค่านิยม และจริยธรรม เพื่อเป็นแนวทางในการแสดงพฤติกรรม

โปรแกรมข้อสนเทศ 10 ประการ ดังกล่าวนี้นสอดคล้องกับโปรแกรมหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาของรัฐอิลลินอยส์ (Horris. 1960 : 221) ซึ่งได้แยกแยะข้อสนเทศที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน 8 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. การดำเนินชีวิต
2. พัฒนาการบุคลิกภาพอย่างมีประสิทธิภาพ
3. การดำรงชีวิตอย่างปลอดภัย และมีสุขภาพที่สมบูรณ์
4. การจัดการด้านการเงินอย่างฉลาด
5. การใช้เวลาว่างอย่างมีประสิทธิภาพ และได้รับความเพลิดเพลิน
6. การเป็นพลเมืองดี
7. การเตรียมตัวเพื่อชีวิตครอบครัว
8. การใช้โอกาสทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมในชุมชน มีการศึกษาค้นคว้าใช้ไม่มากนัก ผู้วิจัยจึงได้นำเอาวิจัยทั้งที่เกี่ยวข้องโดยตรงและมีความเกี่ยวข้องอยู่ข้างมาเป็นเอกสารที่เกี่ยวข้อง ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

การวิจัยในประเทศ

ในเรื่องลักษณะของการจัดบริการแนะแนวนั้น แอลเลน (Allen. 1954 : 15 - 21) ได้วิเคราะห์การจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนกลางของรัฐอินเดีย 3 แห่ง เพื่อศึกษาการจัดบริการ การบริหารงานและวิธีการประเมินงานแนะแนว เพื่อหาทางปรับปรุงโครงการแนะแนวของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กล่าวโดยสรุป โรงเรียนส่วนมากจัดประเภทพิเศษ ตรวจสอบสภาพแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ผักमारยาทางสังคม สำหรับการจัดบริการแนะแนวยังมีน้อยมาก และการแนะแนวทางเพศและสุขภาพจิต ตลอดจนการสันตนาการโรงเรียนส่วนมากยังไม่ได้จัด

ในการส่งเสริมการจัดบริการแนะแนวนี้ ยัง (Young. 1969 : 1409) ได้สอบถามครูใหญ่จำนวน 63 คน เกี่ยวกับการดำเนินงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษาในบริติช โคลัมเบีย พบว่า การขยายงานบริการแนะแนวในโรงเรียนต่าง ๆ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับรูปแบบของการบริหารการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาจะสมบูรณ์หรือไม่ขึ้นอยู่กับบาทของส่วนการศึกษาของรัฐที่มีต่อโครงการแนะแนว และความแตกต่างของโครงการแนะแนวขึ้นอยู่กับว่ามีบุคลากรที่ได้รับการฝึกฝนมาโดยเฉพาะหรือไม่

จากเอกสารดังกล่าว พอจะสรุปได้ว่า งานแนะแนวได้รับการส่งเสริมและสนับสนุน โดยเฉพาะเกี่ยวกับบุคลากรที่จะเป็นกำลังสำคัญของงาน แต่เนื่องจากงานแนะแนวเป็นงานที่ต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลต่าง ๆ เช่น ตัวนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และคนอื่น ๆ จึงยังคงมีปัญหามาก อย่างไรก็ตามผลสัมฤทธิ์ของงานแนะแนวก็ขึ้นอยู่กับนโยบายในการจัดการศึกษา และความรู้ความสามารถของครูแนะแนว ในประการหลังนั้นเป็นปัญหาสำคัญของโรงเรียนหลายแห่ง

ดิกสไตน์ (Dickstein. 1971 : 2098 - 2099) ได้ทำการศึกษาเรื่องบุคลิกลักษณะของผู้ให้คำปรึกษา ซึ่งเป็นที่ต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เมืองมอสโคว รัสเซียจำนวน 563 คน ผลจากการศึกษาพบว่า เรื่องอายุและการแต่งกายไม่เป็นสิ่งสำคัญที่จะมีผลหรืออุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของผู้ให้คำปรึกษา แต่สำหรับเพศของผู้ให้คำปรึกษานั้นเป็นที่ยอมรับทั้งเพศชายและเพศหญิง อย่างไรก็ตามเด็กชายนิยมและมาขอพบผู้ให้คำปรึกษาที่เป็นเพศชายมากกว่า และทำนองเดียวกันเด็กหญิงก็นิยมผู้ให้คำปรึกษาเพศหญิงมากกว่า

นอร์แมน (Norman. 1972 : 159) ได้ศึกษาบทบาทของผู้ให้คำปรึกษาในทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ให้คำปรึกษา ครู และนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม 14 โรงเรียน แถบซานเมืองมอสตัน กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 848 คน ผลของการศึกษาพบว่า

ผู้ให้คำปรึกษา ผู้บริหารโรงเรียน และครูมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า บทบาทที่สำคัญและจำเป็นของผู้ให้คำปรึกษา คือการให้ความช่วยเหลือนักเรียนในปัญหาเชิงจิตวิทยา แต่ไม่ได้คาดหวังว่า การปฏิบัติงานนั้นจะได้ผลดีอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนนักเรียนเห็นว่าผู้ให้คำปรึกษาไม่จำเป็นต้องมีความสามารถและประสบการณ์ในการแก้ปัญหาเชิงจิตวิทยา นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ผู้ให้คำปรึกษาควรมีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนในด้านการเลือกสถานที่เรียนต่อ และการที่ผู้ให้คำปรึกษามีบทบาทและรับผิดชอบในเรื่องวินัยของนักเรียนภายในโรงเรียนจะเป็นผลเสียต่อความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้คำปรึกษาและนักเรียน

จากผลการวิจัยของ ดิกสไตน์ (Dickstein. 1971 : 2098 - 2099) และ การศึกษาวิจัยของนอร์แมน (Norman. 1972 : 159) สามารถสรุปได้ว่า ปัญหาและ อุปสรรคในการปฏิบัติงานของผู้ให้คำปรึกษา คือ

1. เพศ นักเรียนต้องการผู้ให้คำปรึกษาที่มีเพศเดียวกัน
2. การดูแลเอาใจใส่ด้านความประพฤติ ระเบียบวินัย จะทำให้สูญเสียความสัมพันธ์ (Rapport) อันดีระหว่างผู้ให้คำปรึกษากับนักเรียน แสดงให้เห็นว่า ผู้ให้คำปรึกษา ควรให้ความช่วยเหลือแนะนำด้านวิชาการ การเรียนแข่งวิชาการ

นอกจากนี้ แมงกัสโซ (Mangusso. 1972 : 2717) ได้ศึกษาถึงบทบาทของ ผู้ให้คำปรึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนในมลรัฐเท็กซัส กลุ่ม ตัวอย่างเก็บผู้บริหารโรงเรียน 339 คน ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในโรงเรียนระหว่างปี ค.ศ. 1971 - ค.ศ. 1972 จำนวน 52 โรงเรียน โดยใช้แบบสอบถาม ตามเกี่ยวกับหน้าที่และ คุณลักษณะของผู้ให้คำปรึกษา

ผลการศึกษาค้นพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับหน้าที่ กิจกรรมและความรับผิดชอบของผู้ให้คำปรึกษา นอกจากนี้ยังมีความเห็นสอดคล้องกันถึงคุณลักษณะ ที่สำคัญในการคัดเลือกผู้ให้คำปรึกษา คือ

1. มีประสบการณ์ในการสอน
2. เป็นครูที่มีความสามารถ
3. มีประสบการณ์ในการให้คำปรึกษา

ออร์วิก (Orwig. 1971 : 2694) ได้ศึกษาคุณลักษณะบางประการของผู้ให้ คำปรึกษา เป็นสิ่งที่นักเรียนต้องการหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนผิวดำที่กำลังศึกษาอยู่ ในจูเนียร์ไฮสกูล ผลการศึกษาพบว่า

1. เชื้อชาติของผู้ให้คำปรึกษามีใช่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ
2. นักเรียนต้องการผู้ให้คำปรึกษาที่ได้รับการฝึกอบรมมาเป็นอย่างดีเพื่อจะมา ช่วยเหลือเขา
3. การแต่งกายการให้ทรงผม และการใช้เครื่องประดับของผู้ให้คำปรึกษามีใช่ องค์ประกอบที่สำคัญ

4. เพศของผู้ให้คำปรึกษามีได้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากยิ่งในการปฏิบัติหน้าที่การให้คำปรึกษา

มุลเลอร์ (Mueller. 1961 : 210) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของครูที่ปรึกษาว่า ครูที่ปรึกษามีหน้าที่ช่วยเหลือนักเรียนในการวางแผนการเรียน เนื่องจากเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ในจุดมุ่งหมายของการศึกษา และมีความสามารถที่จะช่วยเหลือในการวางแผนการเรียนและเป้าหมายในการเรียน วิลเลียมสัน (Williamson. 1961 : 29) มีความเห็นในทำนองเดียวกันว่าครูที่ปรึกษาจะช่วยให้คำแนะนำนักเรียน ในการเลือกวิชาเรียนให้ครบตามหลักสูตร นอกจากนี้ยังต้องสามารถที่จะนำข้อมูลอื่น ๆ มาประกอบการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน

การวิจัยภายในประเทศ

สำหรับการวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมโฮมรูมในประเทศไทยนั้นไม่ค่อยมีนักวิจัยทำเอาไว้มากมายนัก ผู้วิจัยจึงค้นคว้าผลการวิจัยได้ ดังปรากฏต่อไปนี้

สารภี รัตนบุรี (สารภี รัตนบุรี 2512 : 32) ทำการศึกษาถึงความต้องการของนักศึกษาวิทยาลัยครูสวนสุนันทา ที่จะได้รับความช่วยเหลือจากบริการแนะแนวของวิทยาลัยจากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ในด้านบุคลากรที่ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษานั้น นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรการศึกษาต้นและประกาศนียบัตรการศึกษาสูง ได้รับการให้คำปรึกษาจากบุคลากรตามลำดับความดังต่อไปนี้

1. อาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ และอาจารย์โฮมรูม
2. อาจารย์ประจำวิชา
3. คนอื่น ๆ
4. อาจารย์ผู้ปกครอง
5. อาจารย์แนะแนวประจำวิทยาลัย
6. อาจารย์ประจำหอพัก

ข้อมูลทั้ง 6 ข้อนี้หมายความว่า นักศึกษาได้รับการให้คำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ และจากอาจารย์โหมโรงมากที่สุด สำหรับอาจารย์ประจำหอพักนั้น นักศึกษาขอคำปรึกษาน้อยที่สุด ดังนั้นอาจารย์โหมโรงจึงมีบทบาทที่สำคัญในการให้ความช่วยเหลือนักศึกษา

ในปี พ.ศ. 2522 อภิญญา สมิตธิเศรษฐ์ ได้ออกแบบสอบถามชนิดปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการบริการแนะแนวที่ผู้ผ่านการอบรมวิชาการแนะแนว ตามหลักสูตรของศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ กระทรวงศึกษาธิการ แล้วรวบรวมข้อเท็จจริงของปัญหาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ปัญหาด้านเอกสาร คือ ครูแนะแนวยังขาดแคลนเอกสารนิเทศงานแนะแนว เอกสารประกอบการจัดกิจกรรมสำรวจ กิจกรรมโหมโรง ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพที่เป็นปัจจุบัน

ปัญหาในการจัดการบริการแนะแนว คือ ครูแนะแนวยังขาดความรู้เกี่ยวกับงานและเครื่องมือแนะแนว ขาดประสบการณ์และความชำนาญ ไม่สามารถแก้ปัญหาใด ๆ ได้ บริการให้คำปรึกษาจึงจัดได้ยากมาก บางโรงเรียนเนื่องจากครูไม่พอ จึงไม่มีเวลาให้บริการและโรงเรียนก็มีกิจกรรมมาก บางแห่งครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาจัดการบริการน้อยอยู่แล้ว

จากการวิจัยครั้งนี้ ชี้ให้เห็นว่าผู้ที่ทำหน้าที่ในการจัดกิจกรรมโหมโรงนั้น ยังขาดวัสดุอุปกรณ์และเอกสารต่าง ๆ ที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมโหมโรง ซึ่งนับได้ว่าเป็นปัญหาที่สำคัญมาก

สวัสดี สุวรรณอักษร (สวัสดี สุวรรณอักษร 2511 : 15 - 20) ได้สรุปปัญหาในการจัดการบริการแนะแนว โดยรวบรวมจากการสัมภาษณ์ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และผู้บริหารการศึกษา ที่กองเผยแพร่การศึกษาจักกัม ตั้งแต่วันที่ พ.ศ. 2503 - 2515 ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานส่วนใหญ่มีดังนี้

1. เกี่ยวกับการบริหาร เช่นศึกษาธิการไม่ให้การสนับสนุนร่วมมือเท่าที่ควร ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ไม่มีความเข้าใจหรือมองไม่เห็นคุณค่าอันแท้จริงของการแนะแนว จนประมาณที่ใช้ในการดำเนินการมีไม่เพียงพอ มีความขัดแย้งระหว่างระเบียบวินัยกับการดำเนินงานแนะแนว อัตราครูที่ได้มาไม่เพียงพอ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ไม่มีเทคนิคในการขอความร่วมมือ และผู้บริหารไม่ได้วางโครงการที่รัดกุม

2. เกี่ยวกับทรัพยากรในชุมชนที่จะเสริมบริการแนะแนว เช่น แหล่งบริการต่าง ๆ ในจังหวัดมีน้อยมาก บุคคลภายนอกไม่ให้ความร่วมมือแก่โรงเรียนเท่าที่ควร บางโรงเรียนไม่มีสมาคมศิษย์เก่า หรือสมาคมครูผู้ปกครอง วิทยากรในท้องถิ่นมีน้อย สภาพเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นไม่ดี

3. เกี่ยวกับโรงเรียน เช่น มีห้องเรียนไม่เพียงพอ จึงไม่สามารถจัดให้มีห้องแนะแนวได้ โรงเรียนไม่มีงบประมาณจัดซื้ออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็น

4. เกี่ยวกับผู้ปกครอง เช่น ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร ผู้ปกครองไม่สนใจบุคลิกลานของตนเอง และกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูกหลานของตนไม่ราบรื่น

5. เกี่ยวกับครู เช่น ครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไป จนไม่มีเวลาทำงานแนะแนว ครูที่กระทรวงส่งบรรจุไปนั้นไม่ตรงกับความต้องการของโรงเรียน การโยกย้ายครูบ่อย ๆ ทำให้แผนงานแนะแนวหยุดชะงัก ครูทั่วไปยังไม่เห็นคุณค่าของการแนะแนว การส่งครูมารับการอบรม ทำให้เกิดปัญหาขาดครูในโรงเรียน การเลือกครูที่จะปฏิบัติหน้าที่แนะแนว การให้คำปรึกษาให้ได้ผลดีนั้นทำได้ยากมาก ครูส่วนใหญ่ไม่ให้ความร่วมมือ ครูไม่มีความสามัคคีในการปฏิบัติงาน

6. เกี่ยวกับนักเรียน นักเรียนประพฤติผิดทะเลาะ หนีโรงเรียน เล่นการพนัน วิวาทชกต่อย พื้นฐานการศึกษาอ่อน ยากจน สุขภาพไม่ดี ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ไม่รู้จักรับผิดชอบตนเอง และไม่รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

7. เกี่ยวกับการดำเนินงานแนะแนวด้านวิชา เช่น แบบฟอร์มระเบียบแบบแผน ไม่รัดกุมพอ เอกสารต่าง ๆ ของโรงเรียน เช่น สมุดรายนาม สมุดประจำชั้น ไม่สอดคล้องกับระเบียบแบบแผน ไม่มีเอกสารเกี่ยวกับงานแนะแนว แหล่งบริการสนเทศด้านการศึกษาและอาชีพมีน้อยมาก โดยเฉพาะในส่วนภูมิภาคไม่มีข้อทดสอบมาตรฐานที่จะนำมาใช้โดยสะดวก

จะเห็นได้ว่า ปัญหาสำคัญของการแนะแนวคือ การขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจในงานแนะแนวอย่างแท้จริงที่จะมาจัดกิจกรรมแนะแนว ซึ่งน่าจะรวมถึงการจัดกิจกรรมโฮมรูมด้วย และการไม่เข้าใจในงานแนะแนวของผู้บริหารก็เป็นอุปสรรคที่สำคัญใน

การดำเนินงาน ดังเช่น จากผลการศึกษาของ เฉลิมชัย อุบลพงศ์ (เฉลิมชัย อุบลพงศ์ 2517 : 68) เกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียนมัธยมในจังหวัดชัยนาท พบว่า ทุกโรงเรียนมีความเห็นว่า งานแนะแนวเป็นสิ่งจำเป็นแต่ขาดบุคลากร อุปกรณ์และสถานที่ และในทำนองเดียวกันเมื่อ สมใจ พรหมศิริ สำนวตทัศนคติของครูอาจารย์ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมสี่แห่ง ที่มีต่อการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียน ก็พบว่าขาดครูแนะแนวที่มีวุฒิ ผู้บริหารไม่สนับสนุน สถานที่แนะแนวไม่เหมาะสม

ต่อมา จรัส สุขทองวารี (จรัส สุขทองวารี 2519 : 59) ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพฯ โดยศึกษาเกี่ยวกับครูแนะแนว ผู้บริหาร คณะครู และนักเรียน รวมทั้งสิ้น 851 คน พบปัญหาที่น่าสนใจคือ ครูแนะแนวในโรงเรียนมีจำนวนไม่เพียงพอ ต้องทำหน้าที่สอนด้วยทำให้ทำงานแนะแนวได้ไม่เต็มที่ และที่สำคัญคือ ครูแนะแนวขาดความรู้ด้านการแนะแนว และในปีเดียวกันนั้นเอง ศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ (กรมวิชาการ 2519 : 23) ก็รวบรวมปัญหาจากการสำรวจปัญหาในการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียน เพื่อทราบสภาพที่แท้จริงของการจัดบริการแนะแนว และปัญหาอุปสรรค ความต้องการ ตลอดจนความคิดเห็นของผู้ดำเนินงานแนะแนวในระหว่างปี พ.ศ. 2516 - 2517 โดยกองแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ได้ส่งแบบสำรวจไปยังสถาบันการศึกษาทุกประเภททั่วประเทศ จำนวน 6,000 แห่ง พบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญที่สุดที่ทำให้ไม่สามารถจัดบริการแนะแนว ในแต่ละสถาบันได้คือ ไม่มีครูแนะแนวหรือเจ้าหน้าที่แนะแนวเพียงพอ ขาดเครื่องมือ สถานที่ และอุปกรณ์ถึงร้อยละ 79.73 และขาดงบประมาณร้อยละ 65

จากการวิจัยของ จรัส สุขทองวารี และกรมวิชาการดังกล่าวมาแล้วย่อมจะชี้ให้เห็นถึงการขาดบุคลากรและเครื่องมือในการดำเนินการจัดกิจกรรมโฆมรุมด้วย

ในปี พ.ศ. 2517 มะเตือ เสมา (มะเตือ เสมา 2517 : 56) ได้สำรวจความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายเกี่ยวกับกิจกรรมโฆมรุม โดยให้นักเรียนเรียงลำดับความสำคัญของเรื่องที่คิดว่าจำเป็นและเป็นประโยชน์ ในการจัดกิจกรรมโฆมรุม ปรากฏว่า นักเรียนให้ความสนใจในเรื่องต่อไปนี้ตามลำดับ คือ แนะแนว

การศึกษาต่อ อบรมความประพฤติ ชี้แจงผลการเรียน เรียนพิเศษ ข้าราชการที่น่าสนใจ ชี้แจงระเบียบของโรงเรียน แจ้งผลการสอบ เล่านิทาน ตรวจสอบสุขภาพและความสะอาดของร่างกาย และในปี พ.ศ. 2527 วัชร ทรัพย์มี (วัชร ทรัพย์มี และคนอื่น ๆ 2527 : 52) ก็ได้ศึกษารูปแบบที่มีประสิทธิภาพของบริการแนะแนวในช่วงเวลาวิสาสะ (Home-Room Activities) โดยศึกษากับนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ผลจากการศึกษาพอสรุปได้ดังนี้

กิจกรรมโฮมรูมที่ได้จัดทำดำเนินการในโรงเรียนประถมศึกษาเรียงลำดับจากกิจกรรมที่นักเรียนได้รับในระดับที่มากที่สุดดังนี้

1. อบรมมารยาทและควรรู้จักกาลเทศะแก่นักเรียน (การทำความเคารพ การสนทนา การรับประทานอาหาร)
2. ชมเชยนักเรียนที่ทำดีหรือมีความสามารถพร้อมทั้งให้แสดงตน
3. ให้นักเรียนช่วยกันทำความสะอาดห้องเรียน
4. ให้นักเรียนนำข่าวจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ มาอ่านหรือมาเล่าให้เพื่อนฟัง แล้วช่วยกันวิจารณ์ข่าว
5. ฝึกลักษณะนิสัย (ความรับผิดชอบ ความมีวินัย การรักษาความสะอาด ความตรงต่อเวลา ความมานะพยายาม ความประหยัด ความขยัน)
6. ให้นักเรียนเล่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ประสบจากชีวิตจริง แล้วอภิปรายกันในห้อง
7. แจ้งข่าวของโรงเรียนให้นักเรียนทราบ (กำหนดการสอบ การจัดกิจกรรมพิเศษของโรงเรียน เช่น การแข่งกีฬา การจัดนิทรรศการ การจัดพิธีไหว้ครู)
8. อบรมจริยธรรม (เรื่องความเอื้อเฟื้อ ความสามัคคี การไม่พูดปด การเสียสละ ความซื่อสัตย์ ไม่รังแกผู้อื่น ไม่เอาเปรียบผู้อื่น การให้อภัย)
9. ช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน โดยครูสอนพิเศษให้ หรือให้นักเรียนช่วยกันเอง
10. ให้นักเรียนสะสมงานที่ต่าง
11. แนะนำการเตรียมตัวสอบ

12. ผักทักษะ (ทักษะการสะกดคำ การอ่าน การท่องสูตรคูณ การท่องมาตราเลข ทักษะการฟัง การพูด)

13. แผนะแนวการปรับตัว (การปรับตัวเมื่ออยู่ค่ายพักแรม การทำงานกลุ่ม มนุษยสัมพันธ์ การใช้คำพูด หักเพื่อนเพื่อน การให้อภัย การคบเพื่อน การวางตัว)

14. ทายปัญหาวิชาการ (ปัญหาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย หมวดสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต คณิตศาสตร์ และความรู้รอบตัวต่าง ๆ)

สำหรับปัญหาหรืออุปสรรคในการจัดกิจกรรมโชมรูมเรียงลำดับจากปัญหาที่ประสบ ในระดับมากที่สุด ดังนี้

1. เวลาจัดกิจกรรมโชมรูมน้อยเกินไป และบางโรงเรียนมีสอนสองผลัด ทำให้ต้องรีบเร่ง
2. นักเรียนไม่ให้ความสนใจ ไม่เห็นความสำคัญ
3. ผู้ดำเนินกิจกรรมโชมรูมขาดความรู้และประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมนี้
4. มีกิจกรรมอื่นแทรก ทำให้เหลือเวลาน้อย หรือไม่เหลือเวลาสำหรับกิจกรรมโชมรูม (นำนักเรียนไปทำกิจกรรมลูกเสือ ซ้อมไหว้ครู ซ้อมรับบัตรเกียรติยศ บางวันมีการอบรมในเวลานาน)
5. ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครอง (ผู้ปกครองไม่ช่วยหาข่าวให้เด็ก)
6. ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียน
7. นักเรียนมาสาย
8. นักเรียนไม่กล้าแสดงออก (อายในการออกมาเล่าเรื่อง หรือสนทนากับเพื่อน)
9. จำนวนนักเรียนมากเกินไป ไม่สะดวกในการฝึกทักษะบางประการ หรือในการดำเนินกิจกรรม
10. ความรับผิดชอบของนักเรียนมีน้อย (ไม่หาข่าวมาอ่าน หรือเล่าความที่รู้มอบหมาย)
11. ครูผู้ดำเนินกิจกรรมโชมรูมบางคนไม่เห็นคุณค่าของกิจกรรมนี้
12. ขาดการติดตามผลการจัดกิจกรรมโชมรูม

จากการวิจัยของ มะเคื้อ เสมา และ วัชรีย์ ทรัพย์มี ดังกล่าวแล้ว จะเห็นได้ว่า ความสนใจของนักเรียนตลอดจนกิจกรรมโณมรุมที่เกิดขึ้นในโรงเรียนนั้นมุ่งเน้นให้มีการพัฒนาในด้านส่วนตัวและสังคมเป็นประการสำคัญ กิจกรรมโณมรุมจึงมีความสำคัญในการป้องกันแก้ไขและส่งเสริมพฤติกรรมของนักเรียนเช่นเดียวกับกิจกรรมแนะแนว และปัญหาสำคัญในการจัดกิจกรรมโณมรุม คือ เวลาจัดกิจกรรมโณมรุมน้อยเกินไป และผู้ดำเนินกิจกรรมโณมรุมขาดความรู้และประสบการณ์

ในปี พ.ศ. 2520 สุจริต เพียรชอบ (สุจริต เพียรชอบ 2520 : 73 - 75) ได้ให้ความเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้ได้ผลดีนั้น จะต้องปฏิบัติดังนี้คือ

1. พยายามศึกษาและเข้าใจนักเรียนที่ตนได้คำปรึกษาเป็นอย่างดี ซึ่งควรจะทำให้ได้ด้วยการทำแบบฟอร์มให้นักเรียนกรอกสถานภาพของตนเองให้เขียนอัตชีวประวัติ รวมทั้งปัญหาต่าง ๆ ที่นักเรียนต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาดูแลและขอความช่วยเหลือ สัมภาษณ์ และพูดคุยกับนักเรียนอย่างเป็นกันเอง สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน รับฟังความคิดเห็นของอาจารย์ที่สอนวิชาอื่น ๆ เก็บรวบรวมผลการเรียนเพื่อทราบสถานภาพและความก้าวหน้าทางวิชาการของนักเรียน และเก็บข้อมูลของนักเรียนไว้เพิ่มเติมไว้ให้เรียนช่วย
2. ศึกษาและพยายามทำความเข้าใจหลักสูตรให้ถ่องแท้ว่า หลักสูตรนั้นมีจุดมุ่งหมายอย่างไรบ้าง วิชาใดเป็นวิชาบังคับ วิชาใดเป็นวิชาเลือก จะเลือกได้มากน้อยเพียงใด เมื่อไม่เข้าใจก็สอบถามจากผู้รู้ เพื่อที่จะสามารถให้คำแนะนำที่ถูกต้องแก่นักเรียน
3. พยายามติดตามความก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทั้งในด้านหลักสูตร การลงทะเบียนและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นคนที่ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ อยู่เสมอ เพื่อตนเองจะได้ให้คำปรึกษาที่ถูกต้องแก่นักเรียน
4. ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทะเบียน และชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง
5. ทำความเข้าใจกับนักเรียน ให้นักเรียนเข้าใจบทบาทและความรับผิดชอบของตนเองเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน การลงทะเบียน การดำเนินชีวิตในวงสังคมของโรงเรียน และพยายามให้นักเรียนได้เข้าใจบทบาท ความรับผิดชอบของตนเอง ของอาจารย์ที่ปรึกษาในด้านต่าง ๆ ให้ถ่องแท้

6. ประชุมนักเรียนที่อยู่ในความดูแลเป็นประจำ เพื่อทราบปัญหาและข้อคับข้องใจต่าง ๆ และพยายามช่วยเหลือ แก้ไข ปัญหาต่าง ๆ เท่าที่จะทำได้ เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจในเรื่องใด หากพอให้ความสว่างได้ ก็ช่วยอธิบายให้เข้าใจ การประชุมควรเป็นไปแบบเป็นกันเอง แต่ในขณะเดียวกันก็พยายามปลูกฝังคุณธรรม ความคิดและมโนทัศน์ที่ถูกต้องไปด้วย โดยวิธีการที่นุ่มนวล

7. การให้คำปรึกษาและการแก้ปัญหาต่าง ๆ นั้น อาจารย์ที่ปรึกษาควรให้ความช่วยเหลือทุกด้าน ทั้งทางวิชาการ สุขภาพอนามัย ปัญหาเศรษฐกิจ และปัญหาล้วนอื่น ๆ ด้วย มิใช่เพียงแต่ช่วยเหลือด้านวิชาการเพียงด้านเดียวเท่านั้น

8. เมื่อนักเรียนมาขอคำปรึกษาหรือขอความช่วยเหลือใด ๆ ควรช่วยเหลือให้ทันเวลาที่ นักเรียนจะได้เกิดความอบอุ่นและไว้วางใจ เชื่อใจอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างเต็มที่

9. ในขณะให้คำปรึกษานั้น อาจารย์ที่ปรึกษาควรเป็นนักประชาธิปไตยเป็นผู้มีน้ำใจกว้าง เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ใต้อย่างอิสระเสรี แต่ในขณะเดียวกันหากพบว่านักเรียนเข้าใจบางสิ่งบางอย่างคลาดเคลื่อนไป ก็พยายามอธิบายให้เข้าใจและชี้แนะไปในทางที่ถูกที่ควร

10. เมื่อให้คำปรึกษาไปแล้ว ควรบันทึกไว้เพื่อเตือนความทรงจำว่า นักเรียนได้มาปรึกษาเรื่องใด และได้ให้คำปรึกษาอะไรไปบ้าง เพื่อกันลืม และเพื่อให้การให้คำปรึกษาเป็นเรื่องที่ต่อเนื่องกัน สะดวกกับการวิเคราะห์และติดตามผล

11. เมื่อปรากฏว่า การให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำผิดพลาดไป ควรรับแก้ไขโดยด่วน และควรใจกว้างยอมรับการผิดพลาดนั้น ๆ

12. ดูแลความเป็นอยู่และทุกข์สุขของนักเรียนเท่าที่ทำได้ อาจารย์ที่ปรึกษาควรที่จะได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปรึกษาเป็นรายบุคคลด้วย ซึ่งจะทำให้ด้วยการใช้เวลา และสถานที่ที่จะให้นักเรียนเข้าพบได้เป็นประจำด้วย

13. ให้ความเอาใจใส่ในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเป็นประจำโดยสม่ำเสมอและให้ต่อเนื่องกัน ไม่ควรให้คำปรึกษาแต่เฉพาะตอนที่ลงทะเบียนเรียนหรือตอนที่เกิดปัญหาเท่านั้น

14. หาทางติดต่อกับผู้ปกครองเป็นครั้งคราว ทั้งนี้เพื่อให้ได้คำปรึกษาหรือช่วยแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วทันการ อาจทำได้ด้วยการไปเยี่ยมบ้านของนักเรียน เพื่อทำความรู้จักและคุ้นเคยกับผู้ปกครอง ติดต่อทางจดหมายหรือเชิญบิดามารดา หรือผู้ปกครอง มาประชุมปรึกษาหารือ เพื่อรับทราบความเจริญก้าวหน้าหรือปัญหาของโรงเรียน

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโหมโรง ระหว่างสภาพที่เป็นจริง กับสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ในแต่ละด้านแตกต่างกัน
2. ความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง เกี่ยวกับกิจกรรมโหมโรง ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวังในแต่ละด้าน แตกต่างกัน
3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลกับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลเกี่ยวกับกิจกรรมโหมโรง ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวังในแต่ละด้าน แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนชายและหญิง ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดยะลา จำนวน 16 โรงเรียน จำนวนประชากรทั้งสิ้น 852 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่สุ่มจากประชากรดังกล่าวข้างต้น ได้จำนวน 8 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 424 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่างดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

1. สํารวจประชากร เป็นนักเรียนชายและหญิง ซึ่งกำลังเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัด ยะลา รวม 16 โรงเรียน มีประชากรทั้งสิ้น 852 คน

2. สํารวจโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดยะลาที่ตั้งอยู่ในเขต เทศบาลและนอกเขตเทศบาล ได้โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล 4 โรงเรียน และโรงเรียน ที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล 12 โรงเรียน แล้วสุ่มตัวอย่างโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลและ นอกเขตเทศบาลอย่างละ 50% ได้โรงเรียนสตรีอิสลามวิทยามูลนิธิ โรงเรียนพัฒนาวิทยา โรงเรียนสุขสวัสดิ์วิทยา โรงเรียนอนุศาสนาจารย์ โรงเรียนมุสลิมศึกษา โรงเรียนอิสลาม ประสานวิทย์ โรงเรียนตาร์เบียตุลวาตัน โรงเรียนอาสาสุลตั้นวิทยา

3. สุ่มตัวอย่างนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีสุ่มแบบ Simple Random Sampling และกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีของ โรเบิร์ต วี เกรจซี่ (Robert V. Krejcie) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 424 คน ดังแสดงไว้ในตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนนักเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม
ในจังหวัดยะลา พ.ศ. 2528 โดยแบ่งตามเพศและสถานที่ตั้งของโรงเรียน

ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน				รวม
	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล		
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
พัฒนาวิทยา	44	59	-	-	103
สตรีอิสลามวิทยามูสลินี	-	80	-	-	80
อุดมศาสนวิทยา	-	-	15	13	28
สุขสวัสดิ์วิทยา	-	-	40	28	68
อิสลามประศาสนวิทย	-	-	15	16	31
มุสลิมศึกษา	-	-	11	20	31
คาร์เปียวุลวาตัน	-	-	10	9	19
อาสาสุลตันวิทยา	-	-	30	34	64
รวม	44	139	121	120	424

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามสำหรับนักเรียน เป็นแบบสอบถามแบบ
มาตราส่วนประมาณค่าเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม
โฆมรุม

ในการสร้างแบบสอบถามได้ดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร วารสาร และตำราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรม
โฆมรุม เพื่อให้เข้าใจถึงจุดมุ่งหมาย หลักสำคัญ ๆ และการจัดกิจกรรมโฆมรุม

2. กำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูโฆรมจะจัดจ้ตามจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมโฆรมที่มีประสิทธิภาพ โดยแยกกิจกรรมต่าง ๆ ออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านทั่วไป ด้านโรงเรียนและการเรียน ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและด้านสังคม

3. สร้างแบบสอบถามเป็นแบบประมาณความมากน้อยของกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับจากโฆรม โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 3 ช่อง คือ มาก ปานกลาง น้อย โดยเน้นกิจกรรมต่าง ๆ 4 ด้าน ตามจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมโฆรมที่มีประสิทธิภาพ

4. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญและคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้

5. นำแบบสอบถามที่ได้จากการตรวจสอบคุณภาพและปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในข้อคำถาม และความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม เพื่อจะได้นำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ ชื่อโรงเรียน เพศ ที่ตั้งของโรงเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับกิจกรรมโฆรม ซึ่งจัดครอบคลุมเรื่องต่าง ๆ 4 ด้าน คือ ด้านทั่วไป ด้านโรงเรียนและการเรียน ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม

ในการตอบแบบสอบถามนี้ กำหนดให้ผู้ตอบตอบเป็นน้ำหนักมากน้อยตามความคิดเห็นของตน โดยการเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในแต่ละช่อง ดังตัวอย่าง

กิจกรรมโดยรวม	ตามสภาพที่เป็นจริง			ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
1. ชี้แจงนโยบาย ระเบียบและข้อบังคับของโรงเรียนให้นักเรียนทราบ	✓				✓	
2. ตรวจสอบการมาเรียนของนักเรียน	✓				✓	
3. ชี้แจงกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะมีขึ้นในโรงเรียน			✓			✓

ความหมายของมาตราส่วน

ชี้ช่อง **มาก** ตามสภาพที่เป็นจริง หมายถึง การที่นักเรียนมีความคิดเห็นว่านักเรียนได้รับข้อมูลนั้นหรือกิจกรรมนั้นในระดับมาก

ชี้ช่อง **ปานกลาง** ตามสภาพที่เป็นจริง หมายถึง การที่นักเรียนมีความคิดเห็นว่านักเรียนได้รับข้อมูลนั้นหรือกิจกรรมนั้นในระดับปานกลาง

ชี้ช่อง **น้อย** ตามสภาพที่เป็นจริง หมายถึง การที่นักเรียนมีความคิดเห็นว่านักเรียนได้รับข้อมูลนั้นหรือกิจกรรมนั้นในระดับน้อย

ชี้ช่อง **มาก** ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง หมายถึง การที่นักเรียนมีความคิดเห็นว่านักเรียนมีความต้องการข้อมูลนั้นหรือกิจกรรมนั้นอยู่ในระดับมาก

ชีตช่อง ปานกลาง ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง หมายถึง การที่นักเรียนมีความ
 คิดเห็นว่านักเรียนมี
 ความต้องการข้อมูลนั้น
 หรือกิจกรรมนั้นอยู่ใน
 ระดับปานกลาง
 ชีตช่อง น้อย ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง หมายถึง การที่นักเรียนมีความ
 คิดเห็นว่านักเรียนมี
 ความต้องการข้อมูลนั้น
 หรือกิจกรรมนั้นอยู่ใน
 ระดับน้อย

วิธีการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทั้งหมดไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ก่อนลงมือทำ
 ผู้วิจัยได้ชี้แจงจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้างนี้ และวิธีการตอบแบบสอบถามให้นักเรียน จน
 เห็นที่เข้าใจ ใช้เวลาในการตอบแบบสอบถาม 45 นาที

วิธีจัดการกับข้อมูล

นำแบบสอบถามทั้งหมดมาคัดฉบับที่ไม่สมบูรณ์ออก ได้ฉบับที่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ 383
 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.56 แล้วหาค่าความถี่และค่าร้อยละ เป็นรายข้อ ในแต่ละด้าน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้มาหาค่าความถี่และค่าร้อยละ และใช้วิธีการทางสถิติ
 Chi-Square เพื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรม
 โปรแกรม ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวัง 4 ด้าน คือ ด้านทั่วไป ด้านอาชีพ
 ด้านส่วนหัวและสังคม ด้านโรงเรียนและการเรียน โดยใช้สูตร (วิเชียร เกตุสิงห์
 2521 : 113) ดังนี้

The Chi-Square Test of the independence

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^k \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

- เมื่อ O_{ij} เป็นความถี่จากการสังเกตอยู่ในช่องในแถวที่ i คอลัมน์ที่ j
 E_{ij} เป็นความถี่คาดหวังในแถวที่ i และคอลัมน์ที่ j
 r เป็นจำนวนแถว
 k เป็นจำนวนคอลัมน์

การคำนวณค่าไคสแควร์ (χ^2) ในที่นี้ใช้ $df = 2$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

$\bar{x}$	หมายถึง	ความถี่
%	หมายถึง	คิดเป็นร้อยละ
*	หมายถึง	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	หมายถึง	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
χ^2	หมายถึง	ค่าไคสแควร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นตอน ๆ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับกิจกรรมโหมโรงตามสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่นักเรียนคาดหวังในแต่ละด้าน

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับกิจกรรมโหมโรงตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวังในแต่ละด้าน

ตอนที่ 3 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง เกี่ยวกับกิจกรรมโหมโรง ตามสภาพที่เป็นจริงในแต่ละด้าน

ตอนที่ 4 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง เกี่ยวกับกิจกรรมโหมโรง ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวังในแต่ละด้าน

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง เกี่ยวกับกิจกรรมโหมโรง ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ในแต่ละด้าน

ตอนที่ 6 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล และนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล เกี่ยวกับกิจกรรมโหมโรงตามสภาพที่เป็นจริง ในแต่ละด้าน

ตอนที่ 7 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล และนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล เกี่ยวกับกิจกรรมโหมโรงตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ในแต่ละด้าน

ตอนที่ 8 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล กับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล เกี่ยวกับกิจกรรมโหมโรงตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ในแต่ละด้าน

ตอนที่ 1 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับกิจกรรมโหมโรง ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ในแต่ละด้าน ปรากฏ
 หัสดังแสดงในตารางที่ 2 - 5

ตาราง 2 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโชมรูม ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ด้านโรงเรียนและการเรียน

กิจกรรมโชมรูม	ตามสภาพที่เป็นจริง						ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง					
	มาก		ปานกลาง		น้อย		มาก		ปานกลาง		น้อย	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
กิจกรรมที่ 1 →	232	60.42	123	33.33	24	6.25	248	63.27	124	31.63	20	5.10
กิจกรรมที่ 2 →	241	61.64	130	33.25	20	5.12	266	67.68	104	26.46	23	5.85
กิจกรรมที่ 3 →	133	33.93	172	43.98	87	22.19	212	54.22	143	36.57	36	9.21
กิจกรรมที่ 4 →	164	41.94	171	43.73	56	14.32	232	60.73	111	29.06	39	10.21
กิจกรรมที่ 5 →	64	16.33	178	45.41	150	38.27	174	44.62	175	44.87	41	10.51
กิจกรรมที่ 6 →	53	13.38	159	40.15	184	46.46	179	45.55	154	39.19	60	15.27
กิจกรรมที่ 7 →	171	44.88	146	38.32	64	16.80	222	56.63	135	34.44	35	8.93
กิจกรรมที่ 8 →	133	33.93	165	42.09	94	23.98	258	64.99	117	29.47	22	5.54
กิจกรรมที่ 9 →	136	34.69	171	43.62	85	21.68	244	62.40	116	29.67	31	7.93
กิจกรรมที่ 10 →	174	44.39	145	36.99	73	18.62	270	69.05	94	24.04	27	6.91

ตาราง 2 (ต่อ)

กิจกรรมโดยรวม	ตามสภาพที่เป็นจริง						ตามสภาพที่น่าเรียนคาดหวัง					
	มาก		ปานกลาง		น้อย		มาก		ปานกลาง		น้อย	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
กิจกรรมที่ 11 →	209	53.32	127	32.40	56	14.29	300	76.73	72	18.41	19	4.86
กิจกรรมที่ 12 →	165	42.09	152	38.78	75	19.13	277	71.03	93	23.85	20	5.13
กิจกรรมที่ 13 →	66	17.05	160	41.34	161	41.60	199	50.77	143	36.48	50	12.76
กิจกรรมที่ 14 →	68	17.39	164	41.94	159	40.66	186	47.57	164	41.94	41	10.49
กิจกรรมที่ 15 →	100	25.64	161	41.28	129	33.08	156	42.46	170	43.48	55	14.37
กิจกรรมที่ 16 →	148	36.82	160	39.80	94	23.38	228	58.16	125	31.89	39	9.95
กิจกรรมที่ 17 →	141	36.06	166	42.46	84	21.48	245	47.30	240	46.33	33	6.37
กิจกรรมที่ 18 →	166	42.46	159	40.66	66	16.88	248	61.69	124	30.85	30	7.46
กิจกรรมที่ 19 →	153	39.03	156	39.80	83	21.17	192	48.98	157	40.05	43	10.97
กิจกรรมที่ 20 →	139	36.48	167	43.83	75	19.69	229	59.02	133	34.28	26	6.70

ตาราง 2 (ต่อ)

กิจกรรมโดยรวม	ตามสภาพที่เป็นจริง						ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง					
	มาก		ปานกลาง		น้อย		มาก		ปานกลาง		น้อย	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
กิจกรรมที่ 21 ->	164	42.05	159	40.77	67	17.18	243	62.31	116	29.74	31	7.95
กิจกรรมที่ 22 ->	103	26.28	154	39.29	135	34.44	188	48.33	158	40.62	43	11.05
กิจกรรมที่ 23 ->	106	27.11	208	53.20	77	19.69	207	53.49	140	36.18	40	10.34
กิจกรรมที่ 24 ->	194	50.13	141	36.43	52	13.44	244	64.38	114	30.08	21	5.54
กิจกรรมที่ 25 ->	183	46.68	152	38.78	57	14.54	283	72.38	84	21.48	24	6.14

จากตาราง 2 ปรากฏว่า ในสภาพที่เป็นจริง กิจกรรมโฆรัมด้านโรงเรียนและการเรียน ที่นักเรียนคิดว่าได้รับในระดับมาก ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 2 (ตรวจสอบการมาเรียนของนักเรียน) ซึ่งมีอยู่จำนวนร้อยละ 61.64 ส่วนในสภาพที่คาดหวัง กิจกรรมที่นักเรียนคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 11 (ให้คำแนะนำตลอดจนดำเนินการให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการทบทวนวิชาต่าง ๆ เมื่อใกล้สอบ) ซึ่งมีอยู่จำนวนร้อยละ 76.73

กิจกรรมที่นักเรียนคิดว่าได้รับในระดับปานกลาง ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 23 (รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักเรียน) ซึ่งมีอยู่ร้อยละ 53.20 และในสภาพที่คาดหวัง กิจกรรมที่นักเรียนคาดหวังว่าจะได้รับในระดับปานกลาง ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 17 (ให้คำแนะนำนักเรียนให้รู้จักศึกษาค้นคว้าในข้อสงสัย) ซึ่งมีอยู่จำนวนร้อยละ 46.33

สำหรับกิจกรรมที่ 6 (แจกจ่ายเอกสารและเรื่องน่ารู้ต่าง ๆ ของหน่วยงานอื่น ๆ ให้แก่นักเรียน) นั้น นักเรียนส่วนมากคิดว่าได้รับในระดับน้อย และในขณะเดียวกันก็มีความคาดหวังในกิจกรรมดังกล่าวในระดับน้อยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีนักเรียนเห็นด้วยอยู่จำนวนร้อยละ 46.46 และร้อยละ 15.27 ตามลำดับ

ตาราง 3 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความถี่ของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมที่เข้าร่วม ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ด้านส่วนตัวและสังคม

กิจกรรมที่เข้าร่วม	ตามสภาพที่เป็นจริง						ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง					
	มาก		ปานกลาง		น้อย		มาก		ปานกลาง		น้อย	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
กิจกรรมที่ 1 →	222	56.63	132	33.67	38	9.69	225	57.25	145	36.90	23	5.85
กิจกรรมที่ 2 →	119	38.89	119	38.89	68	22.22	276	60.13	146	31.81	37	8.06
กิจกรรมที่ 3 →	119	30.28	154	39.19	120	30.53	161	40.97	174	44.27	58	14.76
กิจกรรมที่ 4 →	97	24.74	158	40.31	137	34.95	191	49.61	134	34.81	60	15.58
กิจกรรมที่ 5 →	105	26.79	98	25.00	189	48.21	142	36.50	155	39.85	92	23.65
กิจกรรมที่ 6 →	191	48.72	166	42.35	35	8.93	222	56.78	141	36.06	28	7.16
กิจกรรมที่ 7 →	89	22.70	177	45.15	126	32.14	173	44.02	171	43.51	49	12.47
กิจกรรมที่ 8 →	165	41.88	164	41.62	65	16.50	200	50.89	161	40.97	32	8.14
กิจกรรมที่ 9 →	126	32.14	186	47.45	80	20.41	242	61.58	124	31.55	27	6.87
กิจกรรมที่ 10 →	114	29.84	143	37.43	125	32.72	214	54.31	137	34.77	43	10.91

ตาราง 3 (ต่อ)

กิจกรรมโดยรวม	ตามสภาพที่เป็นจริง						ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง					
	มาก		ปานกลาง		น้อย		มาก		ปานกลาง		น้อย	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
กิจกรรมที่ 11 →	199	50.51	140	35.53	55	13.96	241	61.17	124	31.47	29	7.36
กิจกรรมที่ 12 →	166	42.35	158	40.31	68	17.35	233	59.29	126	32.06	34	8.65
กิจกรรมที่ 13 →	130	33.33	165	42.31	95	24.36	193	49.49	154	39.49	43	11.03
กิจกรรมที่ 14 →	109	27.81	170	43.37	113	28.83	187	47.46	149	37.82	58	14.72
กิจกรรมที่ 15 →	113	28.83	162	41.33	117	29.85	180	46.39	161	41.49	47	12.11
กิจกรรมที่ 16 →	188	49.21	141	36.91	53	13.87	256	65.14	107	27.23	30	7.63
กิจกรรมที่ 17 →	144	36.92	164	42.05	82	21.03	250	63.94	122	31.20	19	4.86
กิจกรรมที่ 18 →	92	23.47	171	43.62	129	32.91	203	51.79	141	35.97	48	12.24
กิจกรรมที่ 19 →	223	56.31	106	26.77	67	16.92	289	73.72	86	21.94	17	4.34
กิจกรรมที่ 20 →	94	23.74	169	42.68	133	33.59	205	52.43	136	34.78	50	12.79

จากตาราง 3 ปรากฏว่า ในสภาพที่เป็นจริง กิจกรรมโดยรวมด้านส่วนตัวและสังคม ที่นักเรียนคิดว่าได้รับในระดับมาก ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 1 (ร่วมอภิปรายและชี้แจงเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสม) ซึ่งมีอยู่จำนวนร้อยละ 56.63 ส่วนในสภาพที่คาดหวัง กิจกรรมที่นักเรียนคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 19 (ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับหลักปฏิบัติที่ถูกต้องทางศาสนา) ซึ่งมีอยู่จำนวนร้อยละ 73.72

กิจกรรมที่นักเรียนคิดว่าได้รับในระดับปานกลาง ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 9 (ให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย) มีอยู่จำนวนร้อยละ 47.45 ส่วนในสภาพที่คาดหวัง กิจกรรมที่นักเรียนคาดหวังว่าจะได้รับในระดับปานกลาง ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 3 (ให้นักเรียนซักถามและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับการเลือกชุมนุมหรือกิจกรรมต่าง ๆ) มีอยู่จำนวนร้อยละ 44.27

สำหรับกิจกรรมที่ 5 (ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ) นั้น นักเรียนส่วนมากคิดว่าได้รับในระดับน้อย และในขณะเดียวกันก็มีความคาดหวังในกิจกรรมดังกล่าวแล้วในระดับน้อยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีนักเรียนเห็นด้วยอยู่จำนวนร้อยละ 48.21 และร้อยละ 23.65 ตามลำดับ

ตาราง 4 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความถี่ของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโสมรุม ตามสภาพที่เริ่มจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ด้านอาชีพ

กิจกรรมโสมรุม	ตามสภาพที่เป็นจริง						ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง					
	มาก		ปานกลาง		น้อย		มาก		ปานกลาง		น้อย	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
กิจกรรมที่ 1 →	96	24.43	154	39.19	143	36.39	192	48.98	149	38.01	51	13.01
กิจกรรมที่ 2 →	126	32.14	157	40.05	109	27.81	249	63.52	118	30.10	25	6.38
กิจกรรมที่ 3 →	128	31.84	179	44.53	95	23.63	231	59.08	123	31.46	37	9.46
กิจกรรมที่ 4 →	131	33.42	158	40.31	103	26.28	218	55.75	134	34.27	39	9.97
กิจกรรมที่ 5 →	82	20.92	150	38.27	160	40.82	192	48.98	155	39.54	45	11.48
กิจกรรมที่ 6 →	52	13.27	79	20.15	261	66.58	170	43.37	149	38.01	73	18.62
กิจกรรมที่ 7 →	47	12.21	156	40.52	182	47.27	121	31.19	199	51.29	68	17.53
กิจกรรมที่ 8 →	83	21.23	156	39.90	152	38.87	152	38.78	180	45.92	60	15.31
กิจกรรมที่ 9 →	154	39.29	165	42.09	73	18.62	231	58.93	133	33.93	28	7.14
กิจกรรมที่ 10 →	125	32.38	158	40.93	103	26.68	223	58.38	119	31.15	40	10.47

จากการวาง 4 บปรากฏว่า ในสภาพที่เป็นจริง กิจกรรมโหมโรงด้านอาชีพ ที่นักเรียนคิดว่าได้รับในระดับมาก ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 9 (ให้ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ที่สุจริต และถูกต้องตามกฎหมาย) ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 39.29 ส่วนในสภาพที่คาดหวัง กิจกรรมที่นักเรียนคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมากที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 2 (ฝึกให้รู้จักวิเคราะห์ตนเองและศึกษาความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตนเอง ที่จะประกอบอาชีพในอนาคต) ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 63.52

กิจกรรมที่นักเรียนคิดว่าได้รับในระดับปานกลาง ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 3 (ให้คำแนะนำและให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน แผนการเรียน ให้สัมพันธ์กับอาชีพต่าง ๆ ในสังคม) มีจำนวนร้อยละ 44.53 และในสภาพที่คาดหวัง กิจกรรมที่นักเรียนคาดหวังว่าจะได้รับในระดับปานกลาง ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 7 (ให้นักเรียนสำรวจและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในท้องถิ่น มีอยู่จำนวนร้อยละ 51.29

สำหรับกิจกรรมที่ 6 (หางานพิเศษให้นักเรียนทำในวันหยุดหรือวันปิดภาคเรียน) นั้น นักเรียนส่วนมากคิดว่าได้รับในระดับน้อย และในขณะที่เดียวกันก็มีความคาดหวังในกิจกรรมดังกล่าวแล้วในระดับน้อยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีนักเรียนเห็นด้วยอยู่จำนวนร้อยละ 66.58 และร้อยละ 18.62 ตามลำดับ

ตาราง 5 แสดงค่าความถนัดและค่าร้อยละของความถนัดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโขนรวม ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวังต่างกัน

กิจกรรมโขนรวม	ตามสภาพที่เป็นจริง						ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง					
	มาก		ปานกลาง		น้อย		มาก		ปานกลาง		น้อย	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
กิจกรรมที่ 1 →	124	27.87	167	37.53	154	34.61	166	42.56	172	44.10	52	13.33
กิจกรรมที่ 2 →	173	45.05	156	40.63	55	14.32	232	59.18	131	33.42	29	7.40
กิจกรรมที่ 3 →	72	18.70	97	25.19	216	56.10	136	34.61	103	26.21	154	39.19
กิจกรรมที่ 4 →	73	18.91	144	37.31	169	43.78	139	35.46	154	39.29	99	25.26
กิจกรรมที่ 5 →	68	17.39	182	46.55	141	36.06	155	39.54	172	43.88	65	16.58
กิจกรรมที่ 6 →	147	37.60	154	39.39	90	23.02	214	53.90	143	36.02	40	10.08
กิจกรรมที่ 7 →	139	36.10	153	39.74	93	24.16	221	56.52	138	35.29	32	8.18
กิจกรรมที่ 8 →	93	23.48	176	44.44	127	32.07	174	44.39	174	44.39	44	11.22
กิจกรรมที่ 9 →	119	30.51	159	40.77	112	28.72	230	58.82	136	34.78	25	6.39
กิจกรรมที่ 10 →	217	56.07	130	33.59	40	10.34	259	65.40	120	30.30	17	4.29

จากตาราง 5 ปรากฏว่า กิจกรรมโหมโรงตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ด้านทั่วไป กิจกรรมที่ 10 (ให้คำแนะนำเพื่อให้ นักเรียนเป็นคนที่รู้จักประหยัด มีความอดทน ซื่อสัตย์ รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม) นั้น นักเรียนส่วนมากคิดว่าได้รับในระดับ มาก และในขณะที่เดียวกันก็มีความคาดหวังในกิจกรรมดังกล่าว ในระดับมากเช่นเดียวกัน ซึ่งมีนักเรียนเห็นด้วยอยู่จำนวนร้อยละ 56.07 และร้อยละ 65.40 ตามลำดับ

กิจกรรมที่นักเรียนคิดว่าได้รับในระดับปานกลาง ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 5 (ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่นักเรียน) มีจำนวนร้อยละ 46.55 และ ในสภาพที่คาดหวัง กิจกรรมที่นักเรียนคาดหวังว่าจะได้รับในระดับปานกลาง ที่มีจำนวนนักเรียน เห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 8 (ฟังการอภิปราย บรรยาย จากวิทยากรที่ครูเชิญมา) มีจำนวนร้อยละ 44.39

สำหรับกิจกรรมที่ 3 (ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเล่นการพนัน) นั้น นักเรียนส่วนมากคิดว่าได้รับในระดับน้อย และในขณะที่เดียวกันก็มีความคาดหวังในกิจกรรม ดังกล่าวในระดับน้อยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีนักเรียนเห็นด้วยอยู่จำนวนร้อยละ 56.10 และร้อยละ 39.19 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโหมโรงตามสภาพ ที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ในแต่ละด้าน ปรากฏดังแสดงในตารางที่ 6 - 9

สมมติฐานในการวิจัยคือ "ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโหมโรง ตามสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่นักเรียนคาดหวังในแต่ละด้านแตกต่างกัน"

ตาราง 6 แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโชมรุม
ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ด้านโรงเรียนและการเรียน

ลำดับที่	กิจกรรมโชมรุม	χ^2
1	ชี้แจงนโยบาย ระเบียบ และข้อบังคับของโรงเรียนให้นักเรียนทราบ	1.96
2	ตรวจสอบการมาเรียนของนักเรียน	9.24*
3	ชี้แจงกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะมีขึ้นในโรงเรียน เช่น การจัดชุมนุมต่าง ๆ การแสดงของโรงเรียนให้นักเรียนทราบ	107.57**
4	ประกาศและแจ้งกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนให้นักเรียนทราบ	59.77**
5	ประกาศแจ้งกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานที่หน่วยราชการอื่น ๆ ให้นักเรียนทราบ	359.37**
6	แจกจ่ายเอกสารและเรื่องน่ารู้ต่าง ๆ ของหน่วยงานอื่น ๆ ให้นักเรียน	345.12**
7	ชี้แจงเรื่องต่าง ๆ ภายในห้องเรียนให้นักเรียนทราบ เช่น หน้าที่ของหัวหน้าชั้นหรือตัวแทนห้อง	36.64**
8	ไต่ถามการเรียนของนักเรียนในวิชาต่าง ๆ	315.89**
9	ให้ความรู้และคำแนะนำแก่นักเรียนที่เรียนดี	167.95**
10	ให้คำแนะนำนักเรียนที่เรียนไม่ทันหรือเรียนอ่อน	110.17**
11	ให้คำแนะนำตลอดจนดำเนินการให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการทบทวนวิชาต่าง ๆ เมื่อใกล้สอบ	141.67**
12	ให้คำแนะนำนักเรียนให้รู้จักวิธีเรียนที่ดี เช่น วิธีอ่านหนังสือเพื่อจับใจความสำคัญ การจดบันทึก	233.97**

ตาราง 6 (ต่อ)

ลำดับที่	กิจกรรมโครงการ	χ^2
13	ประกาศชี้แจงเรื่องทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนที่เรียนดีแต่ขาดแคลนทุนทรัพย์	337.33**
14	ให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งวิทยากรในท้องถิ่น เช่น ห้องสมุดประชาชน ห้องสมุดของมูลนิธิ และสมาคมต่าง ๆ	414.47**
15	แนะนำให้รู้จัก ผู้บริหาร ครูอาจารย์ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ตลอดจนอาคารเรียนในโรงเรียน	126.28**
16	แนะนำให้รู้จักเลือกอ่านหนังสือที่มีคุณค่า แล้วนำมาวิจารณ์	115.43**
17	ให้คำแนะนำนักเรียนให้รู้จักศึกษาค้นคว้าในห้องสมุด	145.78**
18	อธิบายให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและแผนการเรียน ตลอดจนความแตกต่างของแผนการเรียนแต่ละแผน	80.19**
19	ให้คำแนะนำชี้แจงเกี่ยวกับการลงทะเบียนเรียน	45.14**
20	ให้คำแนะนำชี้แจงเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียนที่เป็นวิชาเลือก	136.41**
21	ให้คำแนะนำชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผลการเรียนของโรงเรียน	83.43**
22	ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับข้อปฏิบัติในการใช้บริการต่าง ๆ ในโรงเรียน เช่น ห้องสมุด ห้องพยาบาล บริการแนะแนว	235.37**
23	รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักเรียน	116.53**
24	ให้คำแนะนำและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนการสอบและการปฏิบัติตนในขณะสอบ	62.40**
25	แนะแนวการศึกษาต่อ	135.76**

จากตาราง 6 ปรากฏว่า จำนวนความถี่ของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฆมรุม ด้านโรงเรียนและการเรียนระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่นักเรียนคาดหวัง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 23 กิจกรรม และที่ระดับ .05 1 กิจกรรม ที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติมีอยู่ 1 กิจกรรม คือ กิจกรรมที่ 1 “ชี้แจงนโยบาย ระเบียบและข้อบังคับของโรงเรียนให้นักเรียนทราบ” นั่นคือ ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฆมรุมด้านโรงเรียนและการเรียน ระหว่างสภาพที่เป็นจริง กับสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ถือได้ว่ามีความแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 7 แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฆมรุม ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ด้านส่วนตัวและสังคม

ลำดับที่	กิจกรรมโฆมรุม	χ^2
1	ร่วมอภิปรายและชี้แจงเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสม	10.99**
2	ให้คำปรึกษาและร่วมอภิปรายในปัญหาความสัมพันธ์ ระหว่างนักเรียนกับครูอาจารย์ในโรงเรียน	120.27**
3	ให้นักเรียนซักถามและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับการเลือกชุมนุมหรือกิจกรรมต่าง ๆ	79.53**
4	ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อน	149.38**
5	ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ	132.87**
6	ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบต่อตนเองในฐานะที่เป็นนักเรียน	10.51**
7	ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบในฐานะที่เป็นสมาชิกของครอบครัว	162.50**
8	ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินในทางที่เป็นประโยชน์และเหมาะสมกับนักเรียน	40.20**

ตาราง 7 (ต่อ)

ลำดับที่	กิจกรรมโชมรวม	χ^2
9	ให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย	190.64**
10	ให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพจิต	203.36**
11	ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับกิริยามารยาทในสังคม	32.69**
12	ให้คำปรึกษาและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับการปรับปรุงนิสัยของตนเอง	61.39**
13	ให้คำปรึกษาและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับการปฏิบัติตนที่จะทำให้เป็นที่ยอมรับของคนอื่น	84.23**
14	ให้ความรู้และคำแนะนำเพื่อให้เข้าใจการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น	87.65**
15	ให้คำแนะนำเพื่อให้ให้นักเรียนสามารถเข้าใจและยอมรับเรื่องความแตกต่างระหว่างตนเองกับผู้อื่น	129.20**
16	ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแบ่งเวลาและการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	46.50**
17	ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังของพ่อแม่ที่มีต่อนักเรียน	268.30**
18	ให้คำปรึกษาและแนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการปรับปรุงบุคลิกภาพ	203.77**
19	ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับหลักปฏิบัติที่ถูกต้องทางศาสนา	166.78**
20	ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัวและความทุกข์ร้อนต่าง ๆ ที่นักเรียนกำลังประสบ	205.89**

จากตาราง 7 ปรากฏว่า จำนวนความถี่ของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฆรัม ด้านส่วนตัวและสังคม ระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ทุกกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฆรัมด้านส่วนตัวและสังคม ระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่นักเรียนคาดหวัง มีความแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 8 แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฆรัม ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ด้านอาชีพ

ลำดับที่	กิจกรรมโฆรัม	χ^2
1	ให้ทำแบบทดสอบเกี่ยวกับความถนัด	214.13**
2	ฝึกให้รู้จักวิเคราะห์ตนเองและศึกษาความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตนเองที่จะประกอบอาชีพในอนาคต	355.89**
3	ให้คำแนะนำและให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน แผนการเรียน ให้สัมพันธ์กับอาชีพต่าง ๆ ในสังคม	162.34**
4	ร่วมอภิปรายและชี้แจงทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับอาชีพที่ขัดกับศาสนาและประเพณีอันดีงามของสังคม	144.04**
5	จัดหรือพานักเรียนไปทัศนศึกษาโรงงานอาชีพหรือสถานประกอบการต่าง ๆ	357.07**
6	หางานพิเศษให้นักเรียนทำในวันหยุดหรือวันปิดภาคเรียน	598.96**
7	ให้นักเรียนสำรวจและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในท้องถิ่น	245.67**
8	ให้นักเรียนเขียนบทความหรือทัศนคติความจากหนังสือพิมพ์ วารสารต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชีพที่น่าสนใจ	175.59**
9	ให้ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ที่สุจริตและถูกต้องตามกฎหมาย	105.69**
10	ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ	155.07**

จากตาราง 8 ปรากฏว่า จำนวนความถี่ของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฆรม ด้านอาชีพ ระหว่างสภาพที่เป็นจริง กับสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ทุกกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฆรม ด้านอาชีพ ระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่นักเรียนคาดหวัง มีความแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 9 แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับกิจกรรมโฆรม ตามสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ด้านทั่วไป

ลำดับที่	กิจกรรมโฆรม	χ^2
1	ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเพณีวันสำคัญต่าง ๆ ทั้งวันสำคัญทั่วไปและวันสำคัญทางศาสนา	210.85**
2	ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นหนี้ของโรงเรียน ครอบครัว และสังคม ประเทศชาติ	43.09**
3	ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเล่นการพนัน	55.43**
4	อภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ	81.48**
5	ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่นักเรียน	138.28**
6	อภิปรายและให้คำแนะนำที่ถูกต้องเพื่อให้นักเรียนเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ทางสังคม เช่น การประพฤติตนไม่เหมาะสมของผู้ตนในสังคม เพื่อให้นักเรียนมองโลกในแง่ของความจริง	34.32**
7	ให้คำแนะนำให้นักเรียนสนใจเหตุการณ์รอบตัวติดตามข่าวความเคลื่อนไหวในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ ๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ	148.34**
8	ฟังการอภิปราย บรรยาย จากวิทยากรที่ครูเชิญ	194.30**

ตาราง 9 (ต่อ)

ลำดับที่	กิจกรรมโฆรัม	χ^2
9	ครูและนักเรียนนำข่าวที่น่าสนใจจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ มาเสนอต่อชั้นเรียน	360.20**
10	ให้คำแนะนำเพื่อให้นักเรียนเป็นคนที่รู้จักประหยัด มีความอดทน ซื่อสัตย์ รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม	38.76**

จากตาราง 9 ปรากฏว่า กิจกรรมความดีของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับ กิจกรรมโฆรัม ด้านทั่วไป ระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ทุกกิจกรรม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับกิจกรรมโฆรัม ด้านทั่วไป ระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่นักเรียนคาดหวัง มีความแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3 แสดงค่าความดีและค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนชายและ นักเรียนหญิง เกี่ยวกับกิจกรรมโฆรัม ตามสภาพที่เป็นจริงในแต่ละด้าน ปรากฏดังแสดง ในตารางที่ 10 - 13

ตาราง 10 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความถี่ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง เกี่ยวกับกิจกรรมโชมรูม ตามสภาพที่เป็นจริง

ด้านโรงเรียนและการเรียน

กิจกรรมโชมรูม	ชาย N = 134						หญิง N = 249					
	มาก			ปานกลาง			น้อย			มาก		
	ปานกลาง			น้อย			ปานกลาง			น้อย		
	f	%		f	%		f	%		f	%	
กิจกรรมที่ 1 →	85	63.91		40	30.08		8	6.02		147	59.04	
กิจกรรมที่ 2 →	90	62.94		45	31.47		8	5.59		151	60.89	
กิจกรรมที่ 3 →	49	39.20		61	48.80		15	12.00		84	33.73	
กิจกรรมที่ 4 →	63	44.37		58	40.85		21	14.79		101	40.56	
กิจกรรมที่ 5 →	27	23.89		62	54.87		24	21.24		37	16.16	
กิจกรรมที่ 6 →	25	17.48		54	37.76		64	44.76		28	11.24	
กิจกรรมที่ 7 →	63	44.06		60	41.96		20	13.99		118	47.58	
กิจกรรมที่ 8 →	48	33.57		68	47.55		27	18.88		85	34.14	
กิจกรรมที่ 9 →	56	39.16		59	41.26		28	19.58		80	32.13	
กิจกรรมที่ 10 →	29	26.85		52	48.15		27	25.00		110	44.18	
										93	37.35	
										17	6.83	
										12	4.84	
										54	21.69	
										35	14.06	
										76	33.19	
										120	48.19	
										44	17.74	
										67	26.91	
										57	22.89	
										46	18.47	

ตาราง 10 (ต่อ)

กิจกรรมโดยรวม	ชาย N = 134						หญิง N = 249					
	มาก			ปานกลาง			น้อย			มาก		
	ปานกลาง			น้อย			ปานกลาง			น้อย		
	f	%		f	%		f	%		f	%	
กิจกรรมที่ 21 →	62	43.66		62	43.66		18	12.68		102	41.13	
กิจกรรมที่ 22 →	53	36.81		50	34.72		41	28.47		50	20.16	
กิจกรรมที่ 23 →	41	28.67		70	48.95		32	22.38		65	26.21	
กิจกรรมที่ 24 →	67	51.94		44	34.11		18	13.95		127	51.21	
กิจกรรมที่ 25 →	72	50.70		48	33.80		22	15.49		83	37.90	
										104	47.49	
										49	19.76	
										94	37.93	
										45	18.15	
										34	13.71	
										32	14.61	

จากตาราง 10 ปรากฏว่า ในสภาพที่เป็นจริง กิจกรรมโดยรวม ด้านโรงเรียนและการเรียน ที่นักเรียนชายคิดว่าได้รับในระดับมาก ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 1 (ชี้แจงนโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียนให้นักเรียนทราบ) ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 63.91 ส่วนนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นว่า กิจกรรมที่ได้รับในระดับมาก ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 2 (ตรวจสอบการมาเรียนของนักเรียน) มีจำนวนร้อยละ 60.89

สำหรับกิจกรรมที่ 5 (ประกาศและแจ้งกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานที่หน่วยราชการอื่น ๆ ให้นักเรียนทราบ) นั้น นักเรียนชายส่วนมากคิดว่าได้รับในระดับปานกลาง และในขณะที่เดียวกันนักเรียนหญิงส่วนมากก็คิดว่าได้รับกิจกรรมดังกล่าวในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ซึ่งมีนักเรียนเห็นด้วยอยู่จำนวนร้อยละ 54.87 และร้อยละ 50.66 ตามลำดับ

กิจกรรมที่นักเรียนชายคิดว่าได้รับในระดับน้อย ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 15 (แนะนำให้รู้จักผู้บริหาร ครู อาจารย์ ในหมวดวิชาต่าง ๆ) ตลอดทั้งอาคารเรียนในโรงเรียน) มีจำนวนร้อยละ 50.49 ส่วนนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นว่ากิจกรรมที่ได้รับในระดับน้อย ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดคือ กิจกรรมที่ 6 (แจกจ่ายเอกสาร และเรื่องน่ารู้ต่าง ๆ ของหน่วยงานอื่น ๆ ให้นักเรียน) มีจำนวนร้อยละ 48.19

ตาราง 11 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความถี่ของทัศนคติที่เห็นของทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงเกี่ยวกับกิจกรรมนิชมรม ตามสภาพที่เป็นจริง

ทัศนคติและสังคม

กิจกรรมนิชมรม	ชาย N = 134						หญิง N = 249					
	มาก		ปานกลาง		น้อย		มาก		ปานกลาง		น้อย	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
กิจกรรมที่ 1 →	90	62.94	44	30.77	9	6.29	142	57.03	88	35.34	19	7.63
กิจกรรมที่ 2 →	49	34.27	70	48.95	24	16.78	73	28.97	129	51.19	50	19.84
กิจกรรมที่ 3 →	41	28.67	64	44.76	38	26.57	78	31.20	90	36.00	82	32.80
กิจกรรมที่ 4 →	44	28.76	67	43.79	42	27.45	53	21.29	101	40.56	95	38.15
กิจกรรมที่ 5 →	37	25.87	36	25.17	70	48.95	68	27.31	62	24.90	119	47.79
กิจกรรมที่ 6 →	67	46.85	64	44.76	12	8.39	124	49.80	102	40.96	23	9.24
กิจกรรมที่ 7 →	41	28.67	69	48.25	33	23.08	48	19.28	108	43.37	93	37.35
กิจกรรมที่ 8 →	69	47.92	60	41.67	15	10.42	96	38.40	104	41.60	50	20.00
กิจกรรมที่ 9 →	54	37.24	64	44.14	27	18.62	72	30.13	112	46.86	55	23.01
กิจกรรมที่ 10 →	45	31.69	60	42.25	37	26.06	69	27.60	93	37.20	88	35.20

ตาราง 11 (ต่อ)

กิจกรรมโดยรวม	ชาย N = 134						หญิง N = 249					
	มาก		ปานกลาง		น้อย		มาก		ปานกลาง		น้อย	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
กิจกรรมที่ 11 →	72	49.66	51	35.17	22	15.17	127	51.00	89	35.74	33	13.25
กิจกรรมที่ 12 →	78	54.55	51	35.66	14	9.79	88	35.34	107	42.97	54	21.88
กิจกรรมที่ 13 →	59	41.26	56	39.16	28	19.58	71	28.51	111	44.58	67	26.91
กิจกรรมที่ 14 →	44	30.77	67	46.85	32	22.38	65	26.00	104	41.60	81	32.40
กิจกรรมที่ 15 →	54	37.76	64	44.76	25	17.48	59	23.69	98	39.36	92	36.95
กิจกรรมที่ 16 →	77	53.85	51	35.66	15	10.49	121	48.59	90	36.14	38	15.28
กิจกรรมที่ 17 →	68	47.55	50	34.97	25	17.48	76	30.77	114	46.15	57	23.08
กิจกรรมที่ 18 →	45	31.47	66	46.15	32	22.38	47	18.88	105	42.17	97	38.98
กิจกรรมที่ 19 →	93	65.03	28	19.58	22	15.38	130	50.58	74	28.79	53	20.62
กิจกรรมที่ 20 →	36	24.49	71	48.30	40	27.21	58	27.88	99	47.60	51	24.52

จากตาราง 11 ปรากฏว่า ในสภาพที่เป็นจริง กิจกรรมโสมรุม ด้านส่วนตัวและสังคม ที่นักเรียนชายคิดว่าได้รับในระดับมาก ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 19 (ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับหลักปฏิบัติทางศาสนาที่ถูกต้อง) มีอยู่จำนวนร้อยละ 65.03 ส่วนนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นว่า กิจกรรมที่ได้รับในระดับมาก ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 1 (ร่วมอภิปรายและชี้แจงเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสม) มีอยู่จำนวนร้อยละ 57.03

สำหรับกิจกรรมที่ 2 (ให้คำปรึกษาและร่วมอภิปรายในปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูอาจารย์ในโรงเรียน) นั้น นักเรียนชายส่วนมากคิดว่าได้รับในระดับปานกลาง และในขณะเดียวกันนักเรียนหญิงส่วนมากก็คิดว่าได้รับกิจกรรมดังกล่าวในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน ซึ่งมีนักเรียนเห็นด้วยจำนวนร้อยละ 48.95 และร้อยละ 51.19 ตามลำดับ

กิจกรรมที่ 5 (ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ) นั้น นักเรียนชายส่วนมากคิดว่าได้รับในระดับน้อย และในขณะเดียวกันนักเรียนหญิงส่วนมากก็คิดว่าได้รับกิจกรรมดังกล่าวในระดับน้อย เช่นเดียวกัน ซึ่งมีนักเรียนเห็นด้วยอยู่จำนวนร้อยละ 48.95 และร้อยละ 47.79 ตามลำดับ

จากตาราง 12 ปรากฏว่า ในสภาพที่เป็นจริง กิจกรรมเอนรูมด้านอาชีพ กิจกรรม
ที่ 9 (ให้ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ที่สุจริต และถูกใจตามกฎหมาย)
นั้น นักเรียนชายส่วนมากคิดว่าได้ในระดับมาก และในขณะเดียวกัน นักเรียนหญิงส่วนมาก
ก็คิดว่าได้รับกิจกรรมดังกล่าวในระดับมากเช่นเดียวกัน ซึ่งมีนักเรียนเห็นด้วยอยู่จำนวนร้อยละ
46.38 และร้อยละ 34.54 ตามลำดับ

กิจกรรมที่ 3 (ให้คำแนะนำและให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน
แผนการเรียน ให้สัมพันธ์กับอาชีพต่าง ๆ ในสังคม) นั้น นักเรียนชายส่วนมากคิดว่าได้รับ
ในระดับปานกลาง และในขณะเดียวกัน นักเรียนหญิงส่วนมากก็คิดว่าได้รับกิจกรรมดังกล่าว
ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ซึ่งมีนักเรียนเห็นด้วยอยู่จำนวนร้อยละ 49.26 และร้อยละ
44.98 ตามลำดับ

สำหรับกิจกรรมที่ 6 (หางานพิเศษให้นักเรียนทำในวันหยุดหรือวันปิดภาคเรียน)
นั้น นักเรียนชายส่วนมากคิดว่าได้รับในระดับน้อย และในขณะเดียวกันนักเรียนหญิงส่วนมาก
ก็คิดว่าได้รับกิจกรรมดังกล่าวในระดับน้อยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีนักเรียนเห็นด้วยอยู่จำนวนร้อยละ
57.43 และร้อยละ 69.84 ตามลำดับ

ตาราง 13 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความถี่เห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงเกี่ยวกับกิจกรรมโขนรุม ตามสภาพที่เป็นจริง

ด้านทั่วไป

กิจกรรมโขนรุม	ชาย						หญิง					
	มาก		ปานกลาง		น้อย		มาก		ปานกลาง		น้อย	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
กิจกรรมที่ 1 →	63	44.37	46	32.39	33	23.24	61	24.60	121	48.79	66	26.61
กิจกรรมที่ 2 →	66	46.15	57	39.86	20	13.99	107	43.15	103	41.53	38	15.30
กิจกรรมที่ 3 →	34	23.94	41	28.87	67	47.18	38	15.02	56	22.13	159	62.85
กิจกรรมที่ 4 →	39	27.27	50	34.97	54	37.76	94	37.71	94	37.90	120	48.39
กิจกรรมที่ 5 →	32	22.38	62	43.36	49	34.27	36	14.52	120	48.39	92	37.10
กิจกรรมที่ 6 →	63	44.06	56	39.16	24	16.78	94	36.43	98	37.98	66	25.58
กิจกรรมที่ 7 →	50	34.97	59	41.26	34	23.78	89	35.89	100	40.32	59	23.79
กิจกรรมที่ 8 →	36	25.17	63	44.06	44	30.77	57	21.67	123	46.77	83	31.56
กิจกรรมที่ 9 →	51	35.92	52	36.62	39	27.46	68	27.42	107	43.15	73	29.44
กิจกรรมที่ 10 →	88	63.31	40	28.78	11	7.91	129	52.02	90	36.29	29	11.69

จากตาราง 13 ปรากฏว่า ในสภาพที่เป็นจริง กิจกรรมโสมรุมด้านทั่วไป กิจกรรมที่ 10 (ให้คำแนะนำเพื่อให้นักเรียนเป็นคนที่รู้จักประหยัด มีความอดทน ซื่อสัตย์ รู้จักเสียสละ เพื่อส่วนรวม) นั้น นักเรียนชายส่วนมากคิดว่าได้รับในระดับมาก และในขณะที่เดียวกันนักเรียนหญิงส่วนมาก ก็คิดว่าได้รับกิจกรรมดังกล่าวในระดับมากเช่นเดียวกัน ซึ่งมีนักเรียนเห็นด้วยอยู่จำนวนร้อยละ 63.31 และร้อยละ 52.02 ตามลำดับ

กิจกรรมที่นักเรียนชาย คิดว่าได้รับในระดับปานกลาง ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 8 (ฟังอภิปราย บรรยาย จากวิทยากรที่ครูเชิญมา) มีอยู่จำนวนร้อยละ 44.06 ส่วนนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นว่า กิจกรรมที่ได้รับในระดับปานกลาง ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 1 (ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเพณี วันสำคัญต่าง ๆ ทั้งวันสำคัญทั่วไปและวันสำคัญทางศาสนา) มีอยู่จำนวนร้อยละ 48.79

สำหรับกิจกรรมที่ 3 (ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเล่นการพนัน) นั้น นักเรียนชายส่วนมากคิดว่าได้รับในระดับน้อย และในขณะที่เดียวกันนักเรียนส่วนมากก็คิดว่าได้รับกิจกรรมดังกล่าวในระดับน้อยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีนักเรียนเห็นด้วยอยู่จำนวนร้อยละ 47.18 และร้อยละ 62.85 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง เกี่ยวกับกิจกรรมโสมรุม ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ในแต่ละด้าน ปรากฏดังแสดงในตารางที่ 14 - 17

ตาราง 14 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความถี่ที่เกิดขึ้นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง เกี่ยวกับกิจกรรมโชมรูม ตามสภาพที่นักเรียน
คาดหวัง สำหรับโรงเรียนและการเรียน

กิจกรรมโชมรูม	ชาย N = 134						หญิง N = 249					
	มาก		ปานกลาง		น้อย		มาก		ปานกลาง		น้อย	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
กิจกรรมที่ 1 ->	91	53.19	42	29.17	11	7.64	157	63.31	82	33.06	9	3.63
กิจกรรมที่ 2 ->	88	61.11	44	30.56	12	8.33	176	71.49	60	24.10	11	4.42
กิจกรรมที่ 3 ->	78	54.55	50	34.97	15	10.49	134	54.03	93	37.50	21	8.47
กิจกรรมที่ 4 ->	82	57.34	45	31.47	16	11.19	150	61.73	70	28.81	23	9.47
กิจกรรมที่ 5 ->	64	45.07	61	42.96	17	11.97	110	44.35	114	45.97	24	9.68
กิจกรรมที่ 6 ->	68	47.55	54	37.76	21	14.69	110	44.00	101	40.40	39	15.60
กิจกรรมที่ 7 ->	80	55.56	51	35.42	13	9.03	142	57.26	84	33.87	22	8.87
กิจกรรมที่ 8 ->	92	62.16	43	29.05	13	8.78	166	66.67	74	29.72	9	3.61
กิจกรรมที่ 9 ->	85	59.44	46	32.17	12	8.39	159	64.11	70	28.23	19	7.66
กิจกรรมที่ 10 ->	101	70.63	28	19.56	14	9.79	169	68.15	66	26.61	13	5.24

ตาราง 14 (ต่อ)

กิจกรรมโสมรุม	ชาย N = 134						หญิง N = 249					
	มาก		ปานกลาง		น้อย		มาก		ปานกลาง		น้อย	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
กิจกรรมที่ 11 ->	104	73.24	31	21.83	7	4.93	196	76.56	41	16.02	19	7.42
กิจกรรมที่ 12 ->	85	59.44	48	33.57	10	6.99	192	77.73	45	18.22	10	4.05
กิจกรรมที่ 13 ->	75	52.45	45	31.47	23	16.08	124	50.00	97	39.11	27	10.89
กิจกรรมที่ 14 ->	72	49.66	59	40.69	14	9.66	114	45.97	107	43.15	27	10.89
กิจกรรมที่ 15 ->	66	51.16	44	34.11	19	14.73	100	40.32	116	46.77	32	12.90
กิจกรรมที่ 16 ->	80	62.50	36	28.13	12	9.38	146	59.20	79	31.60	23	9.20
กิจกรรมที่ 17 ->	90	62.94	43	30.07	10	6.99	155	62.00	72	28.80	23	9.20
กิจกรรมที่ 18 ->	87	58.39	51	34.23	11	7.38	161	64.40	73	29.20	16	6.40
กิจกรรมที่ 19 ->	66	45.52	62	42.76	17	11.72	126	50.81	95	38.31	27	10.89
กิจกรรมที่ 20 ->	77	54.23	54	38.03	11	7.75	153	61.69	79	31.85	16	6.45

ตาราง 14 (ต่อ)

กิจกรรมที่	ชาย N = 134						หญิง N = 249					
	มาก		ปานกลาง		น้อย		มาก		ปานกลาง		น้อย	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
กิจกรรมที่ 21 ->	93	65.03	39	27.27	11	7.69	151	61.13	77	31.17	19	7.69
กิจกรรมที่ 22 ->	71	50.71	54	38.57	15	10.71	117	47.37	104	42.11	26	10.53
กิจกรรมที่ 23 ->	75	53.19	54	38.30	12	8.51	138	55.20	86	34.40	26	10.40
กิจกรรมที่ 24 ->	89	58.17	49	32.03	15	9.80	174	69.32	67	26.69	10	3.98
กิจกรรมที่ 25 ->	99	69.72	30	21.13	13	9.15	184	73.90	55	22.09	10	4.02

จากตารางที่ 14 ปรากฏว่า ในสภาพที่คาดหวัง กิจกรรมโดยรวม ด้านโรงเรียน และการเรียน ที่นักเรียนชายคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 11 (ให้คำแนะนำตลอดจนดำเนินการให้ความช่วยเหลือนักเรียน ในการทบทวนวิชาต่าง ๆ เมื่อใกล้สอบ) มีอยู่จำนวนร้อยละ 73.24 ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนหญิงคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 12 (ให้คำแนะนำนักเรียนให้รู้จักวิธีเรียนที่ดี เช่น วิธีอ่านหนังสือเพื่อจับใจความสำคัญ การจดบันทึก) มีอยู่จำนวนร้อยละ 77.73

กิจกรรมที่นักเรียนชายคาดหวังว่าจะได้รับในระดับปานกลาง ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 5 (ประกาศและแจ้งกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานที่หน่วยงานอื่น ๆ ให้นักเรียนทราบ) มีจำนวนร้อยละ 42.96 ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนหญิงคาดหวังว่าจะได้รับในระดับปานกลาง ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 15 (แนะนำให้รู้จักผู้บริหาร ครู อาจารย์ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ตลอดทั้งอาคารเรียนในโรงเรียน) มีจำนวนร้อยละ 46.77

กิจกรรมที่นักเรียนชายคาดหวังว่าจะได้รับในระดับน้อย ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 13 (ประกาศชี้แจงเรื่องทุนการศึกษา สำหรับนักเรียนที่เรียนดี แต่ขาดแคลนทุนทรัพย์) มีอยู่จำนวนร้อยละ 16.06 ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนหญิงคาดหวังว่าจะได้รับในระดับน้อย ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 6 (แจกจ่าย เอกสาร และเรื่องน่ารู้ต่าง ๆ ของหน่วยงานอื่น ๆ ให้นักเรียนทราบ) มีอยู่จำนวนร้อยละ 15.60

ตาราง 15 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง เกี่ยวกับกิจกรรมโฆเรียม ตามสภาพที่
นักเรียนตอบไว้ ส่วนส่วนตัวและสังคม

กิจกรรมโฆเรียม	ชาย N = 134						หญิง N = 249					
	มาก		ปานกลาง		น้อย		มาก		ปานกลาง		น้อย	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
กิจกรรมที่ 1 →	81	56.64	54	37.76	8	5.59	134	55.83	91	37.92	15	6.25
กิจกรรมที่ 2 →	80	55.94	50	34.97	13	9.09	124	50.82	96	39.34	24	9.84
กิจกรรมที่ 3 →	53	37.06	68	47.55	22	15.38	96	41.38	100	43.10	36	15.52
กิจกรรมที่ 4 →	57	40.14	55	38.73	30	21.13	103	48.56	79	37.26	30	14.15
กิจกรรมที่ 5 →	55	38.46	52	36.36	36	25.17	78	32.91	103	43.46	56	23.63
กิจกรรมที่ 6 →	70	49.30	56	39.44	16	11.27	125	56.31	85	38.29	12	5.41
กิจกรรมที่ 7 →	65	45.45	61	42.66	17	11.89	101	41.39	110	45.08	33	13.52
กิจกรรมที่ 8 →	72	50.35	57	39.86	14	9.79	108	46.96	104	45.22	18	7.83
กิจกรรมที่ 9 →	83	58.04	48	33.57	12	8.39	133	59.38	76	33.93	15	6.70
กิจกรรมที่ 10 →	69	48.25	54	37.76	20	13.99	120	53.10	83	36.73	23	10.18

ตาราง 15 (ต่อ)

กิจกรรมโชนรม	ชาย N = 134						หญิง N = 249					
	มาก		ปานกลาง		น้อย		มาก		ปานกลาง		น้อย	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
กิจกรรมที่ 11 ->	77	53.85	50	34.97	16	11.19	129	59.72	74	34.26	13	6.02
กิจกรรมที่ 12 ->	75	52.45	56	39.16	12	8.39	130	58.56	70	31.53	22	9.91
กิจกรรมที่ 13 ->	63	44.37	61	42.96	18	12.68	113	48.92	93	40.26	25	10.82
กิจกรรมที่ 14 ->	67	46.85	56	39.16	20	13.99	111	45.87	93	38.43	38	15.70
กิจกรรมที่ 15 ->	61	42.07	65	44.83	19	13.10	105	45.85	96	41.92	28	12.23
กิจกรรมที่ 16 ->	87	60.84	41	28.67	15	10.49	147	64.47	66	28.95	15	6.58
กิจกรรมที่ 17 ->	82	58.16	50	35.46	9	6.38	141	63.23	72	32.29	10	4.48
กิจกรรมที่ 18 ->	75	52.45	48	33.57	20	13.99	122	50.21	93	38.27	28	11.52
กิจกรรมที่ 19 ->	109	76.76	26	18.31	7	4.93	168	70.59	60	25.21	10	4.20
กิจกรรมที่ 20 ->	69	48.25	52	36.36	22	15.38	119	51.52	84	36.36	28	12.12

จากตาราง 15 ปรากฏว่า ตามสภาพที่คาดหวัง กิจกรรมโอบรุมด้านส่วนตัวและสังคม กิจกรรมที่ 19 (ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับหลักปฏิบัติที่ถูกห้องทางศาสนา) นั้น นักเรียนชายส่วนมากคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก และในขณะที่เดียวกันนักเรียนหญิงส่วนมากก็คาดหวังว่าจะได้รับกิจกรรมดังกล่าวในระดับมากเช่นเดียวกัน ซึ่งมีนักเรียนเห็นด้วยอยู่จำนวนร้อยละ 76.76 และร้อยละ 70.59 ตามลำดับ

กิจกรรมที่นักเรียนชายคาดหวังว่าจะได้รับในระดับปานกลางที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 15 (ให้คำแนะนำเพื่อให้ นักเรียนสามารถเข้าใจและยอมรับเรื่องความแตกต่างระหว่างตนเองกับผู้อื่น) มีจำนวนร้อยละ 44.83 ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนหญิงคาดหวังว่าจะได้รับในระดับปานกลาง ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดคือ กิจกรรมที่ 8 (ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินในทางที่เป็นประโยชน์และเหมาะสมกับนักเรียน) มีจำนวนร้อยละ 45.22

สำหรับกิจกรรมที่ 5 (ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ) นั้น นักเรียนชายส่วนมากคาดหวังว่าจะได้รับในระดับน้อยและในขณะที่เดียวกัน นักเรียนหญิงส่วนมากก็คาดหวังว่าจะได้รับกิจกรรมดังกล่าวในระดับน้อยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีนักเรียนเห็นด้วยอยู่จำนวนร้อยละ 25.17 และร้อยละ 23.63 ตามลำดับ

ตาราง 16 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความถี่เห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง เกี่ยวกับกิจกรรมโชมรูม ตามสภาพที่นักเรียน
 คาดหวัง ด้านอาชีพ

กิจกรรมโชมรูม	ชาย N = 134						หญิง N = 249					
	มาก		ปานกลาง		น้อย		มาก		ปานกลาง		น้อย	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
กิจกรรมที่ 1 →	62	42.76	59	40.69	24	16.55	130	57.27	70	30.84	27	11.89
กิจกรรมที่ 2 →	77	53.85	53	37.06	13	9.09	172	69.64	63	25.51	12	4.86
กิจกรรมที่ 3 →	75	51.37	57	39.04	14	9.59	159	63.35	69	27.49	23	9.16
กิจกรรมที่ 4 →	83	58.45	47	33.10	12	8.45	135	56.25	78	32.50	27	11.25
กิจกรรมที่ 5 →	65	45.45	55	38.46	23	16.08	127	51.42	98	39.68	22	8.91
กิจกรรมที่ 6 →	68	47.55	48	33.57	27	18.88	102	41.46	98	39.84	46	18.70
กิจกรรมที่ 7 →	46	32.17	74	51.75	23	16.08	75	31.51	116	48.74	47	19.75
กิจกรรมที่ 8 →	58	40.56	68	47.55	17	11.89	94	37.01	117	46.06	43	16.93
กิจกรรมที่ 9 →	76	53.52	53	37.32	13	9.15	155	60.31	87	33.85	15	5.84
กิจกรรมที่ 10 →	63	44.06	59	41.26	21	14.69	160	64.26	70	28.11	19	7.63

จากตารางที่ 16 ปรากฏว่า ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง กิจกรรมโหมโรงด้านอาชีพ ที่นักเรียนชายคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 4 (ร่วมอภิปรายและชี้แจงทำความเข้าใจกับนักเรียน เกี่ยวกับอาชีพที่ชื่นชอบ ศาสนาและประเพณีอันดีงามของสังคม) ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 58.45 ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนหญิงคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดคือ กิจกรรมที่ 2 (ฝึกให้รู้จักวิเคราะห์ตนเอง และศึกษาความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตนเอง ที่จะประกอบอาชีพในอนาคต) มีอยู่จำนวนร้อยละ 69.64

สำหรับกิจกรรมที่ 7 (ให้นักเรียนสำรวจและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในท้องถิ่น) นั้น นักเรียนชายส่วนมากคาดหวังว่าจะได้รับในระดับปานกลาง และในขณะเดียวกันนักเรียนหญิงส่วนมากก็มีความคาดหวังว่าจะได้รับกิจกรรมดังกล่าวในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ซึ่งมีนักเรียนเห็นด้วยอยู่จำนวนร้อยละ 51.75 และร้อยละ 48.74 ตามลำดับ

กิจกรรมที่นักเรียนชายคาดหวังว่าจะได้รับในระดับน้อย ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดคือ กิจกรรมที่ 6 (หางานพิเศษให้นักเรียนทำในวันหยุดหรือวันปิดภาคเรียน) มีจำนวนร้อยละ 18.88 ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนหญิงคาดหวังว่าจะได้รับในระดับน้อย ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือกิจกรรมที่ 7 (ให้นักเรียนสำรวจและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในท้องถิ่น) มีจำนวนร้อยละ 19.75

ตาราง 17 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความถี่ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงเกี่ยวกับกิจกรรมโชมรูม ตามสภาพที่นักเรียน
คาดหวัง ด้านทั่วไป

กิจกรรมโชมรูม	ชาย N = 134						หญิง N = 249					
	มาก		ปานกลาง		น้อย		มาก		ปานกลาง		น้อย	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
กิจกรรมที่ 1 →	62	43.66	60	42.25	20	14.08	104	41.94	112	45.16	32	12.90
กิจกรรมที่ 2 →	75	52.45	54	37.76	14	9.79	157	63.05	77	30.92	15	6.02
กิจกรรมที่ 3 →	52	40.94	38	29.92	37	29.13	64	35.15	65	27.20	90	37.66
กิจกรรมที่ 4 →	49	32.45	57	37.75	45	29.80	90	56.14	97	38.96	62	24.90
กิจกรรมที่ 5 →	60	41.96	63	44.06	20	13.99	97	38.65	109	43.43	45	17.93
กิจกรรมที่ 6 →	76	53.15	48	33.57	19	13.29	126	55.42	90	36.14	21	8.43
กิจกรรมที่ 7 →	78	54.55	49	34.27	16	11.19	143	57.66	89	35.89	16	6.45
กิจกรรมที่ 8 →	53	37.06	70	46.95	20	13.99	121	48.59	104	41.77	24	9.64
กิจกรรมที่ 9 →	76	53.15	57	39.86	10	6.99	154	62.10	79	31.85	15	6.05
กิจกรรมที่ 10 →	73	52.90	56	40.58	9	6.52	176	71.26	63	25.51	8	3.24

จากตาราง 17 ปรากฏว่า ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง กิจกรรมโฆรัมด้านทั่วไป ที่นักเรียนชายคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 7 (ให้คำแนะนำให้นักเรียนสนใจเหตุการณ์รอบตัว คัดค้านข่าวความเคลื่อนไหวในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ ๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ) มีจำนวนร้อยละ 54.55 ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนหญิงคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 10 (ให้คำแนะนำเพื่อให้นักเรียนเป็นคนที่มีจิตประหยศ มีความอดทน ซื่อสัตย์ รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม) มีจำนวนร้อยละ 71.26

กิจกรรมที่นักเรียนชายคาดหวังว่าจะได้รับในระดับปานกลาง ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดคือ กิจกรรมที่ 8 (ฟังการอภิปราย บรรยาย จากวิทยากรที่ครูเชิญมา) มีจำนวนร้อยละ 48.95 ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนหญิงคาดหวังว่าจะได้รับในระดับปานกลาง ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดคือ กิจกรรมที่ 1 (ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเพณีวันสำคัญต่าง ๆ ทั้งวันสำคัญทั่วไปและวันสำคัญทางศาสนา) มีจำนวนร้อยละ 45.16

กิจกรรมที่นักเรียนชายคาดหวังว่าจะได้รับในระดับน้อย ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดคือ กิจกรรมที่ 4 (อภิปรายและแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ) มีจำนวนร้อยละ 29.80 ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนหญิงคาดหวังว่าจะได้รับในระดับน้อย ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดคือ กิจกรรมที่ 3 (ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเล่นการพนัน) มีจำนวนร้อยละ 37.66

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง เกี่ยวกับกิจกรรมโฆรัม ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวังในแต่ละด้าน ปรากฏดังแสดงในตารางที่ 18 - 21

สมมติฐานในการวิจัยคือ "ความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงเกี่ยวกับกิจกรรมโฆรัม ตามสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่นักเรียนคาดหวังในแต่ละด้านแตกต่างกัน"

ตาราง 18 แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง
เกี่ยวกับกิจกรรมนิชมรม ด้านโรงเรียนและการเรียน

ลำดับที่	กิจกรรมนิชมรม	χ^2
1	ชี้แจงนโยบาย ระเบียบ และข้อบังคับของโรงเรียนให้นักเรียนทราบ	9.17*
2	ตรวจสอบการมาเรียนของนักเรียน	16.00**
3	ชี้แจงกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะมีขึ้นในโรงเรียน เช่น การจัดชุมนุมต่าง ๆ การแสดงของโรงเรียนให้นักเรียนทราบ	37.20**
4	ประกาศและแจ้งกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนให้นักเรียนทราบ	58.40**
5	ประกาศและแจ้งกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานที่หน่วยราชการอื่น ๆ ให้นักเรียนทราบ	185.44**
6	แจกจ่ายเอกสารและเรื่องน่านูต่าง ๆ ของหน่วยงานอื่น ๆ ให้นักเรียนทราบ	344.60**
7	ชี้แจงเรื่องต่าง ๆ ภายในห้องเรียนให้นักเรียนทราบ เช่น หน้าที่ของหัวหน้าชั้นหรือตัวแทนห้อง	35.07**
8	เฝ้าตามการเรียนของนักเรียนในวิชาต่าง ๆ	471.11**
9	ให้ความรู้และคำแนะนำเป็นพิเศษแก่นักเรียนที่เรียนดี	175.35**
10	ให้คำแนะนำนักเรียนที่เรียนไม่ทันหรือเรียนอ่อน	199.38**
11	ให้คำแนะนำตลอดจนดำเนินการให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการทบทวนวิชาต่าง ๆ เมื่อใกล้สอบ	109.74**
12	ให้คำแนะนำนักเรียนให้รู้จักวิธีเรียนที่ดี เช่น วิธีอ่านหนังสือ เพื่อจับใจความสำคัญ การจดบันทึก	317.21**

ตาราง 18 (ต่อ)

ลำดับที่	กิจกรรมโครงการ	χ^2
13	ประกาศชี้แจงเรื่องทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนที่เรียนดีแต่ขาดแคลนทุนทรัพย์	348.21**
14	ให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งวิทยาการในท้องถิ่น เช่น ห้องสมุดประชาชน ห้องสมุดของมูลนิธิ และสมาคมต่าง ๆ	423.49**
15	แนะนำให้ผู้รู้จัก ผู้บริหาร ครูอาจารย์ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ตลอดจนอาคารเรียนในโรงเรียน	502.91**
16	แนะนำให้ผู้รู้จักเลือกอ่านหนังสือที่มีคุณค่า แล้วนำมาวิจารณ์	155.42**
17	ให้คำแนะนำนักเรียนให้ผู้รู้จักศึกษาเกี่ยวกับห้องสมุด	148.05**
18	อธิบายให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร และแผนการเรียน ตลอดจนความแตกต่างของแผนการเรียนแต่ละแผน	95.75**
19	ให้คำแนะนำชี้แจงเกี่ยวกับการลงทะเบียนเรียน	43.70**
20	ให้คำแนะนำชี้แจงเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียนที่เป็นวิชาเลือก	135.83**
21	ให้คำแนะนำชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล การเรียนของโรงเรียน	96.82
22	ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับข้อปฏิบัติในการใช้บริการต่าง ๆ ในโรงเรียน เช่น ห้องสมุด ห้องพยาบาล บริการแนะแนว	266.14**
23	รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักเรียน	137.43**
24	ให้คำแนะนำและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนการสอบและการปฏิบัติตนในขณะสอบ	82.81**
25	แนะแนวการศึกษาต่อ	171.89**

จากตาราง 18 บ่งชี้ว่า จำนวนความถี่ของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโชมรูม ด้านโรงเรียนและการเรียน ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 24 กิจกรรม และที่ระดับ .05 1 กิจกรรม นั่นคือ ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโชมรูม ด้านโรงเรียนและการเรียน ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีความแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 19 แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง เกี่ยวกับกิจกรรมโชมรูม ด้านส่วนตัวและสังคม

ลำดับที่	กิจกรรมโชมรูม	χ^2
1	ร่วมอภิปรายและชี้แจงเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสม	4.62
2	ให้คำปรึกษาและร่วมอภิปรายในปัญหาความสัมพันธ์ ระหว่างนักเรียนกับครูอาจารย์ในโรงเรียน	89.81**
3	ให้นักเรียนซักถามและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับการเลือกชุมนุมหรือกิจกรรมต่าง ๆ	77.74**
4	ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อน	181.61**
5	ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ	131.40**
6	ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบ ต่อตนเองในฐานะที่เป็นนักเรียน	15.76**
7	ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบ ที่เป็นสมาชิกของครอบครัว	161.91**
8	ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินในทางที่เป็นประโยชน์และเหมาะสมกับนักเรียน	58.58**
9	ให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย	185.91**
10	ให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพจิต	230.04**

ตาราง 19 (ต่อ)

ลำดับที่	กิจกรรมโชมรุม	χ^2
11	ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับกิจกรรมรายสัปดาห์ในสังคม	36.44**
12	ให้คำปรึกษาและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับการปรับปรุงนิสัยของตนเอง	80.57**
13	ให้คำปรึกษาและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับการปฏิบัติตนที่จะทำให้เป็นที่ยอมรับของคนอื่น	95.87**
14	ให้ความรู้และคำแนะนำเพื่อให้เข้าใจการเปลี่ยนแปลงทางกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น	86.28**
15	ให้คำแนะนำเพื่อให้ นักเรียนสามารถเข้าใจและยอมรับเรื่องความแตกต่างระหว่างตนเองกับผู้อื่น	169.19**
16	ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแบ่งเวลาและการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	52.18**
17	ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังของพ่อแม่ที่มีต่อนักเรียน	306.20**
18	ให้คำปรึกษาและแนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการปรับปรุงบุคลิกภาพ	243.64**
19	ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับหลักปฏิบัติที่ถูกต้องทางศาสนา	231.41**
20	ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัวและความทุกข์ร้อนต่าง ๆ ที่นักเรียนกำลังประสบ	90.29**

จากตาราง 19 ปรากฏว่า จำนวนความถี่ของความคิดเห็นระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง เกี่ยวกับกิจกรรมโชมรุม ด้านส่วนตัวและสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 19 กิจกรรม ที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติมีอยู่ 1 กิจกรรม คือ กิจกรรมที่ 1 "ร่วมอภิปรายและชี้แจงเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสม" นั่นคือ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมนิชมรม ด้านส่วนตัวและสังคม ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ถือได้ว่ามีความแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 20 แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง เกี่ยวกับกิจกรรมนิชมรมด้านอาชีพ

ลำดับที่	กิจกรรมนิชมรม	χ^2
1	ให้ทำแบบทดสอบเกี่ยวกับความถนัด	236.56**
2	ฝึกให้ผู้รู้จักวิเคราะห์ตนเองและศึกษาความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตนเองที่จะประกอบอาชีพในอนาคต	405.91**
3	ให้คำแนะนำและให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน แผนการเรียน ให้สัมพันธ์กับอาชีพต่าง ๆ ในสังคม	151.82**
4	ร่วมอภิปรายและชี้แจงทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับอาชีพ ที่ยึดกับศาสนาและประเพณีอันดีงามของสังคม	152.79**
5	จัดหรือพานักเรียนไปศูนย์ทรัพยากรการเรียนรู้หรือสถานประกอบการต่าง ๆ	391.30**
6	หางานพิเศษให้นักเรียนทำในวันหยุดหรือวันปิดภาคเรียน	596.83**
7	ให้นักเรียนสำรวจและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในท้องถิ่น	257.04**
8	ให้นักเรียนเขียนบทความหรือจดบันทึกความจากหนังสือพิมพ์ วารสารต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชีพที่น่าสนใจ	192.64**
9	ให้ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ที่สุจริตและถูกต้องตามกฎหมาย	160.60**
10	ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ	195.71**

จากตาราง 20 ปรากฏว่า จำนวนความถี่ของความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับกิจกรรมโฆรัม ด้านอาชีพ ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกกิจกรรม นั่นคือ ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฆรัม ด้านอาชีพ ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีความแตกต่างกัน ซึ่งเก็บไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 21 แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง เกี่ยวกับกิจกรรมโฆรัมด้านทั่วไป

ลำดับที่	กิจกรรมโฆรัม	χ^2
1	ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเพณีวันสำคัญต่าง ๆ ทั้งวันสำคัญทั่วไป และวันสำคัญทางศาสนา	66.36**
2	ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับการ เป็นคนดีของโรงเรียน ครอบครัว และสังคม ประเทศชาติ	63.79**
3	ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับการ เล่นการพนัน	110.13**
4	อภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ	93.90**
5	ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่นักเรียน	143.69**
6	อภิปรายและให้คำแนะนำที่ถูกต้อง เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ทางสังคม เช่น การประพฤติตนไม่เหมาะสมของผู้คนในสังคม เพื่อให้นักเรียนมองโลกในแง่ของความจริง	116.04**
7	ให้คำแนะนำให้นักเรียนสนใจเหตุการณ์รอบตัว ติดตามข่าวความเคลื่อนไหวในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ ๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ	169.66**
8	ฟังการอภิปราย บรรยาย จากวิทยากรที่รู้เชี่ยวชาญ	217.32**

ตาราง 21 (ต่อ)

ลำดับที่	กิจกรรมโหมโรง	χ^2
9	ครูและนักเรียนนำข่าวที่น่าสนใจจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ มาเสนอต่อชั้นเรียน	374.98**
10	ให้คำแนะนำเพื่อให้นักเรียนเป็นคนที่รู้จักประหยัด มีความอดทน ต่อสัปดาห์ รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม	87.35**

จากตาราง 21 บ่งชี้ว่า จำนวนความถี่ของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโหมโรง ด้านทั่วไป ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกกิจกรรม นั่นคือ ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโหมโรง ด้านทั่วไป ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีความแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 6 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล และนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล เกี่ยวกับกิจกรรมโหมโรง ตามสภาพที่เป็นจริง ในแต่ละด้าน บ่งชี้ดังแสดงในตารางที่

ตาราง 22 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความถี่ของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล
เกี่ยวกับกิจกรรมที่เป็นจริง ด้านโรงเรียนและการเรียน

กิจกรรม	โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล						โรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล					
	มาก		ปานกลาง		น้อย		มาก		ปานกลาง		น้อย	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
กิจกรรมที่ 1 →	103	57.54	56	31.23	20	11.17	129	60.85	79	37.26	4	1.89
กิจกรรมที่ 2 →	85	47.49	81	45.25	13	7.26	156	73.58	49	23.11	7	3.30
กิจกรรมที่ 3 →	71	39.66	75	41.90	33	18.44	62	29.11	97	45.54	54	25.35
กิจกรรมที่ 4 →	74	41.34	77	43.02	28	15.64	90	42.45	94	44.34	28	13.21
กิจกรรมที่ 5 →	24	13.41	69	38.55	86	48.04	40	18.78	109	51.17	64	30.05
กิจกรรมที่ 6 →	16	8.94	61	34.08	102	56.98	37	17.05	98	45.16	82	37.79
กิจกรรมที่ 7 →	60	35.50	74	43.79	35	20.71	111	52.36	72	33.96	29	13.68
กิจกรรมที่ 8 →	32	17.88	77	43.02	70	39.11	101	47.42	88	41.31	24	11.27
กิจกรรมที่ 9 →	40	22.35	85	47.49	54	30.17	96	45.07	86	40.38	31	14.55
กิจกรรมที่ 10 →	61	34.08	73	40.78	45	25.14	113	53.05	72	33.80	28	13.15

ตาราง 22 (ต่อ)

กิจกรรมโดยรวม	โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล						โรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล					
	มาก			ปานกลาง			น้อย			มาก		
	f	%	f	f	%	f	f	%	f	f	%	f
กิจกรรมที่ 11 →	73	40.78	67	37.43	39	21.79	136	63.85	60	28.17	17	7.98
กิจกรรมที่ 12 →	41	22.78	84	46.67	55	30.56	124	58.49	68	32.08	20	9.43
กิจกรรมที่ 13 →	24	13.33	83	46.11	73	40.56	42	20.29	77	37.20	88	42.51
กิจกรรมที่ 14 →	18	10.06	69	38.55	92	51.40	50	23.58	95	44.81	67	31.60
กิจกรรมที่ 15 →	36	20.11	64	35.75	79	44.13	64	30.33	97	45.97	50	23.70
กิจกรรมที่ 16 →	49	27.22	70	38.89	61	33.89	99	44.59	90	40.54	33	14.86
กิจกรรมที่ 17 →	40	22.35	87	48.60	52	29.05	101	47.64	79	37.26	32	15.09
กิจกรรมที่ 18 →	65	36.31	81	45.25	33	18.44	101	47.64	78	36.79	33	15.57
กิจกรรมที่ 19 →	77	42.78	67	37.22	36	20.00	76	35.85	89	41.98	47	22.17
กิจกรรมที่ 20 →	54	30.17	91	50.84	34	18.99	85	42.03	76	37.62	41	20.30

ตาราง 22 (ต่อ)

กิจกรรมโหมโรง	โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล						โรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล					
	มาก			ปานกลาง			น้อย			มาก		
	f			f			f			f		
	%			%			%			%		
กิจกรรมที่ 21 ->	61	34.27		73	41.01		44	24.72		103	48.58	
กิจกรรมที่ 22 ->	28	15.56		73	40.56		79	43.89		75	35.38	
กิจกรรมที่ 23 ->	31	17.32		98	54.75		50	27.93		75	35.38	
กิจกรรมที่ 24 ->	71	39.66		72	40.22		36	20.11		123	59.13	
กิจกรรมที่ 25 ->	69	38.55		86	48.04		24	13.41		114	53.52	
										86	40.57	
										81	38.21	
										110	51.89	
										69	33.17	
										66	30.99	
										23	10.85	
										56	26.42	
										27	12.74	
										16	7.69	
										33	15.49	

จากตาราง 22 ปรากฏว่า ในสภาพที่เป็นจริง กิจกรรมเฝ้ารวม ด้านโรงเรียนและการเรียน ที่นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลคิดว่าได้รับในระดับมาก ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดคือ กิจกรรมที่ 1 (ชี้แจงนโยบาย ระเบียบ และข้อบังคับของโรงเรียนให้นักเรียนทราบ) มีอยู่จำนวนร้อยละ 57.54 ส่วนกิจกรรมเฝ้ารวมที่นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล คิดว่าได้รับในระดับมาก ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดคือ กิจกรรมที่ 2 (ตรวจสอบการมาเรียนของนักเรียน) มีจำนวนร้อยละ 73.58

สำหรับกิจกรรมที่ 23 (รับฟังความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของนักเรียน) นั้น นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลส่วนมากคิดว่าได้รับในระดับปานกลาง และในขณะที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลส่วนมากก็คิดว่าได้รับกิจกรรมดังกล่าวในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ซึ่งมีนักเรียนเห็นด้วยอยู่จำนวนร้อยละ 54.75 และร้อยละ 51.89 ตามลำดับ

กิจกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล คิดว่าได้รับในระดับน้อย ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดคือ กิจกรรมที่ 6 (แจกจ่ายเอกสารและเรื่องน่ารู้ต่าง ๆ ของหน่วยงานอื่น ๆ ให้นักเรียน) มีจำนวนร้อยละ 56.98 ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล คิดว่าได้รับในระดับน้อย ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดคือ กิจกรรมที่ 13 (ประกาศชี้แจงเรื่องทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนที่เรียนดีแต่ขาดแคลนทุนทรัพย์) มีจำนวนร้อยละ 42.51

ตาราง 23 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่คงอยู่ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล
เกี่ยวกับกิจกรรมนิชมรม ตามสภาพที่เป็นจริง ด้านส่วนตัวและสังคม

กิจกรรมนิชมรม	โรงเรียนที่คงอยู่ในเขตเทศบาล						โรงเรียนที่คงอยู่นอกเขตเทศบาล					
	มาก		ปานกลาง		น้อย		มาก		ปานกลาง		น้อย	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
กิจกรรมที่ 1 →	90	53.25	59	34.91	20	11.83	132	61.97	73	34.27	8	3.76
กิจกรรมที่ 2 →	28	15.64	105	58.66	46	25.70	91	43.96	94	45.41	22	10.63
กิจกรรมที่ 3 →	52	29.05	68	37.99	59	32.96	67	31.31	86	40.19	61	28.50
กิจกรรมที่ 4 →	21	11.73	70	39.11	88	49.16	76	35.68	88	41.31	49	23.00
กิจกรรมที่ 5 →	45	25.14	35	19.55	99	55.31	60	28.17	63	29.58	90	42.25
กิจกรรมที่ 6 →	65	36.31	91	50.84	23	12.85	126	59.15	75	35.21	12	5.63
กิจกรรมที่ 7 →	21	11.73	73	40.78	85	47.49	68	31.92	104	48.83	41	19.25
กิจกรรมที่ 8 →	56	31.11	80	44.44	44	24.44	109	50.93	84	39.25	21	9.81
กิจกรรมที่ 9 →	34	18.99	88	49.16	57	31.84	92	43.19	98	46.01	23	10.80
กิจกรรมที่ 10 →	35	19.66	69	38.76	74	41.57	79	38.73	74	36.27	51	25.00

กิจกรรมโครงการ	โรงเรียนตั้งอยู่ในเขตเทศบาล						โรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล					
	มาก			น้อย			มาก			น้อย		
	ปานกลาง		f	ปานกลาง		f	ปานกลาง		f	ปานกลาง		f
	f	%		f	%		f	%		f	%	
กิจกรรมที่ 11 →	66	36.67	76	42.22	38	21.11	133	62.15	64	29.91	17	7.94
กิจกรรมที่ 12 →	49	27.37	81	45.25	49	27.37	117	54.93	77	36.15	19	8.92
กิจกรรมที่ 13 →	44	24.58	72	40.22	63	35.20	86	40.57	94	44.34	32	15.09
กิจกรรมที่ 14 →	32	17.88	73	40.78	74	41.34	77	35.98	98	45.79	39	18.22
กิจกรรมที่ 15 →	28	15.64	78	43.58	73	40.78	85	39.91	84	39.44	44	20.66
กิจกรรมที่ 16 →	50	29.59	84	49.70	35	20.71	138	64.79	57	26.76	18	8.45
กิจกรรมที่ 17 →	44	24.58	77	43.02	58	32.40	100	47.39	87	41.23	24	11.37
กิจกรรมที่ 18 →	24	13.41	71	39.66	84	46.93	68	31.92	100	46.95	45	21.13
กิจกรรมที่ 19 →	78	43.58	54	30.17	47	26.26	145	66.82	52	23.96	20	9.22
กิจกรรมที่ 20 →	27	15.08	60	33.52	92	51.40	67	30.88	109	50.23	41	18.89

จากตาราง 23 ปรากฏว่า ในสภาพที่เป็นจริง กิจกรรมโฮมรูมด้านส่วนตัวและสังคม ที่นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล คิดว่าได้รับในระดับมาก ที่มีจำนวนนักเรียน เห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 1 (ร่วมอภิปรายและชี้แจงเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสม) มีอยู่จำนวนร้อยละ 53.25 ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล คิดว่าได้รับในระดับมาก ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดคือ กิจกรรมที่ 19 (ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับหลักปฏิบัติที่ถูกต้องทางศาสนา) มีอยู่จำนวนร้อยละ 66.82

กิจกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล คิดว่าได้รับในระดับปานกลาง ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดคือ กิจกรรมที่ 2 (ให้คำปรึกษาและร่วมอภิปรายในปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูอาจารย์ในโรงเรียน) มีจำนวนร้อยละ 58.66 ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล คิดว่าได้รับในระดับปานกลาง ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดคือ กิจกรรมที่ 20 (ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัวและความทุกข์ร้อนต่าง ๆ ที่นักเรียนกำลังประสบ) มีจำนวนร้อยละ 50.23

สำหรับกิจกรรมที่ 5 (ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ) นั้น นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลส่วนมากคิดว่าได้รับในระดับน้อย และในขณะเดียวกันนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลส่วนมาก ก็คิดว่าได้รับกิจกรรมดังกล่าวในระดับน้อยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีนักเรียนเห็นด้วยอยู่จำนวนร้อยละ 55.33 และร้อยละ 42.25 ตามลำดับ

ตาราง 24 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนที่โรงเรียนในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล
เกี่ยวกับกิจกรรมโฆมรุม ตามสภาพที่เป็นจริง ด้านอาชีพ

กิจกรรมโฆมรุม	โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล						โรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล					
	มาก			ปานกลาง			น้อย			มาก		
	f	%		f	%		f	%		f	%	
กิจกรรมที่ 1 →	36	20.11		59	32.96		84	46.93		60	28.04	
กิจกรรมที่ 2 →	30	16.76		78	43.58		71	39.66		96	45.07	
กิจกรรมที่ 3 →	45	25.14		94	52.51		40	22.35		83	38.97	
กิจกรรมที่ 4 →	50	27.93		65	36.31		64	35.75		81	38.03	
กิจกรรมที่ 5 →	31	17.32		70	39.11		78	43.58		51	23.94	
กิจกรรมที่ 6 →	11	6.15		25	13.97		143	79.89		41	19.25	
กิจกรรมที่ 7 →	10	5.59		66	36.87		103	57.54		37	17.96	
กิจกรรมที่ 8 →	24	11.48		93	44.50		92	44.02		59	27.83	
กิจกรรมที่ 9 →	36	20.11		90	50.28		53	29.61		118	55.40	
กิจกรรมที่ 10 →	27	15.61		79	45.66		67	38.73		98	46.01	

จากตาราง 24 บปรากฏว่า ในสภาพที่เป็นจริง กิจกรรมโหมโรงด้านอาชีพ ที่นักเรียน
ในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล คิดว่าได้รับในระดับมาก ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมาก
ที่สุด คือ กิจกรรมที่ 4 (ร่วมอภิปรายและชี้แจงทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับอาชีพที่
ขัดกับศาสนาและประเพณีอันดีงามของสังคม) ซึ่งมีอยู่จำนวนร้อยละ 27.93 ส่วนกิจกรรม
ที่นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล คิดว่าได้รับในระดับมาก ที่มีจำนวนนักเรียน
เห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 9 (ให้ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ที่
สุจริตและถูกต้องตามกฎหมาย) มีอยู่จำนวนร้อยละ 55.40

กิจกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล คิดว่าได้รับในระดับปานกลาง
ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 3 (ให้คำแนะนำและให้นักเรียนซักถาม
เกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน แผนการเรียน ให้สัมพันธ์กับอาชีพต่าง ๆ ในสังคม) มีจำนวน
ร้อยละ 52.51 ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล คิดว่าได้รับใน
ระดับปานกลาง ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 1 (ให้ทำแบบสอบถาม
เกี่ยวกับความถนัด) มีจำนวนร้อยละ 44.39

สำหรับกิจกรรมที่ 6 (จัดหรือหานักเรียนไปปฏิบัติหรือศึกษารับงานอาชีพหรือสถานประกอบการ
ต่าง ๆ) นั้น นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลส่วนมากคิดว่าได้รับในระดับ
น้อย และในขณะเดียวกันนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลส่วนมาก ก็คิดว่า
ได้รับกิจกรรมดังกล่าวในระดับน้อยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีนักเรียนเห็นด้วยอยู่จำนวนร้อยละ 78.89
และร้อยละ 55.40 ตามลำดับ

จากตาราง 25 ปรากฏว่า ในสภาพที่เป็นจริง กิจกรรมโหมโรงด้านทั่วไป กิจกรรมที่ 10 (ให้คำแนะนำเพื่อให้นักเรียนเป็นคนที่รู้จักประหยัด มีความอดทน ซื่อสัตย์ รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม) นั้น นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลส่วนมากคิดว่าได้รับในระดับมาก และในขณะเดียวกัน นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล ก็คิดว่าได้รับกิจกรรมดังกล่าวในระดับมากเช่นเดียวกัน ซึ่งมีนักเรียนเห็นด้วยอยู่จำนวนร้อยละ 42.46 และร้อยละ 67.79 ตามลำดับ

กิจกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล คิดว่าได้รับในระดับปานกลาง ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 8 (ฟังการอภิปราย บรรยาย จากวิทยากรที่ครูเชิญมา) มีจำนวนร้อยละ 46.93 ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล คิดว่าได้รับในระดับปานกลาง ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 5 (ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่นักเรียน) มีจำนวนร้อยละ 50.47

สำหรับกิจกรรมที่ 3 (ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเล่นการพนัน) นั้น นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลส่วนมาก คิดว่าได้รับในระดับน้อย และในขณะเดียวกันนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลส่วนมาก ก็คิดว่าได้รับกิจกรรมดังกล่าวในระดับน้อยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีนักเรียนเห็นด้วยอยู่จำนวนร้อยละ 62.01 และร้อยละ 50.93 ตามลำดับ

ตอนที่ 7 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล และนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล เกี่ยวกับกิจกรรมโหมโรงตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ในแต่ละด้าน ปรากฏดังแสดงในตารางที่ 26 - 29

ตาราง 26 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความถี่เห็นของนักเรียนที่เรียนที่โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล
เกี่ยวกับกิจกรรมที่นักเรียนคาดหวัง ด้านโรงเรียนและการเรียน

กิจกรรม	โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล						โรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล					
	มาก		ปานกลาง		น้อย		มาก		ปานกลาง		น้อย	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
กิจกรรมที่ 1 ->	113	63.48	60	33.71	5	2.81	135	63.08	64	29.91	15	7.01
กิจกรรมที่ 2 ->	120	67.04	52	29.05	7	3.91	146	68.22	52	24.30	16	7.48
กิจกรรมที่ 3 ->	103	57.54	64	35.75	12	6.70	109	51.42	79	37.26	24	11.32
กิจกรรมที่ 4 ->	106	59.22	58	32.40	15	8.38	126	62.07	53	26.11	24	11.82
กิจกรรมที่ 5 ->	81	45.51	81	45.51	16	8.99	93	43.87	94	44.34	25	11.79
กิจกรรมที่ 6 ->	78	43.58	70	39.11	31	17.32	101	47.20	84	39.25	29	13.55
กิจกรรมที่ 7 ->	102	56.98	62	34.64	15	8.38	120	56.34	73	34.27	20	9.39
กิจกรรมที่ 8 ->	126	68.48	51	27.72	7	3.80	132	61.97	66	30.99	15	7.04
กิจกรรมที่ 9 ->	117	65.36	48	26.82	14	7.82	127	59.91	68	32.08	17	8.02
กิจกรรมที่ 10 ->	129	72.07	41	22.91	9	5.03	141	66.51	53	25.00	18	8.49

ตาราง 26 (ต่อ)

กิจกรรมโดยรวม	โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล						โรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล					
	มาก		ปานกลาง		น้อย		มาก		ปานกลาง		น้อย	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
กิจกรรมที่ 11 ->	138	77.09	33	18.44	8	4.47	162	76.42	39	18.40	11	5.19
กิจกรรมที่ 12 ->	134	74.86	40	22.35	5	2.79	143	67.77	53	25.12	15	7.11
กิจกรรมที่ 13 ->	91	50.84	68	37.99	20	11.17	108	50.70	75	35.21	30	14.08
กิจกรรมที่ 14 ->	88	49.16	76	42.46	15	8.38	98	46.23	88	41.51	26	12.26
กิจกรรมที่ 15 ->	70	39.11	81	45.25	28	15.64	96	45.28	69	41.98	27	12.74
กิจกรรมที่ 16 ->	101	56.42	59	32.96	19	10.61	127	59.62	66	30.99	20	9.39
กิจกรรมที่ 17 ->	108	60.34	58	32.40	13	7.26	137	64.02	57	26.64	20	9.35
กิจกรรมที่ 18 ->	121	64.02	54	28.57	14	7.41	127	59.62	70	32.86	16	7.51
กิจกรรมที่ 19 ->	96	53.63	69	38.55	14	7.82	96	45.07	88	41.31	29	13.62
กิจกรรมที่ 20 ->	112	62.57	58	32.40	9	5.03	117	55.98	75	35.89	17	8.13

ตาราง 26 (ต่อ)

กิจกรรมโดยรวม	โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล						โรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล					
	มาก			ปานกลาง			น้อย			มาก		
	f			f			f			f		
	%			%			%			%		
กิจกรรมที่ 21 ->	112	62.22	58	32.22	10	5.56	134	62.91	58	27.23	21	9.86
กิจกรรมที่ 22 ->	77	43.02	81	45.25	21	11.73	111	52.86	77	36.67	22	10.48
กิจกรรมที่ 23 ->	84	48.55	71	41.04	18	10.40	123	57.48	69	32.24	22	10.28
กิจกรรมที่ 24 ->	119	56.48	50	27.93	10	5.59	125	62.50	64	32.00	11	5.50
กิจกรรมที่ 25 ->	142	79.33	31	17.32	6	3.35	141	66.20	54	25.35	18	8.45

จากตาราง 26 ปรากฏว่า ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง กิจกรรมโดยรวมด้าน
โรงเรียนและการเรียน ที่นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล คาดหวังว่าจะได้รับ
ในระดับมากและมีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดคือ กิจกรรมที่ 25 (แนะแนวการศึกษาต่อ)
มีอยู่จำนวนร้อยละ 79.33 ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล
คาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดคือ กิจกรรมที่ 11
(ให้คำแนะนำตลอดจนดำเนินการให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการทบทวนวิชาต่าง ๆ เมื่อ
ใกล้สอบ) มีจำนวนร้อยละ 76.42

กิจกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล คาดหวังว่าจะได้รับในระดับ
ปานกลาง ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 5 (ประกาศและแจ้งกิจกรรม
ต่าง ๆ ของสถานที่หน่วยราชการอื่น ๆ ให้นักเรียนทราบ) มีจำนวนร้อยละ 45.51 ส่วน
กิจกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลคาดหวังว่าจะได้รับในระดับปานกลาง
ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 5 (แนะนำให้รู้จักผู้บริหาร ครูอาจารย์
ในหมวดวิชาต่าง ๆ ตลอดทั้งอาคารเรียนในโรงเรียน) มีจำนวนร้อยละ 41.98

กิจกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล คาดหวังว่าจะได้รับในระดับ
น้อย ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 6 (แจกจ่ายเอกสารและเรื่อง
น่ารู้ต่าง ๆ ของหน่วยงานอื่น ๆ ให้นักเรียน) มีจำนวนนักเรียนร้อยละ 17.32 ส่วนกิจกรรม
ที่นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลคาดหวังว่าจะได้รับในระดับน้อย ที่มีจำนวน
นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 13 (ให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งวิทยาการในห้อง
เช่น ห้องสมุดประชาชน ห้องสมุดมูลนิธิ สมาคมต่าง ๆ) มีจำนวนร้อยละ 14.08

ตาราง 27 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความถี่เห็นของนักเรียนที่เรียนที่โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล
เกี่ยวกับกิจกรรมนิชมรม ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ด้านส่วนตัวและสังคม

กิจกรรมนิชมรม	โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล						โรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล					
	มาก		ปานกลาง		น้อย		มาก		ปานกลาง		น้อย	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
กิจกรรมที่ 1 ->	104	38.66	66	24.54	99	36.80	121	56.54	79	36.92	14	6.54
กิจกรรมที่ 2 ->	88	50.00	73	41.48	15	8.52	118	55.40	73	34.27	22	10.33
กิจกรรมที่ 3 ->	74	41.34	84	46.93	21	11.73	87	40.65	90	42.06	37	17.29
กิจกรรมที่ 4 ->	85	48.02	64	36.16	28	15.82	111	52.11	70	32.86	32	15.02
กิจกรรมที่ 5 ->	58	32.95	74	42.05	44	25.00	84	39.44	81	38.03	48	22.54
กิจกรรมที่ 6 ->	99	55.62	68	38.20	11	6.18	123	57.75	73	34.27	17	7.98
กิจกรรมที่ 7 ->	63	35.20	86	48.04	30	16.76	110	51.40	85	39.72	19	8.88
กิจกรรมที่ 8 ->	90	50.28	73	40.78	16	8.94	110	51.40	88	41.12	16	7.48
กิจกรรมที่ 9 ->	106	58.89	58	32.22	16	8.89	136	63.85	66	30.99	11	5.16
กิจกรรมที่ 10 ->	93	51.67	67	37.22	20	11.11	121	56.54	70	32.71	23	10.75

จากตาราง 27 ปรากฏว่า ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง กิจกรรมโดยรวมด้าน ส่วนตัวและสังคม กิจกรรมที่ 19 (ประชุมชี้แจงแก่นักเรียน เกี่ยวกับหลักปฏิบัติที่ถูกต้อง ทางศาสนา) นั้น นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลส่วนมากคาดหวังว่า จะได้รับในระดับมาก และในขณะเดียวกันนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขต เทศบาลส่วนมาก ก็มีความคาดหวังว่าจะได้รับกิจกรรมดังกล่าวในระดับมากเช่นเดียวกัน ซึ่งมีนักเรียนเห็นด้วยอยู่จำนวนร้อยละ 69.66 และร้อยละ 77.10 ตามลำดับ

กิจกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล คาดหวังว่าจะได้รับในระดับ ปานกลาง ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 7 (ร่วมอภิปรายและให้ คำแนะนำเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบในฐานะที่เป็นสมาชิกของครอบครัว) มีจำนวน ร้อยละ 48.08 ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล คาดหวังว่าจะ ได้รับในระดับปานกลาง ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 13 (ให้ คำปรึกษาและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ที่จะทำให้เป็นที่ยอมรับของคนอื่น) มี จำนวนร้อยละ 44.34

กิจกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล คาดหวังว่าจะได้รับในระดับ น้อย ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 1 (ร่วมอภิปราย และชี้แจง เกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสม) มีจำนวนร้อยละ 36.80 ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนใน โรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลคาดหวังว่าจะได้รับในระดับน้อย ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วย มากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 5 (ร่วมอภิปราย และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ) มีจำนวนร้อยละ 22%54

กิจกรรมโครงการ	โรงเรียนที่จัดอยู่ในเขตเทศบาล						โรงเรียนที่จัดอยู่นอกเขตเทศบาล					
	มาก		ปานกลาง		น้อย		มาก		ปานกลาง		น้อย	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
กิจกรรมที่ 1 →	99	55.31	58	32.40	22	12.29	93	43.66	91	42.72	29	13.62
กิจกรรมที่ 2 →	112	62.57	55	30.73	12	6.70	137	64.32	63	29.58	13	6.10
กิจกรรมที่ 3 →	118	65.92	51	28.49	10	5.59	113	53.30	72	33.96	27	12.74
กิจกรรมที่ 4 →	106	59.55	62	34.83	10	5.62	112	52.53	72	33.80	29	13.62
กิจกรรมที่ 5 →	90	50.23	75	41.90	14	7.82	102	47.89	80	37.56	31	14.55
กิจกรรมที่ 6 →	66	36.87	76	42.46	37	20.67	104	48.83	73	34.27	36	16.90
กิจกรรมที่ 7 →	50	27.62	92	50.83	39	21.55	71	34.30	107	51.69	29	14.01
กิจกรรมที่ 8 →	58	32.40	89	49.72	32	17.88	94	44.13	91	42.72	28	13.15
กิจกรรมที่ 9 →	101	56.42	63	35.20	15	8.36	130	61.03	70	32.86	13	6.10
กิจกรรมที่ 10 →	95	56.21	55	32.54	19	11.24	128	60.95	61	29.05	21	10.00

จากตาราง 28 บปรากฏว่า ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง กิจกรรมโหมโรงด้านอาชีพ ที่นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล คาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดคือ กิจกรรมที่ 3 (ให้คำแนะนำและให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน แผนการเรียนให้สัมพันธ์กับอาชีพต่าง ๆ ในสังคม) ซึ่งมีอยู่จำนวนร้อยละ 65.92 ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล คาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดคือ กิจกรรมที่ 2 (ฝึกให้รู้จักวิเคราะห์ตนเองและศึกษาความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตนเอง ที่จะประกอบอาชีพในอนาคต) มีอยู่จำนวนร้อยละ 64.32

สำหรับกิจกรรมที่ 7 (ให้นักเรียนสำรวจและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในท้องถิ่น) นั้น นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลส่วนมากคาดหวังว่าจะได้รับในระดับปานกลาง และในขณะเดียวกันนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลส่วนมากก็มีความคาดหวังว่าจะได้รับกิจกรรมดังกล่าวในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ซึ่งมีนักเรียนเห็นด้วยอยู่จำนวนร้อยละ 50.83 และร้อยละ 51.69 ตามลำดับ

กิจกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล คาดหวังว่าจะได้รับในระดับน้อย ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 7 (ให้นักเรียนสำรวจและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในท้องถิ่น) ซึ่งมีอยู่จำนวนร้อยละ 21.55 และกิจกรรมที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลคาดหวังว่าจะได้รับในระดับน้อยที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดคือ กิจกรรมที่ 6 (หางานพิเศษให้นักเรียนทำในวันหยุดหรือวันปิดภาคเรียน) ซึ่งมีอยู่จำนวนร้อยละ 16.90

ตาราง 29 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล
เกี่ยวกับกิจกรรมโหมโรง ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ด้านทั่วไป

กิจกรรมโหมโรง	โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล						โรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล					
	มาก		ปานกลาง		น้อย		มาก		ปานกลาง		น้อย	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
กิจกรรมที่ 1 ->	70	39.11	89	49.72	20	11.17	96	45.50	83	39.34	32	15.17
กิจกรรมที่ 2 ->	100	55.87	64	35.75	15	8.38	132	61.97	67	31.46	14	6.57
กิจกรรมที่ 3 ->	61	34.08	58	32.40	60	33.52	75	35.05	45	21.03	94	43.93
กิจกรรมที่ 4 ->	65	36.31	81	45.25	33	18.44	74	34.74	73	34.27	66	30.99
กิจกรรมที่ 5 ->	63	35.20	84	46.93	32	17.88	92	43.19	88	41.31	33	15.49
กิจกรรมที่ 6 ->	94	52.51	69	38.55	16	8.94	120	55.05	74	33.94	24	11.01
กิจกรรมที่ 7 ->	101	56.74	66	37.08	11	6.18	120	56.34	72	33.80	21	9.88
กิจกรรมที่ 8 ->	70	39.11	90	50.28	19	10.61	104	48.83	84	39.44	25	11.74
กิจกรรมที่ 9 ->	102	57.30	66	37.08	10	5.62	128	60.99	70	32.86	15	7.04
กิจกรรมที่ 10 ->	115	64.80	54	30.17	9	5.03	143	65.90	66	30.41	8	3.69

จากตาราง 29 ปรากฏว่า ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง กิจกรรมโดยรวมด้านทั่วไป กิจกรรมที่ 10 (ให้คำแนะนำเพื่อให้นักเรียนเป็นคนที่รู้จักประหยัด มีความอดทน ซื่อสัตย์ รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม) นั้น นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลส่วนมากคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก และในขณะที่เดียวกันนักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลส่วนมากก็คาดหวังว่าจะได้รับกิจกรรมดังกล่าวในระดับมากเช่นเดียวกัน ซึ่งมีนักเรียนเห็นด้วย จำนวนร้อยละ 64.80 และร้อยละ 65.90 ตามลำดับ

กิจกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลคาดหวังว่าจะได้รับในระดับปานกลาง ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 8 (ฟังการอภิปราย บรรยาย จากวิทยากรที่ครูเชิญมา) มีอยู่จำนวนร้อยละ 50.28 ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลคาดหวังว่าจะได้รับในระดับปานกลาง ที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ 5 (ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่นักเรียน) มีอยู่จำนวนร้อยละ 41.31

สำหรับกิจกรรมที่ 3 (ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเล่น การพนัน) นั้น นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลส่วนมากคาดหวังว่าจะได้รับในระดับน้อย และในขณะที่เดียวกันนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลส่วนมากก็คาดหวังว่าจะได้รับกิจกรรมดังกล่าวในระดับน้อยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีนักเรียนเห็นด้วย จำนวนร้อยละ 33.52 และร้อยละ 43.93 ตามลำดับ

ตอนที่ 8 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล กับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล เกี่ยวกับกิจกรรมโดยรวม ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ในแต่ละด้าน ปรากฏดังแสดงในตารางที่ 30 - 33

สมมติฐานในการวิจัยคือ "ความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลกับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล เกี่ยวกับกิจกรรมโดยรวม ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ในแต่ละด้าน แตกต่างกัน"

ตาราง 30 แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับกิจกรรม
 ใ้ชมรมด้านโรงเรียนและการเรียน ในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลกับโรงเรียนที่ตั้ง
 อยู่นอกเขตเทศบาล

ลำดับที่	กิจกรรมใ้ชมรม	χ^2
1	ชี้แจงนโยบาย ระเบียบ และข้อบังคับของโรงเรียนให้นักเรียน ทราบ	56.00**
2	ตรวจสอบการมาเรียนของนักเรียน	37.44**
3	ชี้แจงกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะมีขึ้นในโรงเรียน เช่น การจัดชุมนุม ต่าง ๆ การแสดงของโรงเรียนให้นักเรียนทราบ	110.45**
4	ประกาศและแจ้งกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนให้นักเรียนทราบ	69.82**
5	ประกาศและแจ้งกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานที่หน่วยราชการอื่น ๆ ให้นักเรียนทราบ	441.58**
6	แจกจ่ายเอกสารและเรื่องน่ารู้ต่าง ๆ ของหน่วยงานอื่น ๆ ให้นักเรียน	352.80**
7	ชี้แจงเรื่องต่าง ๆ ภายในห้องเรียนให้นักเรียนทราบ เช่น หน้าที่ของหัวหน้าชั้นหรือตัวแทนห้อง	51.02**
8	ไ้ถามการเรียนของนักเรียนในวิชาต่าง ๆ	670.40**
9	ให้ความรู้และคำแนะนำเป็นพิเศษแก่นักเรียนที่เรียนดี	217.34**
10	ให้คำแนะนำนักเรียนที่เรียนไม่ทันหรือเรียนอ่อน	222.75**
11	ให้คำแนะนำตลอดจนดำเนินการให้ความช่วยเหลือนักเรียนใน การทบทวนวิชาต่าง ๆ เมื่อใกล้สอบ	204.52**
12	ให้คำแนะนำนักเรียนให้รู้จักวิธีเรียนที่ดี เช่น วิธีอ่านหนังสือ เพื่อจับใจความสำคัญ การจดบันทึก	621.38**

ตาราง 30 (ต่อ)

ลำดับที่	กิจกรรมโดยรวม	χ^2
13	ประกาศชี้แจงเรื่องทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนที่เรียนดีแต่ขาดแคลนทุนทรัพย์	345.61**
14	ให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งวิทยากรในห้องเรียน เช่น ห้องสมุดประชาชน ห้องสมุดของมูลนิธิ และสมาคมต่าง ๆ	540.31**
15	แนะนำให้รู้จัก ผู้บริหาร ครูอาจารย์ในหมวดวิชาต่าง ๆ ตลอดทั้งอาคารเรียนในโรงเรียน	143.95**
16	แนะนำให้รู้จักเลือกอ่านหนังสือที่มีคุณค่า แล้วนำมาวิจารณ์	145.02**
17	ให้คำแนะนำนักเรียนให้รู้จักศึกษาค้นคว้าในห้องสมุด	199.47**
18	อธิบายให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและแผนการเรียน ตลอดจนความแตกต่างของแผนการเรียนแต่ละแผน	89.50**
19	ให้คำแนะนำชี้แจงเกี่ยวกับการลงทะเบียนเรียน	53.74**
20	ให้คำแนะนำชี้แจงเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียนที่เป็นวิชาเลือก	160.90**
21	ให้คำแนะนำชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผล การเรียนของโรงเรียน	163.58**
22	ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับข้อปฏิบัติในการใช้บริการต่าง ๆ ในโรงเรียน เช่น ห้องสมุด ห้องพยาบาล บริการแนะแนว	256.59**
23	รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักเรียน	144.83**
24	ให้คำแนะนำและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนการสอบและการปฏิบัติตนในขณะสอบ	99.34**
25	แนะแนวการศึกษาต่อ	209.45**

จากตาราง 30 ปรากฏว่า จำนวนความถี่ของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโสมรุม ด้านโรงเรียนและการเรียน ระหว่างนักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลกับนอกเขตเทศบาล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกกิจกรรม นั่นคือ ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโสมรุม ด้านโรงเรียนและการเรียน ระหว่างนักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลกับนอกเขตเทศบาล มีความแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 31 แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโสมรุม ด้านส่วนตัวและสังคม ในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลกับโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล

ลำดับที่	กิจกรรมโสมรุม	χ^2
1	ร่วมอภิปรายและชี้แจงเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสม	69.69**
2	ให้คำปรึกษาและร่วมอภิปรายในปัญหาความสัมพันธ์ ระหว่างนักเรียนกับครูอาจารย์ในโรงเรียน	131.22**
3	ให้นักเรียนซักถามและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับการเลือกชุมนุมหรือกิจกรรมต่าง ๆ	98.69**
4	ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อน	202.02**
5	ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ	139.82**
6	ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบต่อตนเองในฐานะที่เป็นนักเรียน	34.15**
7	ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบในฐานะที่เป็นสมาชิกของครอบครัว	176.56**
8	ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินในทางที่เป็นประโยชน์และเหมาะสมกับนักเรียน	64.27**

ตาราง 31 (ต่อ)

ลำดับที่	กิจกรรมโครงการ	χ^2
9	ให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย	212.33**
10	ให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพจิต	230.93**
11	ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับกิริยามารยาทในสังคม	108.35**
12	ให้คำปรึกษาและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับการปรับปรุงนิสัยของ ตนเอง	99.78**
13	ให้คำปรึกษาและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับการปฏิบัติตนที่จะทำให้ เป็นที่ยอมรับของคนอื่น	120.95**
14	ให้ความรู้และคำแนะนำเพื่อให้เข้าใจการเปลี่ยนแปลงทางตัว ร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น	191.54**
15	ให้คำแนะนำเพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจและยอมรับเรื่อง ความแตกต่างระหว่างตนเองกับผู้อื่น	292.09**
16	ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแบ่งเวลาและ การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	116.47**
17	ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังของ พ่อแม่ที่มีต่อนักเรียน	526.62**
18	ให้คำปรึกษาและแนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการปรับปรุงบุคลิกภาพ	252.55**
19	ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับหลักปฏิบัติที่ถูกต้องทางศาสนา	228.05**
20	ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัวและความทุกข์ร้อนต่าง ๆ ที่นักเรียนกำลังประสบ	227.85**

จากตาราง 31 ปรากฏว่า จำนวนความถี่ของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฆมรุม ด้านส่วนตัวและสังคม ระหว่างนักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล กับนอกเขตเทศบาล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกกิจกรรม นั่นคือ ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฆมรุม ด้านส่วนตัวและสังคม ระหว่างนักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลกับนอกเขตเทศบาล มีความแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 32 แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฆมรุม ด้านอาชีพ ในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลกับโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล

ลำดับที่	กิจกรรมโฆมรุม	χ^2
1	ให้ทำแบบทดสอบเกี่ยวกับความถนัด	257.76**
2	ฝึกให้รู้จักวิเคราะห์ตนเองและศึกษาความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตนเองที่จะประกอบอาชีพในอนาคต	424.15**
3	ให้คำแนะนำและให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน แผนการเรียน ให้สัมพันธ์กับอาชีพต่าง ๆ ในสังคม	193.73**
4	ร่วมอภิปรายและชี้แจงทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับอาชีพที่ขัดกับศาสนาและประเพณีอันดีงามของสังคม	339.48**
5	จัดหรือพานักเรียนไปดูกิจกรรมการวันอาชีพหรือสถานประกอบการต่าง ๆ	440.99**
6	หางานพิเศษให้นักเรียนทำในวันหยุดหรือวันปิดภาคเรียน	613.62**
7	ให้นักเรียนสำรวจและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในท้องถิ่น	249.56**
8	ให้นักเรียนเขียนบทความหรือคัดบทความจากหนังสือพิมพ์ วารสารต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชีพที่น่าสนใจ	162.26**

ตาราง 32 (ต่อ)

ลำดับที่	กิจกรรมโฆรัม	χ^2
9	ให้ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ที่สุจริตและถูกต้องตามกฎหมาย	154.90**
10	ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ	203.47**

จากตาราง 32 ปรากฏว่า จำนวนความถี่ของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฆรัม ด้านอาชีพ ระหว่างนักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลกับนอกเขตเทศบาล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกกิจกรรม นั่นคือความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฆรัม ด้านอาชีพ ระหว่างนักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลกับนอกเขตเทศบาล ไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 33 แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฆรัม ด้านทั่วไป ในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลกับโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล

ลำดับที่	กิจกรรมโฆรัม	χ^2
1	ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเพณีวันสำคัญต่าง ๆ ทั้งวันสำคัญทั่วไปและวันสำคัญทางศาสนา	101.29**
2	ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นคนที่ของโรงเรียน ครอบครัว และสังคม ประเทศชาติ	85.04**
3	ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเล่นการพนัน	81.19**
4	อภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ	158.66**

ตาราง 33 (ต่อ)

ลำดับที่	กิจกรรมโหมโรง	χ^2
5	ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่นักเรียน	150.01**
6	อภิปรายและให้คำแนะนำที่ถูกต้องเพื่อให้เด็กเรียนเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ทางสังคม เช่น การประพฤติตนไม่เหมาะสมของผู้คนในสังคม เพื่อให้เด็กเรียนมองโลกในแง่ของความจริง	136.91**
7	ให้คำแนะนำให้นักเรียนสนใจเหตุการณ์รอบตัว ติดตามข่าวความเคลื่อนไหวในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ ๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ	240.97**
8	ฟังการอภิปราย บรรยาย จากวิทยากรที่ครูเชิญ	208.66**
9	ครูและนักเรียนนำข่าวที่น่าสนใจจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ มาเสนอต่อชั้นเรียน	455.53**
10	ให้คำแนะนำเพื่อให้เด็กเรียนเป็นคนที่มีจิตสำนึก มีความอดทน ขี้สงสัย รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม	62.98**

จากตาราง 33 ปรากฏว่า จำนวนความถี่ของความถี่เห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโหมโรง ด้านทั่วไป ระหว่างนักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลกับนอกเขตเทศบาล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกกิจกรรม นั่นคือ ความถี่เห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโหมโรง ด้านทั่วไป ระหว่างนักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลกับนอกเขตเทศบาล มีความแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปผลการค้นคว้า อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมตามสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่นักเรียนคาดหวังในแต่ละด้าน ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดยะลา
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูม ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวังในแต่ละด้าน ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดยะลา
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล กับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล เกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวังในแต่ละด้าน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ ได้แก่ นักเรียนชายและหญิง ซึ่งสุ่มมาจากประชากรนักเรียน ที่กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดยะลา

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดยะลา ที่สุ่มมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนสตรีอิสลามวิทยามูลนิธิ โรงเรียนพัฒนาวิทยา โรงเรียนอุดมศาสนา โรงเรียนมุสลิมศึกษา โรงเรียนอิสลามประสานวิทย์ โรงเรียนตาร์เบียตุลวาตัน โรงเรียนอาสาสุตดิน-วิทยา มีจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 424 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมี 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน โดยให้นักเรียนเติมคำหรือข้อความ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า เกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวัง โดยเน้นกิจกรรมต่าง ๆ 4 ด้าน ตามจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมโฮมรูมที่มีประสิทธิภาพ และได้้นำแบบสอบถามนี้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญและคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ แล้วจึงนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในข้อคำถามและความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม เพื่อจะได้นำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กระทำตามลำดับดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของความถี่ของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้

ไคสแควร์ (χ^2)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวังในแต่ละด้าน ปรากฏผลดังนี้

1.1 กิจกรรมด้านโรงเรียนและการเรียน

ก. ตามสภาพที่เป็นจริง

กิจกรรมที่นักเรียนคิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนที่เห็นด้วยมากที่สุดต่ำอันดับดังนี้ ตรวจสอบการมาเรียนของนักเรียน ซึ่งเจอนโยบายระเบียบและข้อบังคับของโรงเรียนให้นักเรียนทราบ ให้คำแนะนำตลอดจนดำเนินการให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการทบทวนวิชาต่าง ๆ เมื่อใกล้สอบ ให้คำแนะนำและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนสอบ และการปฏิบัติตนในขณะสอบ แนวทางการศึกษา

ข. สภาพที่นักเรียนคาดหวัง

กิจกรรมที่นักเรียนคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนที่เห็นด้วยมากที่สุดห้าอันดับดังนี้ ให้คำแนะนำตลอดจนดำเนินการให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการทบทวนวิชาต่าง ๆ เมื่อใกล้สอบ แนะนำการศึกษาต่อ ให้คำแนะนำนักเรียนให้รู้จักวิธีเรียนที่ดี เช่น วิธีอ่านหนังสือเพื่อจับใจความสำคัญ การจดบันทึก ให้คำแนะนำนักเรียนที่เรียนไม่ทันหรือเรียนอ่อน ตรวจสอบการมาเรียนของนักเรียน

1.2 กิจกรรมด้านส่วนตัวและสังคม

ก. ตามสภาพที่เป็นจริง

กิจกรรมที่นักเรียนคิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนที่เห็นด้วยมากที่สุดห้าอันดับดังนี้ ร่วมอภิปรายและชี้แจงเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสม ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับหลักปฏิบัติที่ถูกต้องทางศาสนา ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับกิริยามารยาทในสังคม ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแบ่งเวลาและการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบต่อตนเองในฐานะที่เป็นนักเรียน

ข. สภาพที่นักเรียนคาดหวัง

กิจกรรมที่นักเรียนคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนมากที่สุดห้าอันดับดังนี้ ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับหลักปฏิบัติที่ถูกต้องทางศาสนา ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแบ่งเวลาและการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังของพ่อแม่ที่มีต่อนักเรียน ให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับกิริยามารยาทในสังคม

1.3 กิจกรรมด้านอาชีพ

ก. ตามสภาพที่เป็นจริง

กิจกรรมที่นักเรียนคิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนที่เห็นด้วยมากที่สุดห้าอันดับดังนี้ ให้ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพ

ต่าง ๆ ที่สุจริต และถูกต้องตามกฎหมาย ร่วมอภิปรายและชี้แจงทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับอาชีพที่ขัดกับศาสนาและประเพณีอันดีงามของสังคม ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ ฝึกให้รู้จักวิเคราะห์ตนเองและศึกษาความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตนเองที่จะประกอบอาชีพในอนาคต ให้คำแนะนำและให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน แผนการเรียนให้สัมพันธ์กับอาชีพต่าง ๆ ในสังคม

ข. สภาพที่นักเรียนคาดหวัง

กิจกรรมที่นักเรียนคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนมากที่สุดห้านับดังนี้ ฝึกให้รู้จักวิเคราะห์ตนเองและศึกษาความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตนเองที่จะประกอบอาชีพในอนาคต ให้ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ที่สุจริตและถูกต้องตามกฎหมาย ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ ให้คำแนะนำและให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน แผนการเรียนให้สัมพันธ์กับอาชีพต่าง ๆ ในสังคม ร่วมอภิปรายและชี้แจงทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับอาชีพที่ขัดกับศาสนาและประเพณีอันดีงามของสังคม

1.4 กิจกรรมด้านทั่วไป

ก. ตามสภาพที่เป็นจริง

กิจกรรมที่นักเรียนคิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนมากที่สุดห้านับดังนี้ ให้คำแนะนำเพื่อให้นักเรียนเป็นคนที่รู้จักประหยัด มีความอดทน ซื่อสัตย์ รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นคนดีของโรงเรียน ครอบครัวและสังคมประเทศชาติ อภิปรายและให้คำแนะนำที่ถูกต้องเพื่อให้นักเรียนเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ทางสังคม เช่น การประพฤติตนไม่เหมาะสมของผู้คนในสังคม เพื่อให้นักเรียนมองโลกในแง่ของความจริง ให้คำแนะนำให้นักเรียนสนใจเหตุการณ์รอบตัวติดตามข่าวความเคลื่อนไหวในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ ๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ครูและนักเรียนนำข่าวที่น่าสนใจจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ มาเสนอต่อชั้นเรียน

ข. สภาพที่นักเรียนคาดหวัง

กิจกรรมที่นักเรียนคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนมากที่สุดต่ำอันดับดังนี้ ให้คำแนะนำเพื่อให้นักเรียนเป็นคนที่มีรู้จักประหยัด มีความอดทน ซื่อสัตย์ รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นคนที่ของโรงเรียน ครอบครัวและสังคมประเทศชาติ ครูและนักเรียนนำข่าวที่น่าสนใจจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์มาเสนอต่อชั้นเรียน ให้คำแนะนำให้นักเรียนสนใจเหตุการณ์รอบตัว ติดตามข่าวความเคลื่อนไหวในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ ๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ อภิปรายและให้คำแนะนำที่ถูกต้องเพื่อให้นักเรียนเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ทางสังคม เช่น การประพฤติตนไม่เหมาะสมของผู้คนในสังคมเพื่อให้นักเรียนมองโลกในแง่ของความจริง

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมตามสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่นักเรียนคาดหวังในแต่ละด้าน ปรากฏผลดังนี้

2.1 ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมตามสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ด้านโรงเรียนและการเรียน พบว่า กิจกรรมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ชี้แจงนโยบาย ระเบียบและข้อบังคับของโรงเรียนให้นักเรียนทราบ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ตรวจสอบการมาเรียนของนักเรียน สำหรับกิจกรรมอื่น ๆ นั้นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ด้านส่วนตัวและสังคม พบว่า ทุกกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูม ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ด้านอาชีพ พบว่า ทุกกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.4 ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูม ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ด้านทั่วไป พบว่า ทุกกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงเกี่ยวกับกิจกรรมโหมโรงตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวังในแต่ละด้าน

3.1 กิจกรรมด้านโรงเรียนและการเรียน

ก. ตามสภาพที่เป็นจริง

กิจกรรมที่นักเรียนชายคิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนที่เห็นด้วยมากที่สุดห้านับดังนี้ ชี้แจงนโยบาย ระเบียบและข้อบังคับของโรงเรียนให้นักเรียนทราบ ตรวจสอบการมาเรียนของนักเรียน ให้คำแนะนำตลอดจนดำเนินการให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการทบทวนวิชาต่าง ๆ เมื่อใกล้สอบ ให้คำแนะนำและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนการสอบและการปฏิบัติตนในขณะสอบ แนะนำการศึกษาต่อ

สำหรับกิจกรรมที่นักเรียนหญิงคิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนที่เห็นด้วยมากที่สุดห้านับดังนี้ ตรวจสอบการมาเรียนของนักเรียน ชี้แจงนโยบาย ระเบียบและข้อบังคับของโรงเรียนให้นักเรียนทราบ ให้คำแนะนำตลอดจนดำเนินการให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการทบทวนวิชาต่าง ๆ เมื่อใกล้สอบ ให้คำแนะนำและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนการสอบและการปฏิบัติตนในขณะสอบ ชี้แจงเรื่องต่าง ๆ ภายในห้องเรียนให้นักเรียนทราบ เช่น หน้าที่ของหัวหน้าชั้นหรือตัวแทนห้อง

ข. สภาพที่นักเรียนคาดหวัง

กิจกรรมที่นักเรียนชายคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนมากที่สุดห้านับดังนี้ ให้คำแนะนำตลอดจนดำเนินการให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการทบทวนวิชาต่าง ๆ เมื่อใกล้สอบ ให้คำแนะนำนักเรียนที่เรียนไม่ทันหรือเรียนอ่อน แนะนำการศึกษาต่อ ให้คำแนะนำ ชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผลการเรียนของโรงเรียน ชี้แจงนโยบาย ระเบียบและข้อบังคับของโรงเรียนให้นักเรียนทราบ

สำหรับกิจกรรมที่นักเรียนหญิงคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนมากที่สุดห้านับดังนี้ ให้คำแนะนำนักเรียนให้รู้จักวิธีเรียนที่ดี เช่น วิธีอ่านหนังสือเพื่อจับใจความสำคัญ การจดบันทึก ให้คำแนะนำตลอดจน

ดำเนินการให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการทบทวนวิชาต่าง ๆ เมื่อใกล้สอบ เน้นแนวการศึกษาต่อ ตรวจสอบการมาเรียนของนักเรียน ให้คำแนะนำและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนการสอบและการปฏิบัติตนในขณะสอบ

3.2 กิจกรรมด้านส่วนตัวและสังคม

ก. ตามสภาพที่เป็นจริง

กิจกรรมที่นักเรียนชายคิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนมากที่สุดหาอันดับดังนี้ ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับหลักปฏิบัติที่ถูกต้องทางศาสนา ร่วมอภิปรายและชี้แจงเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสม ให้คำปรึกษาและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับการปรับปรุงนิสัยของตนเอง ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแบ่งเวลาและการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับกิจกรรมยามาหาในสังคม

สำหรับกิจกรรมที่นักเรียนหญิงคิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนมากที่สุดหาอันดับดังนี้ ร่วมอภิปรายและชี้แจงเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสม ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับกิจกรรมยามาหาในสังคม ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับหลักปฏิบัติที่ถูกต้องทางศาสนา ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบต่อตนเองในฐานะที่เป็นนักเรียน ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแบ่งเวลาและการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

ข. สภาพที่นักเรียนคาดหวัง

กิจกรรมที่นักเรียนชายคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนมากที่สุดหาอันดับดังนี้ ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับหลักปฏิบัติที่ถูกต้องทางศาสนา ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแบ่งเวลาและการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังของพ่อแม่ที่มีต่อนักเรียน ให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย ร่วมอภิปรายและชี้แจงเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสม

สำหรับกิจกรรมที่นักเรียนหญิงคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนมากที่สุดห้านับดังนี้ ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับหลักปฏิบัติที่ถูกต้องทางศาสนา ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแบ่งเวลาและการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังของพ่อแม่ที่มีต่อนักเรียน ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับกิริยามารยาทในสังคม ให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย

3.3 กิจกรรมด้านอาชีพ

ก. ตามสภาพที่เป็นจริง

กิจกรรมที่นักเรียนชายคิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนมากที่สุดห้านับดังนี้ ให้ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ที่สุจริต และถูกต้องตามกฎหมาย ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ ฝึกให้รู้จักวิเคราะห์ตนเองและศึกษาความสามารถ ความถนัดและความสนใจของตนเองที่จะประกอบอาชีพในอนาคต ร่วมอภิปรายและชี้แจงทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับอาชีพที่ขัดกับศาสนา และประเพณีอันดีงามของสังคม ให้คำแนะนำและให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน แผนการเรียนให้สัมพันธ์กับอาชีพต่าง ๆ ในสังคม

สำหรับกิจกรรมที่นักเรียนหญิงคิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนมากที่สุดห้านับดังนี้ ให้ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ที่สุจริตและถูกต้องตามกฎหมาย ฝึกให้รู้จักวิเคราะห์ตนเองและศึกษาความสามารถ ความถนัดและความสนใจของตนเองที่จะประกอบอาชีพในอนาคต ร่วมอภิปรายและชี้แจงทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับอาชีพที่ขัดกับศาสนาและประเพณีอันดีงามของสังคม ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ ให้คำแนะนำและให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน แผนการเรียน ให้สัมพันธ์กับอาชีพต่าง ๆ ในสังคม

ข. สภาพที่นักเรียนคาดหวัง

กิจกรรมที่นักเรียนชายคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนมากที่สุดห้านับดังนี้ ร่วมอภิปรายและชี้แจงทำความเข้าใจกับ

นักเรียนเกี่ยวกับอาชีพที่ขัดกับศาสนาและประเพณีอันดีงามของสังคม ฝึกให้รู้จักวิเคราะห์ตนเอง และศึกษาความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองที่จะประกอบอาชีพในอนาคต ให้ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ที่สุจริตและถูกต้องตามกฎหมาย ให้คำแนะนำ และให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน แผนการเรียน ให้สัมพันธ์กับอาชีพต่าง ๆ ในสังคม หางานพิเศษให้นักเรียนทำในวันหยุดหรือวันปิดภาคเรียน

สำหรับกิจกรรมที่นักเรียนหญิงคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจาก กิจกรรมที่มีความดีของจำนวนนักเรียนมากที่สุดห้านับตั้งนี้ ฝึกให้รู้จักวิเคราะห์ตนเองและ ศึกษาความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตนเองที่จะประกอบอาชีพในอนาคต ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ ให้คำแนะนำและให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน แผนการเรียน ให้สัมพันธ์กับอาชีพต่าง ๆ ในสังคม ให้ความรู้และ รายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ที่สุจริตและถูกต้องตามกฎหมาย ให้ทำแบบสอบถามเกี่ยวกับ ความถนัด

3.4 กิจกรรมด้านทั่วไป

ก. ตามสภาพที่เป็นจริง

กิจกรรมที่นักเรียนชายคิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความดีของจำนวนนักเรียนมากที่สุดห้านับตั้งนี้ ให้คำแนะนำเพื่อให้นักเรียนเป็นคนที่รู้จักประหยัด มีความอดทน ซื่อสัตย์ รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นคนดีของโรงเรียน ครอบครัว และสังคมประเทศชาติ ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเพณีวันสำคัญต่าง ๆ ทั้งวันสำคัญทั่วไปและวันสำคัญทางศาสนา อภิปราย และให้คำแนะนำที่ถูกต้องเพื่อให้นักเรียนเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ทางสังคม เช่น การประพฤติตน ให้เหมาะสมของผู้คนในสังคมเพื่อให้นักเรียนมองโลกในแง่ของความจริง ครูและนักเรียน นำข่าวที่น่าสนใจจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ มาเสนอต่อชั้นเรียน

สำหรับกิจกรรมที่นักเรียนหญิงคิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความดีของจำนวนนักเรียนมากที่สุดห้านับตั้งนี้ ให้คำแนะนำเพื่อให้นักเรียนเป็นคนที่รู้จัก ประหยัด มีความอดทน ซื่อสัตย์ รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็น

เกี่ยวกับการเป็นคนที่ของโรงเรียน ครอบครัวและสังคมประเทศชาติ อภิปรายและให้คำแนะนำ ที่ถูกต้องเพื่อให้เด็กเรียนเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ทางสังคม เช่น การประพฤตินั้นไม่เหมาะสมของผู้คนในสังคม เพื่อให้เด็กเรียนมองโลกในแง่ของความจริง ให้คำแนะนำ ให้เด็กเรียนสนใจ เหตุการณ์รอบตัว ติดตามข่าวความเคลื่อนไหวในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ ๆ ทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ ครูและนักเรียนนำข่าวที่น่าสนใจจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ มาเสนอต่อชั้นเรียน

ข. สภาพที่นักเรียนคาดหวัง

กิจกรรมที่นักเรียนชายคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความดีของจำนวนนักเรียนมากที่สุดห้านับดังนี้ ให้คำแนะนำ ให้เด็กเรียนสนใจเหตุการณ์รอบตัว ติดตามข่าวความเคลื่อนไหวในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ ๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ครูและนักเรียนนำข่าวที่น่าสนใจจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ มาเสนอต่อชั้นเรียน อภิปรายและให้คำแนะนำที่ถูกต้อง เพื่อให้เด็กเรียนเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ทางสังคม เช่น การประพฤตินั้นไม่เหมาะสมของผู้คนในสังคม เพื่อให้เด็กเรียนมองโลกในแง่ของความจริง ให้คำแนะนำเพื่อให้เด็กเรียนเป็นคนที่รู้จักประหยัด มีความอดทน ซื่อสัตย์ รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม ร่วมอภิปราย และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นคนที่ของโรงเรียน ครอบครัวและสังคมประเทศชาติ

สำหรับกิจกรรมที่นักเรียนหญิงคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความดีของจำนวนนักเรียนมากที่สุดห้านับดังนี้ ให้คำแนะนำเพื่อให้เด็กเรียนเป็นคนที่รู้จักประหยัด มีความอดทน ซื่อสัตย์ รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเพณีวันสำคัญต่าง ๆ ทั้งวันสำคัญทั่วไปและวันสำคัญทางศาสนา ครูและนักเรียนนำข่าวที่น่าสนใจจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ มาเสนอต่อชั้นเรียน ให้คำแนะนำและให้เด็กเรียนสนใจเหตุการณ์รอบตัว ติดตามข่าวความเคลื่อนไหวในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ ๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ อภิปรายและให้คำแนะนำที่ถูกต้องเพื่อให้เด็กเรียนเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ทางสังคม เช่น การประพฤตินั้นไม่เหมาะสมของผู้คนในสังคม เพื่อให้เด็กเรียนมองโลกในแง่ของความจริง

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงเกี่ยวกับกิจกรรม
โฮมรูม ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวังในแต่ละด้าน

4.1 ความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมตาม
สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ด้านโรงเรียนและการเรียน พบว่า กิจกรรมที่
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ขี้นโยบาย ระเบียบและข้อบังคับ
ของโรงเรียนให้นักเรียนทราบ ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01

4.2 ด้านส่วนตัวและสังคม พบว่า กิจกรรมที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง
สถิติ คือ รวบรวมปราชญ์และชี้แจงเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นั้น
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.3 ด้านอาชีพ พบว่า ทุกกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.4 ด้านทั่วไป พบว่า ทุกกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลและ
นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล เกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมตามสภาพที่เป็นจริง
และสภาพที่นักเรียนคาดหวังในแต่ละด้าน

5.1 กิจกรรมด้านโรงเรียนและการเรียน

ก. ตามสภาพที่เป็นจริง

กิจกรรมที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลคิดว่าได้รับในระดับมาก
เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนมากที่สุดห้านับดังนี้ ขี้นโยบาย
ระเบียบและข้อบังคับของโรงเรียนให้นักเรียนทราบ ตรวจสอบการมาเรียนของนักเรียน
ให้คำแนะนำชี้แจงเกี่ยวกับการลงทะเบียนเรียน ประกาศและแจ้งกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน
ให้นักเรียนทราบ ให้คำแนะนำตลอดจนดำเนินการให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการพบทวน
วิชาต่าง ๆ เมื่อใกล้สอบ

สำหรับกิจกรรมที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลคิดว่าได้รับ
ในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนมากที่สุดห้านับดังนี้

ตรวจสอบการมาเรียนของนักเรียน ให้คำแนะนำตลอดจนดำเนินการให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการทบทวนวิชาต่าง ๆ เมื่อใกล้สอบ ชี้แจงนโยบาย ระเบียบและข้อบังคับของโรงเรียนให้นักเรียนทราบ ให้คำแนะนำและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนการสอบและการปฏิบัติตนในขณะสอบ ให้คำแนะนำนักเรียนให้รู้จักวิธีเรียนที่ดี เช่น วิธีอ่านหนังสือเพื่อจับใจความสำคัญ การจดบันทึก

ข. สภาพที่นักเรียนคาดหวัง

กิจกรรมที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนมากที่สุดห้านับดังนี้ แนะนำการศึกษา ให้คำแนะนำตลอดจนดำเนินการให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการทบทวนวิชาต่าง ๆ เมื่อใกล้สอบ ให้คำแนะนำนักเรียนให้รู้จักวิธีเรียนที่ดี เช่น วิธีอ่านหนังสือเพื่อจับใจความสำคัญ การจดบันทึก ให้คำแนะนำนักเรียนที่เรียนไม่ทันหรือเรียนอ่อน ใต้ตามการเรียนของนักเรียนในวิชาต่าง ๆ

กิจกรรมที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนมากที่สุดห้านับดังนี้ ให้คำแนะนำตลอดจนดำเนินการให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการทบทวนวิชาต่าง ๆ เมื่อใกล้สอบ ตรวจสอบการมาเรียนของนักเรียน ให้คำแนะนำนักเรียนให้รู้จักวิธีเรียนที่ดี เช่น วิธีอ่านหนังสือเพื่อจับใจความสำคัญ การจดบันทึก ให้คำแนะนำนักเรียนที่เรียนไม่ทันหรือเรียนอ่อน แนะนำการศึกษาต่อ

5.2 กิจกรรมด้านส่วนตัวและสังคม

ก. ตามสภาพที่เป็นจริง

กิจกรรมที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลคิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนมากที่สุดห้านับดังนี้ ร่วมอภิปรายและชี้แจงเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสม ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับหลักปฏิบัติที่ถูกต้องทางศาสนา ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับกิริยามารยาทในสังคม ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบในฐานะที่เป็นนักเรียน ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินในทางที่เป็นประโยชน์และเหมาะสมกับนักเรียน

สำหรับกิจกรรมที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลคิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนมากที่สุดห้านับดังนี้ ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับหลักปฏิบัติที่ถูกต้องทางศาสนา ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแบ่งเวลาและการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับกิจกรรมภายในสังคม ร่วมอภิปรายและชี้แจงเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสม ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบต่อตนเองในฐานะที่เป็นนักเรียน

ข. สภาพที่นักเรียนคาดหวัง

กิจกรรมที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนมากที่สุดห้านับดังนี้ ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับหลักปฏิบัติที่ถูกต้องทางศาสนา ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแบ่งเวลาและการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังของพ่อแม่ที่มีต่อนักเรียน ให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย ให้ความสำคัญและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับการปรับปรุงนิสัยของตนเอง

สำหรับกิจกรรมที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก เรียงลำดับทุกกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนมากที่สุดห้านับดังนี้ ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับหลักปฏิบัติที่ถูกต้องทางศาสนา ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแบ่งเวลาและการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังของพ่อแม่ที่มีต่อนักเรียน ให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับกิจกรรมภายในสังคม

5.3 กิจกรรมด้านอาชีพ

ก. ตามสภาพที่เป็นจริง

กิจกรรมที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลคิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนมากที่สุดห้านับดังนี้ ร่วมอภิปรายและชี้แจงทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับอาชีพที่ขัดกับศาสนาและประเพณีอันดีงามของสังคม

ให้คำแนะนำและให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน แผนการเรียนให้สัมพันธ์กับอาชีพต่าง ๆ ในสังคม ให้ทำแบบทดสอบเกี่ยวกับความถนัด ให้ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ที่สุจริตและถูกต้องตามกฎหมาย จัดหรือพานักเรียนไปศูนย์ทรัพยากรการเรียนรู้หรือสถานประกอบการต่าง ๆ

สำหรับกิจกรรมที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลคิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนมากที่สุดห้าอันดับดังนี้ ให้ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ที่สุจริตและถูกต้องตามกฎหมาย ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ ฝึกให้รู้จักวิเคราะห์ตนเองและศึกษาความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตนเองที่จะประกอบอาชีพในอนาคต ให้คำแนะนำและให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน แผนการเรียน ให้สัมพันธ์กับอาชีพต่าง ๆ ในสังคม ร่วมอภิปรายและชี้แจงทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับอาชีพที่ขัดกับศาสนาและประเพณีอันดีงามของสังคม

ข. สภาพที่นักเรียนคาดหวัง

กิจกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนที่เห็นด้วยมากที่สุดห้าอันดับดังนี้ ให้ความคำแนะนำและให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน แผนการเรียน ให้สัมพันธ์กับอาชีพต่าง ๆ ในสังคม ฝึกให้รู้จักวิเคราะห์ตนเองและศึกษาความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองที่จะประกอบอาชีพในอนาคต ร่วมอภิปรายและชี้แจงทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับอาชีพที่ขัดกับศาสนาและประเพณีอันดีงามของสังคม ให้ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ที่สุจริตและถูกต้องตามกฎหมาย ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ

สำหรับกิจกรรมที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนที่เห็นด้วยมากที่สุดห้าอันดับดังนี้ ฝึกให้รู้จักวิเคราะห์ตนเองและศึกษาความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองที่จะประกอบอาชีพในอนาคต ให้ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ที่สุจริตและถูกต้องตามกฎหมาย ให้ความคำแนะนำและให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน

แผนการเรียน ให้สัมพันธ์กับอาชีพต่าง ๆ ในสังคม ร่วมอภิปรายและชี้แจงทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับอาชีพที่ขัดกับศาสนาและประเพณีอันดีงามของสังคม

5.4 กิจกรรมด้านทั่วไป

ก. ตามสภาพที่เป็นจริง

กิจกรรมที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลคิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนที่เห็นด้วยมากที่สุดห้าอันดับ ดังนี้ ให้คำแนะนำให้นักเรียนเป็นคนที่รู้จักประหยัด มีความอดทน ซื่อสัตย์ รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นคนที่ของโรงเรียน ครอบครัวและสังคม ประเทศชาติ ให้คำแนะนำ ให้นักเรียนสนใจเหตุการณ์รอบตัว ติดตามข่าวความเคลื่อนไหวในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ ๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเพณีวันสำคัญต่าง ๆ ทั้งวันสำคัญทั่วไปและวันสำคัญทางศาสนา อภิปรายและให้คำแนะนำที่ถูกต้อง ให้นักเรียนเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ทางสังคม เช่น การประทุพติไม่เหมาะสมของผู้คนในสังคม ให้นักเรียนมองโลกในแง่ของความจริง

สำหรับกิจกรรมที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลคิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนที่เห็นด้วยมากที่สุดห้าอันดับ ดังนี้ ให้คำแนะนำให้นักเรียนเป็นคนที่รู้จักประหยัด มีความอดทน ซื่อสัตย์ รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นคนที่ของโรงเรียน ครอบครัวและสังคมประเทศชาติ อภิปรายและให้คำแนะนำที่ถูกต้อง ให้นักเรียนเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ทางสังคม เช่น การประทุพติไม่เหมาะสมของผู้คนในสังคม ให้นักเรียนมองโลกในแง่ของความจริง ให้คำแนะนำ ให้นักเรียนสนใจเหตุการณ์รอบตัว ติดตามข่าวความเคลื่อนไหวในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ ๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ครูและนักเรียนนำข่าวที่น่าสนใจจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์มาเสนอต่อชั้นเรียน

ข. สภาพที่นักเรียนคาดหวัง

กิจกรรมที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนที่เห็นด้วยมากที่สุดห้าอันดับ

ดังนี้ ให้คำแนะนำเพื่อให้ นักเรียนเป็นคนที่มีรู้จักประหยัด มีความอดทน ซื่อสัตย์ รู้จักเสียสละ เพื่อส่วนรวม ครูและนักเรียนนำข่าวที่น่าสนใจจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ มาเสนอต่อชั้นเรียน ให้คำแนะนำ ให้ นักเรียนสนใจเหตุการณ์รอบตัว ติดตามข่าวความเคลื่อนไหวในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ ๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นคนที่ของโรงเรียน กรอบกว้าง และสังคมประเทศชาติ อภิปรายและให้คำแนะนำที่ถูกต้องเพื่อให้ นักเรียนเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ทางสังคม เช่น การประทุพติตไม่เหมาะสมของผู้คนในสังคม เพื่อให้ นักเรียนมองโลกในแง่ของความจริง

สำหรับกิจกรรมที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีความถี่ของจำนวนนักเรียนที่เห็นด้วยมากที่สุด ห้าอันดับดังนี้ ให้คำแนะนำ เพื่อให้ นักเรียนเป็นคนที่มีรู้จักประหยัด มีความอดทน ซื่อสัตย์ รู้จักเสียสละ เพื่อส่วนรวม ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นคนที่ของโรงเรียน กรอบกว้าง และสังคมประเทศชาติ ครูและนักเรียนนำข่าวที่น่าสนใจจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ มาเสนอต่อชั้นเรียน ให้คำแนะนำ ให้ นักเรียนสนใจเหตุการณ์รอบตัว ติดตามข่าวความเคลื่อนไหวในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ ๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ อภิปรายและให้คำแนะนำที่ถูกต้องเพื่อให้ นักเรียนเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ทางสังคม เช่น การประทุพติตไม่เหมาะสมของผู้คนในสังคม เพื่อให้ นักเรียนมองโลกในแง่ของความจริง

อภิปรายผล

สำหรับการอภิปรายผลการวิจัยนั้น ผู้วิจัยจะดำเนินการอภิปรายผล โดยแบ่งออกเป็นตอน ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูม ตามสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่นักเรียนคาดหวังในแต่ละด้าน

1.1 กิจกรรมภายในโรงเรียนและการเรียน

ผลจากการวิจัย พบว่า กิจกรรมโฮมรูมตามสภาพที่เป็นจริง ที่นักเรียนคิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดห้าอันดับดังนี้

ตรวจสอบการมาเรียนของนักเรียน ซึ่งเจตนาหมาย ระเบียบและข้อบังคับของโรงเรียน ให้คำแนะนำตลอดจนดำเนินการให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการทบทวนวิชาต่าง ๆ ให้คำแนะนำและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนการสอบและการปฏิบัติตนในขณะสอบ แนะนำแนวการศึกษาต่ออื่น แตกต่างไปจากกิจกรรมโฮมรูมที่นักเรียนคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก ซึ่งนักเรียนได้ให้ความสำคัญในแต่ละกิจกรรมเรียงลำดับห้าอันดับแรก ดังนี้ ให้คำแนะนำและช่วยเหลือในการทบทวนวิชาต่าง ๆ แนะนำแนวการศึกษาต่อ ให้คำแนะนำให้รู้จักวิธีเรียนที่ดี ให้คำแนะนำนักเรียนที่เรียนไม่ทันหรือเรียนอ่อน ตรวจสอบการมาเรียนของนักเรียน

การที่ครูโฮมรูมส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับกิจกรรมการตรวจสอบการมาเรียนของนักเรียน ซึ่งเจตนาหมาย ระเบียบและข้อบังคับของโรงเรียนให้นักเรียนทราบนั้น เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่าเป็นการฝึกให้สมาชิกของสังคมได้เรียนรู้และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของสังคมตั้งแต่เยาว์วัย ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง และโรงเรียนมีบทบาทหน้าที่สำคัญในเรื่องนี้ ดังที่ สมจิต ธนสุกาญจน์ (สมจิต ธนสุกาญจน์ 2505 : 40) ได้กล่าวว่วหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งของโรงเรียนก็คือ การหล่อหลอมบุคลิกภาพของเด็กให้เป็นไปตามที่สังคมต้องการ และโรงเรียนเป็นศูนย์อบรมเด็ก ซึ่งมาจากครอบครัวที่ไม่เข้าแบบกันจำนวนมาก และเด็กทั้งหลายก็มีความแตกต่างกันตามธรรมชาติอยู่แล้ว โรงเรียนจึงจำเป็นที่จะต้องกำหนดระเบียบต่าง ๆ ขึ้น เพื่อให้ทุกคนประพฤติตามและเพื่อความสงบสุขของนักเรียนทุกคน และจากผลการวิจัยของ อีตัน และคนอื่น ๆ (Eaton and others. 1956 : 350 - 357) ซึ่งให้เห็นว่าเด็กที่กำลังเรียนในระดับมัธยมศึกษา มีการฝ่าฝืนกฎข้อบังคับของโรงเรียนมากกว่าในระดับอื่น ๆ และปัญหาที่สำคัญทางวินัยของนักเรียน ได้แก่ การหนีโรงเรียน ไม่สนใจเรียน การก้าวร้าว การขู่มุขหรี ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ สำเริง บุญเรืองรัตน์ ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทย พบพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเรียงลำดับความสำคัญคือ ฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับ ไม่สนใจการเรียน แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว และนอกจากนี้การวิจัยยังพบว่า ปัญหาที่ควบคุมยากลำบากที่สุดในโรงเรียน ได้แก่ การหนีโรงเรียนและการไม่สนใจเรียน (เสงี่ยม อินทรภิรมย์ 2505 : 35)

ดังนั้นการตรวจสอบการมาเรียนของนักเรียนและการชี้แจงนโยบาย ระเบียบและ ข้อบังคับของโรงเรียนให้นักเรียนทราบ จึงเป็นกิจกรรมโฮมรูมที่สามารถช่วยป้องกันแก้ไข ปัญหาของนักเรียนในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านระเบียบวินัย ถ้าจะพิจารณาใน สภาพความเป็นจริงโดยทั่วไปจะพบว่า กิจกรรมดังกล่าวมีความจำเป็นและสำคัญมาก เนื่องจาก ถ้ากิจกรรมนี้ถูกละเลยหรือไม่ให้ความสำคัญแล้ว นักเรียนทั้งหลายคงจะได้รับอิทธิพลจาก สภาพแวดล้อมและสิ่งยั่วยุต่าง ๆ จากภายนอก ที่จะชักนำให้นักเรียนขาดเรียนและไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด กิจกรรมนี้จึงเป็นการควบคุมให้เด็กปฏิบัติด้วย วิธีการให้คำปรึกษา และยังเป็นการแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมให้ดีขึ้น

ส่วนการที่นักเรียนมีความคาดหวังและให้ความสำคัญในกิจกรรมโฮมรูมที่เกี่ยวกับการ ทบทวนวิชาต่าง ๆ แนวทางการศึกษาต่อ ให้คำแนะนำให้รู้จักวิธีเรียนที่ดี ให้คำแนะนำ เมื่อเรียนไม่ทันหรือเรียนอ่อน โดยให้ความสำคัญกับกิจกรรมการตรวจสอบการมาเรียนของ นักเรียนเป็นอันดับสุดท้ายจากห้าอันดับที่กล่าวมาข้างต้น เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่า นักเรียน มีความคาดหวังที่จะได้รับกิจกรรมโฮมรูม ซึ่งสามารถช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในด้าน การเรียนทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันเขาใฝ่ฝัน เมื่อพิจารณาจากสภาพโดยทั่วไปแล้วจะพบว่า นักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในเขตการศึกษา 2 ซึ่งมีจังหวัดยะลารวมอยู่ ด้วยนั้น ต้องเรียนทั้งวิชาศาสนาและวิชาสามัญควบคู่กันไปในแต่ละวัน ภาระหน้าที่และความ รับผิดชอบของนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจึงมากกว่านักเรียนโดยทั่ว ๆ ไป และการที่นักเรียนและสภาพครอบครัว สังคม ชุมชน ภูมิลำเนาท้องถิ่น ก็เป็นเหตุให้ภาษาไทย ของนักเรียนไม่ดีเท่าที่ควร อันจะส่งผลถึงความสามารถ และทักษะ ความเข้าใจในการอ่าน บทเรียน และฟังคำบรรยายในวิชาต่าง ๆ ได้ไม่ดี, จากสภาพที่กล่าวมาอาจทำให้นักเรียนมี ความวิตกกังวลเกี่ยวกับด้านการเรียนมาก กลัวจะสอบไม่ผ่าน ไม่มีความรู้พอที่จะศึกษาใน ระดับสูงต่อไป นักเรียนจึงมีความต้องการและให้ความสำคัญกับกิจกรรมดังกล่าวมากกว่า กิจกรรมอื่น ๆ

การให้คำปรึกษาแก่นักเรียนที่เรียนอ่อน ให้ปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้นหรือเฉพาะ การเรียนวิชาต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ถ้าจะช่วยให้เด็กตัดสินใจถูกต้องแล้ว เขาจำเป็น

ที่จะได้รับข้อสนเทศทางด้านการศึกษาย่างเพียงพอ ถ้าหากเขาไม่ก่อนมีความรู้ในข้อมูลที่จำเป็น อาจทำให้ตัดสินใจผิดพลาดได้ การช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนได้ผลดีนั้น เป็น การสร้างโอกาสทางการศึกษาให้เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการช่วยพัฒนาทักษะในการเรียน หรือช่วยให้นักเรียนเรียนรู้วิธีการที่จะเรียนให้ได้ผลดี เพราะโดยปกติแล้วนักเรียนระดับ ประถมและมัธยมนั้น ปัญหาโดยทั่วไปที่เกิดขึ้นกับเด็กเหล่านี้คือ ขาดนิสัยในการเรียนที่ดี (กมลเพชร จิตรสุภกุล 2521 : 138)

1.2 ด้านส่วนตัวและสังคม

ผลจากการวิจัยพบว่า กิจกรรมโยมรุมตามสภาพที่เป็นจริงที่นักเรียนคิดว่าได้รับใน ระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดห้านับดังนี้ ร่วม อภิปรายและชี้แจงเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสม ประชุมชี้แจงเกี่ยวกับหลักปฏิบัติที่ถูกต้อง ทางศาสนา ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับกิริยามารยาทในสังคม การแบ่งเวลาและ การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ หน้าที่และความรับผิดชอบต่อตนเองในฐานะที่เป็นนักเรียน เมื่อพิจารณาจากกิจกรรมดังกล่าวนี้แล้ว จะเห็นว่าส่วนแล้วเป็นกิจกรรมที่มุ่งแก้ไขและ ส่งเสริมพฤติกรรมของนักเรียน ให้ได้แสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่พึงปรารถนา สอดคล้องกับ การศึกษาวิจัยของ ละออ ชูติกร (ละออ ชูติกร 2520 : 35) ที่พบว่าการอบรม กุลนักเรียนในด้านจริยธรรมและศาสนา ยังคงมีความจำเป็นเนื่องจากสภาพสังคมปัจจุบันมี สิ่งต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลในการที่จะชักนำนักเรียนให้หลงผิดได้ง่าย ดังนั้นครูที่ปรึกษาหรือครู โยมรุมจึงควรให้ความดูแลเอาใจใส่ให้มาก ทั้งนี้เนื่องจากเรื่องเหล่านี้เป็นหัวใจสำคัญที่จะ ช่วยให้นักเรียน เป็นผู้ที่มีคุณธรรมและคุณลักษณะของการ เป็นพลเมืองดี

การใช้เวลาว่างเป็นเรื่องสำคัญที่จะละเลยไม่ได้ ดังที่ ดวงเดือน พิศาสบุตร (ดวงเดือน พิศาสบุตร 2515 : 84 - 85) กล่าวว่าถ้านักเรียนใช้เวลาว่างไม่ถูกต้อง จะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดพฤติกรรมไม่เหมาะสมขึ้น การใช้เวลาว่างเป็นหรือไม่เป็นจึง เป็นเรื่องสำคัญ มีส่วนให้นักเรียนพบความสำเร็จมากหรือน้อย ช้าหรือเร็ว ต่างกัน เป็น หน้าที่ของผู้อปกครอง ครูผู้สอนและครูแนะแนว ที่จะต้องช่วยกันสร้างนิสัยที่ดีให้นักเรียน รู้จัก แบ่งเวลาในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน และรู้จักใช้เวลาว่างที่มีอยู่ให้ถูกต้อง เป็นประโยชน์

ทั้งแก่ตนเองและผู้อื่น โรงเรียนก็ควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ยิ่งขึ้นด้วย

ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนคาดหวังว่าจะได้รับนั้น นักเรียนให้ความสำคัญกับกิจกรรมโฮมรูมแตกต่างไปจากสภาพที่เป็นจริง ซึ่งได้รับจากครูโฮมรูม กล่าวคือ นักเรียนให้ความสำคัญในกิจกรรมโฮมรูมห้าอันดับแรกดังนี้ ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับหลักปฏิบัติที่ถูกต้องทางศาสนา ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแบ่งเวลาและการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังของพ่อแม่ที่มีต่อนักเรียน ให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย ให้ความคำแนะนำเกี่ยวกับกิริยามารยาทในสังคม

เนื่องจากสภาพความเป็นจริงนั้น นักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาทั้งวิชาสามัญและวิชาศาสนาควบคู่กันไป โดยเฉพาะศาสนาอิสลามนั้นมีหลักปฏิบัติที่ทุกคนต้องยึดถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดเป็นกิจวัตร อาจเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้นักเรียนมีความคาดหวังที่จะได้รับกิจกรรมประชุมชี้แจงเกี่ยวกับหลักปฏิบัติที่ถูกต้องทางศาสนา ในระดับมากและให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก

การแบ่งเวลาก็เป็นปัญหาสำคัญที่นักเรียนกำลังประสบคือไม่มีเวลาเพียงพอที่จะทบทวนวิชาต่าง ๆ เนื่องจากจากการเรียนที่ต้องเรียนควบคู่ระหว่างวิชาศาสนากับวิชาสามัญวันละ 10 คาบเรียน จึงเป็นภาระที่หนักและยากพอสมควรที่นักเรียนจะจัดแบ่งเวลาสำหรับการทบทวนในวิชาต่าง ๆ ที่เรียนกิจกรรมการแบ่งเวลา จึงมีความสำคัญต่อนักเรียนและให้ความสำคัญมากเป็นอันดับสอง

1.3 กิจกรรมด้านอาชีพ

ผลจากการวิจัยพบว่า กิจกรรมโฮมรูมตามสภาพที่เป็นจริงที่นักเรียนคิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดห้าอันดับดังนี้ ให้ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ที่สุจริตและถูกต้องตามกฎหมาย ทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับอาชีพที่ขัดกับศาสนาและประเพณีอันดีงามของสังคม ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ ฝึกให้รู้จักวิเคราะห์ตนเองและศึกษาความสามารถ ความถนัด

ความสนใจของตนเองที่จะประกอบอาชีพ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน แผนการเรียนให้สัมพันธ์กับอาชีพต่าง ๆ ในสังคม ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก ซึ่งนักเรียนได้ให้ความสำคัญในแต่ละกิจกรรมเรียงลำดับห้าอันดับ ให้แก่ฝึกให้รู้จักวิเคราะห์ตนเองและศึกษาความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตนเองที่จะประกอบอาชีพ ให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่สุจริตและถูกต้องตามกฎหมาย อภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียนและแผนการเรียนให้สัมพันธ์กับอาชีพต่าง ๆ ในสังคม ชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพที่ขัดกับศาสนาและประเพณีอันดีงามของสังคม

กิจกรรมที่ครูโยมรุมนัดนี้ได้ว่า เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและมองเห็นโลกกว้างทางอาชีพ อันจะเป็นแนวทางให้นักเรียนสามารถกำหนดเป้าหมายของการศึกษาเพื่อสู่อาชีพที่ต้องการในอนาคตได้ บุคคลจะเลือกอาชีพได้อย่างฉลาดนั้น จำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องต่าง ๆ หลายประการ คือ การรู้จักตนเอง ความรู้เกี่ยวกับโลกของงาน ความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริงของงานอาชีพ ความรู้เกี่ยวกับประเภทของอาชีพ

ดังนั้นการเลือกอาชีพจึงเป็นสิ่งที่สร้างความยุ่งยากให้แก่บุคคลเป็นอย่างมาก และจากการศึกษาของ สวัสดิ์ บรรเทิงสุข (สวัสดิ์ บรรเทิงสุข 2510 : 45) พบว่า ปัญหาที่พบเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนเรียงลำดับที่ประสบมากไปหาน้อยคือ ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน ความรู้ทางอาชีพ ความถนัด การตัดสินใจ ดังนั้นกิจกรรมที่ครูโยมรุมนัดให้ข้างต้นจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่อาจช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวได้ และเป็นการเตรียมตัวนักเรียนให้สามารถตัดสินใจไปสู่อาชีพที่พึงปรารถนาและมีเป้าหมายที่แจ่มชัดในการศึกษา

เมื่อพิจารณากิจกรรมที่นักเรียนคาดหวัง ก็จะพบว่า เป็นกิจกรรมที่ครูได้จัดให้แล้ว เพียงแต่นักเรียนให้ความสำคัญกับแต่ละกิจกรรมในอันดับที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ในขณะที่ครูโยมรุมนัดให้สำคัญกับการให้ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพนั้น นักเรียนเห็นว่าควรวิเคราะห์ตนเองศึกษาความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองที่จะประกอบอาชีพในอนาคต มีความสำคัญเป็นอันดับแรกและคาดหวังจะได้รับกิจกรรมนี้มากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ ในจำนวนกิจกรรมด้านอาชีพที่ครูโยมรุมนัดให้ อาจเป็นเพราะนักเรียนมีความไม่แน่ใจหรือไม่ทราบว่

ตนเองนั้นมีความสามารถ ความถนัด และความสนใจที่จะประกอบอาชีพใด จึงมีความวิตกกังวล และเกิดความไม่มั่นใจที่จะตัดสินใจเลือกเรียนต่อหรือประกอบอาชีพ การจัดกิจกรรมเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจตนเองมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ทั้งในด้านความสามารถ ความสนใจ และความถนัดของตน เพื่อนำมาพิจารณาว่าจะเหมาะสมกับอาชีพอะไร จึงเป็นการวางแผนอาชีพที่ดีให้กับนักเรียน

1.4 กิจกรรมด้านทั่วไป

ผลจากการวิจัยพบว่า กิจกรรมโหมโรงตามสภาพที่เป็นจริงที่นักเรียนคิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดห้าอันดับดังนี้ ให้คำแนะนำเพื่อให้ให้นักเรียนเป็นคนที่มีรู้จักประหยัด มีความอดทน ซื่อสัตย์ รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นคดีของโรงเรียน ครอบครัว และสังคม ประเทศชาติ ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเพณีวันสำคัญต่าง ๆ อภิปรายและให้คำแนะนำที่ถูกต้องเพื่อให้นักเรียนเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ทางสังคม ครูและนักเรียนนำข่าวที่น่าสนใจจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์มาเสนอต่อชั้นเรียน ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก ซึ่งนักเรียนได้ให้ความสำคัญในแต่ละกิจกรรมเรียงลำดับห้าอันดับดังนี้ ให้คำแนะนำให้นักเรียนสนใจเหตุการณ์รอบตัว ติดตามข่าวความเคลื่อนไหวในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ ครูและนักเรียนนำข่าวที่น่าสนใจมาเสนอต่อชั้นเรียน อภิปรายและให้คำแนะนำที่ถูกต้องเพื่อให้นักเรียนเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ทางสังคม ให้คำแนะนำเพื่อให้ให้นักเรียนเป็นคนที่มีรู้จักประหยัด มีความอดทน ซื่อสัตย์ รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม ร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นคดีของโรงเรียน ครอบครัวและสังคมประเทศชาติ

การที่ครูโหมโรงยังคงให้ความสำคัญในกิจกรรมที่เกี่ยวกับการปลูกฝังคุณธรรมในด้านต่าง ๆ ตลอดจนการให้คำแนะนำที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ทางสังคมนั้น นับได้ว่าเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญมาก เพราะครูที่รักษานั่นจะต้องมีความรับผิดชอบต่อการปลูกฝังนิสัยที่ดีของเด็ก (อภิวัต ชินบุตร 2521 : 41)

ส่วนการที่นักเรียนมีความคาดหวังในกิจกรรมที่เกี่ยวกับการให้คำแนะนำให้สนใจ เหตุการณ์รอบตัว ติดตามข่าวความเคลื่อนไหวในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก ซึ่งแตกต่างไปจากกิจกรรมที่ได้รับจากครูโฮมรูมในสภาพที่เป็นจริงห้าอันดับนั้น อาจเป็นเพราะว่าในสภาพที่เป็นจริงนักเรียนมีเวลาน้อยมากที่จะไปติดตามข่าวความเคลื่อนไหวด้วยตนเองจากหน้าหนังสือพิมพ์ หรือโทรทัศน์ ประกอบกับส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่มาจากต่างจังหวัดพักอยู่หอพักหรือบ้านเช่า ต้องช่วยตัวเองทุกอย่าง ซึ่งเป็นผลทำให้ไม่มีเวลาเท่าที่ควรจึงมีความต้องการกิจกรรมนี้มากเป็นพิเศษ

อนึ่ง นักเรียนในสมัยปัจจุบันนี้ นอกจากจะเรียนหนังสือในชั้นเรียนได้ดีแล้ว ยังพบว่าเขามีความอยากรู้อยากเห็น และสนใจถึงต่าง ๆ รอบด้านด้วย อาจเป็นเพราะสังคมปัจจุบันมีส่วนผลักดันให้คนทั้งหลายต้องมีความสามารถรอบด้าน จึงจะทำให้ชีวิตประสบความสำเร็จในแง่พัฒนาการนักเรียนในวัยนี้อยู่ในระยะของวัยรุ่น จึงเป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากเห็น (Curiosity) ก่อนข้างมากด้วยเนื่องจากภาระกิจเรื่องเรียน จึงไม่สามารถทำให้นักเรียน ขวนขวายหาความรู้รอบตัวได้

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูม ตามที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวังในแต่ละด้าน

2.1 กิจกรรมด้านโรงเรียนและการเรียน

ผลจากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่นักเรียนคาดหวังนั้น กิจกรรมส่วนใหญ่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากกิจกรรมตรวจสอบการมาเรียนของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกิจกรรมอื่นเช่นนโยบายระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนนั้น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 กิจกรรมด้านส่วนตัวและสังคม

ผลจากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่นักเรียนคาดหวังนั้น ทุกกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 กิจกรรมด้านอาชีพ

ผลจากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่นักเรียนคาดหวังนั้น ทุกกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.4 กิจกรรมด้านทั่วไป

ผลจากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่นักเรียนคาดหวังนั้น ทุกกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

และเมื่อพิจารณาจากตารางที่ 2 - 5 จะพบว่า จำนวนความถี่ของนักเรียนที่คาดหวังจะได้รับกิจกรรมต่าง ๆ ในระดับมากนั้น มีมากกว่าจำนวนความถี่ของนักเรียนที่คิดว่าได้รับกิจกรรมนั้น ๆ ในระดับมาก จึงกล่าวได้ว่ากิจกรรมโฮมรูมที่ครูจัดให้นักเรียนนั้น ยังไม่สอดคล้องกับระดับความต้องการของนักเรียน การจัดกิจกรรมโฮมรูมที่มีประสิทธิภาพนั้น นอกจากจะต้องสนองตอบความต้องการของนักเรียนแล้ว ลักษณะของกิจกรรมโฮมรูมในแต่ละด้าน จะต้องได้รับการพิจารณาและวิเคราะห์มาแล้วว่ามีความสำคัญและจำเป็นต่อนักเรียน ครูโฮมรูมจึงควรจัดกิจกรรมโดยพิจารณาจากความสำคัญและความจำเป็นของกิจกรรมควบคู่ไปกับการความต้องการของนักเรียน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง เกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวังในแต่ละด้าน

3.1 กิจกรรมด้านโรงเรียนและการเรียน

ผลจากการวิจัยพบว่า กิจกรรมโยมรุมตามสภาพที่เป็นจริง ที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงคิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดห้านับนั้น นักเรียนชายคิดว่าได้รับการชี้แจงนโยบาย ระเบียบและข้อบังคับของโรงเรียนมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ การตรวจสอบการมาเรียนของนักเรียน ในขณะที่นักเรียนหญิงคิดว่าได้รับการตรวจสอบการมาเรียนมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ชี้แจงนโยบาย ระเบียบและข้อบังคับ ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นั้น ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นว่าได้รับอย่างเดียวกันคือ ให้ความช่วยเหลือในการทบทวนวิชาต่าง ๆ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนการสอบ แนะนำแนวการศึกษาต่อ

จะเห็นว่ากิจกรรมด้านโรงเรียนและการเรียนนั้น ครูโยมรุมมักจะเห็นความสำคัญของการมาเรียนของนักเรียนและการปฏิบัติทางกฎระเบียบของโรงเรียนมากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ การที่นักเรียนชายคิดว่าได้รับการชี้แจงนโยบาย ระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนมากเป็นอันดับหนึ่ง อาจเป็นเพราะครูโยมรุมเห็นที่ตัวนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง และสภาพโดยทั่วไปนั้นนักเรียนชายมักจะฝ่าฝืนกฎระเบียบและข้อบังคับของโรงเรียนมากกว่านักเรียนหญิง

สำหรับกิจกรรมโยมรุมที่นักเรียนชายคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก พิจารณาจากห้าอันดับแรก จะพบว่านักเรียนชายให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่ให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการทบทวนวิชาต่าง ๆ ให้คำแนะนำนักเรียนที่เรียนไม่ทันหรือเรียนอ่อน แนะนำแนวศึกษาต่อ ชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผลการเรียน และยังมีความคาดหวังที่จะได้รับการชี้แจงนโยบาย ระเบียบและข้อบังคับของโรงเรียน ในขณะที่นักเรียนหญิงคาดหวังจะได้รับกิจกรรมห้าอันดับแรกดังนี้ ให้คำแนะนำให้รู้จักวิธีเรียนที่ดี ให้ความช่วยเหลือในการทบทวนวิชาต่าง ๆ แนะนำแนวศึกษาต่อ ตรวจสอบการมาเรียน ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนการสอบ

จะเห็นได้ว่านักเรียนชายและหญิงมีความต้องการและให้ความสำคัญเกี่ยวกับกิจกรรมที่ให้ความช่วยเหลือในการทบทวนวิชาต่าง ๆ ให้คำแนะนำนักเรียนที่เรียนไม่ทันหรือเรียนอ่อน

ให้คำแนะนำให้รู้จักวิธีเรียนที่ดี ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สำคัญและมีความจำเป็นเพราะ เป็นกิจกรรม ที่ช่วยให้นักเรียนมีนิสัยในการเรียนที่ดี อันจะช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนใน โรงเรียน

โดยเฉพาะนิสัยในการเรียนที่ดีมีได้เกิดขึ้นจากความบังเอิญหรือตามธรรมชาติ แต่ มักจะเป็นผลจากการเรียนรู้ การฝึกฝนและการมีวินัยในตนเอง ในการที่จะเรียนให้ได้สำเร็จ ในแต่ละวิชานั้น นักเรียนจะต้องพัฒนาเทคนิคในการเรียนสำหรับแต่ละรายวิชาขึ้นมา (คมเพชร ฉัตรสุณกุล 2521 : 139) กิจกรรมโหมโรงที่จัดขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนมีนิสัย ในการเรียนที่ดีจึงมีความจำเป็นและสำคัญมาก

3.2 กิจกรรมด้านส่วนตัวและสังคม

ผลจากการวิจัยพบว่า กิจกรรมโหมโรงตามสภาพที่เป็นจริงที่นักเรียนชายและ นักเรียนหญิงคิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วย มากที่สุดห้าอันดับนั้น ส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมอันเดียวกันแต่ให้ความสำคัญของการได้รับในอันดับ ที่ต่างกัน คือนักเรียนชายคิดว่าได้รับการประชุมชี้แจงเกี่ยวกับหลักปฏิบัติที่ถูกต้องทางศาสนา มากที่สุด รองลงมาคือ ร่วมอภิปรายและชี้แจงเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสม การปรับปรุง นิสัยของตนเอง การแบ่งเวลาและการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ร่วมอภิปรายและให้ คำแนะนำเกี่ยวกับกิริยามารยาทในสังคม ส่วนนักเรียนหญิงคิดว่าได้รับกิจกรรมร่วมอภิปราย และชี้แจงเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสมมากที่สุด รองลงมาคือ ชี้แจงหลักปฏิบัติที่ถูกต้อง ทางศาสนา ให้คำแนะนำเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบที่มีต่อตนเองในฐานะที่เป็นนักเรียน การแบ่งเวลาและการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

จะเห็นว่าครูโหมโรงเน้นกิจกรรมโหมโรงที่จะสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของ นักเรียนในด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยของการแต่งกายและการประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้อง เพื่อให้นักเรียนเป็นคนดีมีวินัย การที่นักเรียนชายคิดว่าได้รับกิจกรรมการประชุมชี้แจงเกี่ยวกับ หลักปฏิบัติที่ถูกต้องทางศาสนาเป็นอันดับหนึ่งนั้น อาจเป็นเพราะในสภาพความเป็นจริง โดยทั่วไป นักเรียนชายวัยรุ่นส่วนมากมักจะไม่มีความประพฤติไปในทางที่ชอบฝ่าฝืนกฎ ระเบียบและข้อบังคับ กิจกรรมซึ่งมักเน้นที่ตัวนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง ส่วนการ

ที่นักเรียนหญิงคิดว่าได้รับกิจกรรมเกี่ยวกับร่วมอภิปรายและชี้แจงเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสมในระดับมากและถูกจัดในอันดับที่หนึ่งนั้น อาจเป็นเพราะศาสนาอิสลามและวัฒนธรรมอิสลาม ได้กำหนดความถูกต้องของการแต่งกายเอาไว้ โดยห้ามผู้หญิงแต่งกายในลักษณะที่เป็นการเปิดเผยส่วนของร่างกายยกเว้นใบหน้าให้ปรากฏแก่สายตาของบุคคลทั่วไป ดังนั้นกิจกรรมการชี้แจงการแต่งกายให้เหมาะสม ครูโยมจึงเห็นว่าตัวนักเรียนหญิงมากกว่า จึงทำให้นักเรียนหญิงคิดว่าได้รับกิจกรรมนี้มากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ

กิจกรรมที่นักเรียนชายคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก พิจารณาจากห้าอันดับแรก พบว่า นักเรียนชายให้ความสำคัญกับกิจกรรม ประชุมชี้แจงเกี่ยวกับหลักปฏิบัติที่ถูกต้องทางศาสนา การแบ่งเวลาและการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ความคาดหวังของพ่อแม่ที่มีต่อนักเรียน กิริยามารยาทในสังคม ให้คำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย สำหรับกิจกรรมที่นักเรียนหญิงคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก เรียงลำดับห้าอันดับแรก พบว่า กิจกรรมสามอันดับแรกสอดคล้องกับความคาดหวังของนักเรียนชาย รองลงมาอันดับสี่คือ ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับกิริยามารยาทในสังคม ให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย

การที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิง คาดหวังและให้ความสำคัญในกิจกรรมอย่างเดียวกันในอันดับที่เท่ากันสามอันดับแรก น่าจะมาจากสาเหตุอย่างเดียวกัน คือ นักเรียนเหล่านี้เรียนวิชาศาสนา โดยเฉพาะศาสนาอิสลาม มีหลักปฏิบัติที่ทุกคนต้องทำเป็นกิจวัตรอย่างเคร่งครัด จึงทำให้มีความคาดหวังในเรื่องของการชี้แจงเกี่ยวกับหลักปฏิบัติที่ถูกต้องทางศาสนาเป็นอันดับแรก จากสภาพการเรียนในแต่ละวันที่ต้องเรียนทั้งวิชาศาสนาและวิชาสามัญ ทำให้นักเรียนมีความยุ่งยากในเรื่องการแบ่งเวลา ดังนั้นนักเรียนจึงคาดหวังที่จะได้รับกิจกรรมนี้ และให้ความสำคัญเป็นอันดับที่สอง

การที่นักเรียนหญิงและนักเรียนชายคาดหวังจะได้รับกิจกรรมอภิปรายและชี้แจงเกี่ยวกับความคาดหวังของพ่อแม่ที่มีต่อนักเรียนอาจจะเนื่องมาจากสัมพันธภาพในครอบครัวของนักเรียนไม่ค่อยดีนัก ทั้งนี้กล่าวโดยทั่วไปแล้ว ผู้ปกครองส่วนใหญ่ของนักเรียนมีค่านิยม ประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อของตน ปทัสถานของสังคม ส่วนที่ตนอาศัยอยู่ จึงมีทัศนคติต่อความเปลี่ยนแปลงและความคิดใหม่ ๆ ทางสังคมแตกต่างไปจากนักเรียน ดังนั้น

ถ้าครูโฮมรูมได้จัดกิจกรรมที่จะช่วยให้นักเรียนได้มีความเข้าใจในเรื่องทัศนคติ ความเชื่อ และความคิดที่แตกต่างระหว่างตนเองกับผู้อื่น ย่อมจะทำให้เกิดปัญหาน้อยลง โดยเฉพาะความคาดหวังของพ่อแม่ที่มักจะคาดหวังให้ไปทำตามทัศนคติและความต้องการของตนเอง ดังที่ คมเพชร ฉัตรสุณกุล (คมเพชร ฉัตรสุณกุล 2521 : 179) ได้กล่าวว่า บางครั้งนักเรียนจำเป็นต้องเข้าใจปัญหาที่เกี่ยวกับความคาดหวังของพ่อแม่ที่มีต่อเขาทั้งหลาย บิดามารดาทั้งหลายมีความปรารถนาดีที่จะเห็นบุตรของเขาได้รับโอกาสที่เขาทั้งหลายไม่เคยได้รับมาในอดีต แต่บางคนก็พยายามทำให้บุตรมีชีวิตเหมือนกับตนเอง ปัญหาอีกประการหนึ่งคือ การเลือกคบเพื่อน บางครั้งบิดามารดาและบุตรมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกันเกี่ยวกับการเลือกคบเพื่อน

สำหรับความต้องการกิจกรรมให้คำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพทางกายนั้น เป็นเพราะความกังวลใจเกี่ยวกับรูปร่าง อาจจะอ้วนไปหรือผอมไป เป็นปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งของเด็กวัยรุ่น เป็นเพราะในระยะวัยรุ่นเด็กสนใจในเรื่องของตนเองมากเกินไป ทำให้ความวิตกกังวลสูงขึ้น (คมเพชร ฉัตรสุณกุล 2521 : 184) ครูจึงควรจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเสริมสร้างพัฒนาการด้านสุขภาพ และสิ่งสำคัญที่จะละทิ้งไม่ได้คือ การให้นักเรียนเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในเรื่องของสุขภาพ จะทำให้ทุกคนมีรูปร่าง น้ำหนัก หรือส่วนสูงเท่ากัน หรือเหมือนกันไม่ได้ สุดแล้วแต่โครงสร้างทางร่างกายของบุคคล

กิจกรรมที่เกี่ยวกับร่วมมือปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับกิริยามารยาทในสังคมที่นักเรียนทั้งชายและหญิงคาดหวังว่าจะได้รับนั้น นับได้ว่าเป็นเรื่องที่สำคัญต่อบุคคลมาก เพราะเป็นการเสริมสร้างความมั่นใจให้กับบุคคลในการดำรงชีวิตในสังคม กิริยามารยาท และอื่น ๆ ที่เรียกว่าทักษะทางสังคมนั้น มิได้เกิดขึ้นเอง แต่จำเป็นต้องมีการเรียนรู้

การที่นักเรียนชายและหญิงคาดหวังที่จะได้รับกิจกรรมในลักษณะเช่นนั้น น่าจะมาจากความต้องการที่จะเรียนรู้ทักษะทางสังคม และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง สภาพชีวิตจริงของนักเรียนนั้นมีความเป็นอยู่ตามชนบท ประเพณีตามแบบฉบับของอิสลาม ซึ่งมีความแตกต่างจากสังคมอื่น ๆ ความต้องการที่จะเรียนรู้ในสิ่งเหล่านี้จึงมีมาก

3.3 กิจกรรมด้านอาชีพ

ผลจากการวิจัยพบว่า กิจกรรมโยมรุมตามสภาพที่เป็นจริงที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงคิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีจำนวนนักเรียนด้วยมากที่สุด ห้าอันดับนั้น นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นสอดคล้องกันคือ คิดว่าได้รับความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ที่สุจริตและถูกต้องตามกฎหมายมากเป็นอันดับหนึ่ง สำหรับอันดับที่สองนั้น นักเรียนชายคิดว่าได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ ในขณะที่นักเรียนหญิงได้รับกิจกรรมการฝึกให้รู้จักวิเคราะห์ตนเองและศึกษาความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตนที่จะประกอบอาชีพ รองลงมาคือ ร่วมอภิปรายและชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพที่ขัดกับศาสนาและประเพณีอันดีงามของสังคม ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน แผนการเรียนให้สัมพันธ์กับอาชีพต่าง ๆ ในสังคม

กิจกรรมโยมรุมด้านอาชีพที่ครูโยมรุมจัดให้แก่นักเรียนดังกล่าวข้างต้นนี้ จึงมีความจำเป็นต่อนักเรียนทั้งชายและหญิง เป็นการเตรียมตัวให้พร้อมที่ตัดสินใจเลือกอาชีพในอนาคต และในศาสนาอิสลามก็ได้กล่าวถึงความสำคัญของอาชีพไว้ว่า “ให้ศึกษาวิชาชีพ เพื่อให้ประกอบอาชีพในโตกนี้และสร้างความเจริญทางวัตถุบนพื้นฐานทางค่านิยมใจ” (อัลกุลลาค์ อัลมะมูน อัชชีรอรวัรคีย์ 2515 : 87)

และจากการคาดหวังของนักเรียนชายและหญิง พบว่า นักเรียนชายให้ความสำคัญกับกิจกรรมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพที่ขัดกับศาสนาและประเพณีอันดีงามของสังคมมากเป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมาคือ การฝึกให้รู้จักวิเคราะห์ตนเองและศึกษาความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองที่จะประกอบอาชีพ ในขณะที่นักเรียนหญิงคาดหวังและให้ความสำคัญกับการฝึกวิเคราะห์ตนเอง และศึกษาความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตนเองที่จะประกอบอาชีพ มากเป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมาคือ ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ สำหรับในอันดับที่รองลงไป นักเรียนชายและนักเรียนหญิงคาดหวังในกิจกรรมอันเดียวกันคือ ให้คำแนะนำและให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน แผนการเรียนให้สัมพันธ์กับอาชีพต่าง ๆ ในสังคม ให้ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ที่สุจริตและถูกต้องตามกฎหมาย มีข้อที่น่าสังเกตคือ นักเรียนชายเท่านั้นที่คาดหวัง

ในกิจกรรมทางานพิเศษให้นักเรียนทำในวันหยุดหรือวันปิดภาคเรียน และในขณะเดียวกัน นักเรียนหญิงเท่านั้นที่คาดหวังในกิจกรรมทำแบบสอบถามเกี่ยวกับความถนัด ที่เป็นเช่นนี้ น่าจะมาจากการให้การอบรมเลี้ยงดูครูหญิงนั้น ผู้ปกครองมักจะให้ความดูแลอย่างใกล้ชิด มากกว่าผู้ชาย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการปล่อยให้บุตรหญิงออกไปเผชิญกับสังคมภายนอก บางทีอาจจะมีผลต่อความประพฤติได้ ซึ่งผู้ปกครองที่เป็นมุสลิมตระหนักและให้ความสำคัญเป็นพิเศษ เพราะอิสลามมีกฎเกณฑ์เกี่ยวกับความเป็นผู้หญิงที่ละเอียดกว่าผู้ชาย ดังนั้น นักเรียนหญิง จึงมีความต้องการที่จะรู้ว่าตนเองถนัดอะไร มากกว่านักเรียนชาย เพราะในสภาพจริง ๆ นั้น นักเรียนหญิงไม่ค่อยมีโอกาสได้ทดลองทำงานเหมือนนักเรียนชาย

3.4 กิจกรรมด้านทั่วไป

ผลจากการวิจัยพบว่า กิจกรรมไม่รวมความสภากที่เป็นจริงที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิง คิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดห้าอันดับนั้น กิจกรรมที่นักเรียนชายคิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับดังนี้ ให้คำแนะนำเพื่อให้นักเรียน เป็นคนรู้จักประหยัด มีความอดทน ซื่อสัตย์ รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม ร่วมอภิปรายและแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นคนที่ของโรงเรียน ครอบครัว และสังคมประเทศชาติ ร่วม อภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเพณีวันสำคัญต่าง ๆ อภิปรายและให้คำแนะนำที่ ถูกต้องเพื่อให้นักเรียนเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ทางสังคม ครูและนักเรียนนำข่าวที่น่าสนใจจาก หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์มาเสนอต่อชั้นเรียน ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนหญิงคิดว่าได้รับใน ระดับมากนั้น เรียงลำดับได้ดังนี้ ให้คำแนะนำเพื่อให้นักเรียนเป็นคนรู้จักประหยัด มีความอดทน ซื่อสัตย์ รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม อภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นคนที่ของ โรงเรียน ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ อภิปรายและให้คำแนะนำที่ถูกต้องเพื่อให้ นักเรียนเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ทางสังคม ให้คำแนะนำให้นักเรียนสนใจ เหตุการณ์รอบตัวข่าว ความเคลื่อนไหวในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ ๆ ครูและนักเรียนนำข่าวที่น่าสนใจจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์มาเสนอต่อชั้นเรียน

จะเห็นได้ว่า ครูไม่รวมได้ให้ความสำคัญแก่นักเรียนทุกคนทั้งหญิงและชาย ในอันที่จะอบรมสั่งสอนเพื่อให้เป็นคนดี มีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและส่วนรวม เป็นผู้ที่ มีเหตุผลและเข้าใจความเปลี่ยนแปลง กิจกรรมเหล่านี้ถือว่าสำคัญมากโดยเฉพาะในสภาวะ

ปัจจุบันที่ความเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ อยู่ในอัตราที่ค่อนข้างเร็ว ทุกคนต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อความอยู่รอดของตนเองและครอบครัว สภาพการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่น การนึกถึงแต่ประโยชน์ส่วนตัวจึงมีมากขึ้น ทำให้คนเราลืมโลกถึงคนอื่น ๆ ที่อยู่แวดล้อมตัวเรา การฝึกให้รู้จักประหยัด มีความอดทน ซื่อสัตย์ รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวมจึงเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญ

ปัจจุบันโลกเราแคบขึ้น เพราะความเจริญทางเทคโนโลยีทำให้การสื่อสารรวดเร็วขึ้น ดังนั้น เหตุการณ์ความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นในทางที่ดีหรือไม่ดีที่ใดก็ตามก็จะส่งผลกระทบต่อคนส่วนใหญ่ให้รับรู้ การสนใจในเหตุการณ์รอบตัวจึงเป็นการเพิ่มความรู้ความเข้าใจในชีวิตและสังคมมากยิ่งขึ้น อันจะเป็นแนวทางและข้อคิด สำหรับการดำเนินชีวิตสามารถจะมองเห็นในส่วนที่ดีควรแก่การรับไว้ และส่วนที่ไม่ควรถือเป็นแบบอย่างและปฏิบัติต่อไปและความเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ของโลกนั้น ส่งผลต่อผู้คนเสมอ การให้ความสนใจในความเคลื่อนไหว จึงเป็นการเตรียมตัวเพื่อป้องกันปัญหาต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นได้ ทั้งในด้านส่วนตัวและสังคม

สำหรับกิจกรรมที่นักเรียนชายคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่นักเรียนให้ความสำคัญมากที่สุด หัวอันดับดังนี้ ให้นักเรียนสนใจเหตุการณ์รอบตัว ติดตามข่าวความเคลื่อนไหวในด้านต่าง ๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ครูและเพื่อนนำข่าวที่น่าสนใจมาเสนอต่อชั้นเรียน อภิปรายและให้คำแนะนำที่ถูกต้องเพื่อให้นักเรียนเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ทางสังคม ให้คำแนะนำเพื่อให้นักเรียนเป็นคนที่มีรู้จักประหยัด มีความอดทน ซื่อสัตย์ รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นคนที่ของโรงเรียน ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนหญิงคาดหวังจะได้รับกิจกรรมในระดับมาก เรียงลำดับทำกิจกรรม ดังนี้ ให้คำแนะนำเพื่อให้นักเรียนเป็นคนที่มีรู้จักประหยัด มีความอดทน ซื่อสัตย์ รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวันสำคัญต่าง ๆ ครูและเพื่อนนำข่าวที่น่าสนใจมาเสนอต่อชั้นเรียน

ที่จะได้รับกิจกรรมให้คำแนะนำเพื่อให้นักเรียนเป็นคนที่รู้จักประหยัด มีความอดทน มากเป็นอันดับที่หนึ่ง แต่ในลำดับรองลงมาของแต่ละกลุ่มนั้นยังคงเป็นกิจกรรมอย่างเดียว โดยที่แต่ละกลุ่มให้ความสำคัญในลำดับที่ต่างกัน ความจริงแล้วนักเรียนในวัยนี้เป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากเห็น แต่การที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงจัดอันดับความสำคัญของแต่ละกิจกรรมไม่เหมือนกัน เช่นนี้ อาจมีสาเหตุมาจากนักเรียนหญิงมักจะถูกอบรมในแง่ของการเตรียมตัวเพื่อรับการกิจของครอบครัว การเป็นภรรยาที่ดี และการเป็นมารดาที่ดีของลูก ดังนั้นจึงควรมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ภายในบ้าน นับทั้งแต่ค่าใช้จ่าย การดูแลลูกและการปรนนิบัติสามี ตลอดจนความซื่อสัตย์ในฐานะภรรยา สิ่งเหล่านี้เป็นความต้องการและความจำเป็นที่ผู้หญิงทั่วไปควรจะมีความรู้และสามารถนำไปปฏิบัติเมื่อถึงเวลาอันสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน ก็ย่อมมีอิทธิพลต่อนักเรียนด้วย

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงเกี่ยวกับกิจกรรม
โหมโรงตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ในแต่ละด้าน

4.1 กิจกรรมด้านโรงเรียนและการเรียน

ผลจากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงเกี่ยวกับกิจกรรมโหมโรงระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่นักเรียนคาดหวังนั้น ทุกกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากกิจกรรมชี้แจงนโยบาย ระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนให้นักเรียนทราบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 กิจกรรมด้านส่วนตัวและสังคม

ผลจากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงเกี่ยวกับกิจกรรมโหมโรงระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่นักเรียนคาดหวังนั้น ทุกกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากกิจกรรมร่วมอภิปรายและชี้แจงเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3 กิจกรรมด้านอาชีพ

ผลจากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่นักเรียนคาดหวังนั้น ทุกกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.4 กิจกรรมด้านทั่วไป

ผลจากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่นักเรียนคาดหวังนั้น ทุกกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาตาราง แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง จากตารางที่ 10 - 17 จะพบว่า ค่าร้อยละที่แสดงจำนวนความคิดเห็นของนักเรียนชายและหญิงนั้นแตกต่างกัน บางกิจกรรมนักเรียนชายมีความต้องการมากและในบางกิจกรรมนักเรียนหญิงมีความต้องการมากกว่านักเรียนชาย จึงแสดงให้เห็นว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมในแต่ละด้านแตกต่างกัน กิจกรรมโฮมรูมที่ครูจัด จะบังเกิดผลดีต่อนักเรียนได้นั้น อยู่ที่การรู้จักพิจารณาความสำคัญและความจำเป็นของกิจกรรม ตลอดจนความเหมาะสมของนักเรียน เช่น เพศชายและหญิงย่อมต้องการข้อสนทนาในก้านต่าง ๆ แตกต่างกันไป

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลกับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวังในแต่ละด้าน

5.1 กิจกรรมด้านโรงเรียนและการเรียน

ผลจากการวิจัยพบว่า กิจกรรมโฮมรูมตามสภาพที่เป็นจริง ที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลคิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด ห้าอันดับดังนี้ ชี้แจงนโยบาย ระเบียบ และข้อบังคับของโรงเรียนฯ ตรวจสอบการมาเรียนของนักเรียน ให้คำแนะนำชี้แจงเกี่ยวกับการลงทะเบียนเรียน ประกาศและแจ้งกิจกรรมต่าง ๆ ให้นักเรียนทราบ ให้คำแนะนำตลอดจนดำเนินการให้ความ

ช่วยเหลือนักเรียนในการทบทวนวิชาต่าง ๆ ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลคิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับห้าอันดับดังนี้ ตรวจสอบการมาเรียนของนักเรียน ให้คำแนะนำ ตลอดจนดำเนินการให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการทบทวนวิชาต่าง ๆ ซึ่งเจตนโยบาย ระเบียบ และข้อบังคับของโรงเรียนฯ ให้คำแนะนำและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนสอบฯ ให้คำแนะนำนักเรียนให้รู้จักวิธีเรียนที่ดี

เมื่อพิจารณาจากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า ครูโสมรุมในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลนั้นจะจัดกิจกรรมโสมรุมที่เกี่ยวกับประกาศและแจ้งกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนให้นักเรียนทราบ ซึ่งโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลไม่ได้จัดกิจกรรมนี้ อาจเป็นเพราะสภาพโดยทั่วไปของโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล มีความพร้อมและความสามารถที่จะจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้นักเรียน เพราะเป็นโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ มีบุคลากร อุปกรณ์และอาคารสถานที่พร้อมกว่าโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีขนาดเล็ก

การที่ครูโสมรุมในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล ให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการชี้แจงนโยบาย ระเบียบ และข้อบังคับของโรงเรียนมากเป็นอันดับที่หนึ่ง ในขณะที่ครูโสมรุมในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลให้ความสำคัญเป็นอันดับ 3 รองลงมาจากกิจกรรมตรวจสอบการมาเรียน และการแนะนำให้ความช่วยเหลือในการทบทวนวิชาต่าง ๆ อาจเป็นเพราะสภาพสิ่งแวดล้อมในเขตเทศบาลมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้นักเรียนฝ่าฝืนกฎระเบียบของโรงเรียนได้มากกว่า

สำหรับกิจกรรมที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลคาดหวังจะได้รับในระดับมากนั้น เรียงลำดับได้ดังนี้ แผนการเรียนการสอน ให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือในการทบทวนวิชาต่าง ๆ ให้คำแนะนำนักเรียนให้รู้จักวิธีการเรียนที่ดี ให้คำแนะนำนักเรียนที่เรียนไม่ทันหรือเรียนอ่อน ใ้คำถามการเรียนของนักเรียนวิชาต่าง ๆ ในขณะที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลคาดหวังว่าจะได้รับกิจกรรมต่อไปนี้ ให้คำแนะนำและความช่วยเหลือในการทบทวนวิชาต่าง ๆ ตรวจสอบการมาเรียนของนักเรียน ให้คำแนะนำให้นักเรียนรู้จักวิธีเรียนที่ดี ให้คำแนะนำนักเรียนที่เรียนอ่อนหรือเรียนไม่ทัน แผนการเรียน-

พิจารณาจากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลคาดหวังจะได้รับและให้ความสำคัญกับกิจกรรมการแนะแนวการศึกษาต่อ มากเป็นอันดับที่หนึ่ง ในขณะที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลคาดหวังที่จะได้รับและให้ความสำคัญเป็นอันดับสุดท้ายจากห้าอันดับ อาจมีสาเหตุมาจากสภาพความเป็นจริงโดยส่วนใหญ่แล้วฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลดีกว่า และผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีนิยมส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลมากกว่า เพราะเป็นที่เข้าใจกันว่าสภาพของโรงเรียนและการเรียนการสอนตลอดจนความพร้อมของบุคลากรนั้น โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลมีมากกว่าโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล และผู้ปกครองที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาลส่วนใหญ่มีความเข้าใจในเรื่องของการศึกษามากกว่า ส่วนผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีแม้จะอยู่นอกเขตเทศบาลก็เห็นความสำคัญของการศึกษาต่อ ดังนั้นนักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลจึงมีความคาดหวังที่จะได้รับกิจกรรมนี้มากและให้ความสำคัญเป็นอันดับที่หนึ่ง ส่วนผู้ปกครองของนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตเทศบาลนั้นส่วนใหญ่มีความปรารถนาที่จะให้บุตรหลานได้ศึกษาวิชาศาสนามากกว่า และยังไม่เห็นความสำคัญของการเรียนวิชาสามัญเท่าที่ควร สภาพทางสังคมและการดำเนินชีวิตที่ยึดถือปฏิบัติตามคำสอนของศาสนาอิสลามอย่างเคร่งครัด จึงทำให้เกิดความรู้สึกว่าการศึกษาวินัยศาสนาทำให้ชีวิตได้รับสิ่งที่ถูกต้องและจะเป็นมุสลิมที่สมบูรณ์ คือมีความรู้ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง และสามารถนำในปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งการนำไปเผยแพร่ อันถือเป็นหน้าที่สำคัญของมุสลิมทุกคน สิ่งเหล่านี้ อาจเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้นักเรียนคาดหวังที่จะได้รับและให้ความสำคัญในอันดับสุดท้ายจากห้าอันดับ

กิจกรรมอื่น ๆ นั้น ทั้งนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลและนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล คาดหวังที่จะได้รับและให้ความสำคัญเท่า ๆ กัน พิจารณาแล้วส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน

5.2 กิจกรรมด้านส่วนตัวและสังคม

ผลจากการวิจัยพบว่า กิจกรรมโหมโรงตามสภาพที่เป็นจริงที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล คิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดดังนี้ ร่วมอภิปรายและชี้แจงเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสม ประชุมชี้แจงเกี่ยวกับหลักปฏิบัติที่ถูกต้องทางศาสนา ให้คำแนะนำเกี่ยวกับกิริยามารยาทในสังคม ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบในฐานะที่เป็นนักเรียน ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินในทางที่เป็นประโยชน์และเหมาะสมกับนักเรียน ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล คิดว่าได้รับในระดับมากนั้น เรียงลำดับดังนี้ ประชุมชี้แจงเกี่ยวกับหลักปฏิบัติที่ถูกต้องทางศาสนา แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแบ่งเวลาและการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับกิริยามารยาทในสังคม ร่วมอภิปรายและชี้แจงเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสม ให้คำแนะนำเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบต่อตนเองในฐานะที่เป็นนักเรียน

การที่ครูโหมโรงในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลให้ความสำคัญกับกิจกรรมร่วมอภิปรายและชี้แจงเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสมอาจมีสาเหตุมาจากความเจริญทางวัตถุของสังคมเมือง โดยเฉพาะในเขตเทศบาลมีความเจริญในหลาย ๆ ด้านที่รู้ท้น้ำและเร็วกว่านอกเขตเทศบาล การแต่งกายก็เป็นวัฒนธรรมหนึ่งที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จนมีลักษณะที่เป็นสากล ไม่ได้แสดงออกถึงร่องรอยของวัฒนธรรมการแต่งกายของตนเอง โดยเฉพาะมุสลิมนั้น จะมีเอกลักษณ์การแต่งกายที่เป็นของตนเอง และมีข้อห้ามทางศาสนาเกี่ยวกับการแต่งกายที่ไม่เหมาะสม ดังนั้นกิจกรรมนี้จึงมีความสำคัญต่อนักเรียนมาก

กิจกรรมการร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินในทางที่เป็นประโยชน์และเหมาะสมกับนักเรียน นั้นเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญต่อนักเรียนที่เรียนในเขตเทศบาลมาก เพราะส่วนใหญ่เด็กเรียนมาจากสภาพครอบครัวที่มีฐานะทางการเงินดี และบางส่วนของนักเรียนไม่ได้มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาล มักจะมาจากต่างอำเภอ และต่างจังหวัด อาศัยหอพักหรือบ้านเช่าอยู่ และจะได้รับค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครองเป็นรายเดือน กิจกรรมนี้จะช่วยให้นักเรียนรู้จักใช้จ่ายเงินไปในทางที่เหมาะสม ช่วยปลูกฝังนิสัยที่ดีแก่นักเรียน

สำหรับการที่ครูโยมรุมในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลให้ความสำคัญกับกิจกรรมประชุมชี้แจงเกี่ยวกับหลักปฏิบัติที่ถูกต้องทางศาสนานั้นอาจจะเป็นเพราะสภาพนักเรียนส่วนใหญ่เคร่งครัดกับการปฏิบัติภารกิจทางศาสนา ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นั้น ครูโยมรุมทั้งในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล ยังคงจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้นักเรียนเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ และมีพฤติกรรมที่พึงปรารถนาของสังคม

กิจกรรมที่นักเรียนคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดจนพบว่า นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลและนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล คาดหวังที่จะได้รับและให้ความสำคัญในกิจกรรมที่สอดคล้องกันคือ ประชุมชี้แจงเกี่ยวกับหลักปฏิบัติที่ถูกต้องทางศาสนา ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแบ่งเวลาและการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังของพ่อแม่ที่มีต่อนักเรียน ให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล คาดหวังที่จะได้รับคำปรึกษาและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับการปรับปรุงนิสัยของตน เป็นอันดับสุดท้ายในห้าอันดับ ในขณะที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลคาดหวังที่จะได้รับกิจกรรมร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับกิริยามารยาทในสังคม

การที่นักเรียนทั้งสองกลุ่มคาดหวังที่จะได้รับกิจกรรมต่าง ๆ ที่สอดคล้องกันและให้ความสำคัญในแต่ละกิจกรรมในอันดับเดียวกัน คงเนื่องมาจากนักเรียนมีภูมิหลังในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตที่คล้าย ๆ กัน ซึ่งน่าจะมาจากความเชื่อและศรัทธาในศาสนาเดียวกันคือศาสนาอิสลามนั่นเอง

5.3 กิจกรรมด้านอาชีพ

ผลจากการวิจัยพบว่า กิจกรรมโยมรุมตามสภาพที่เป็นจริงที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล คิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดห้าอันดับดังนี้ ร่วมอภิปรายและชี้แจงทำความเข้าใจกับนักเรียน เกี่ยวกับอาชีพที่ขัดกับศาสนา และประเพณีอันดีงามของสังคม ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน แผนการเรียนให้สัมพันธ์กับอาชีพต่าง ๆ ในสังคม ให้ทำแบบทดสอบเกี่ยวกับความถนัด ให้ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับ

อาชีพต่าง ๆ ที่สุจริตและถูกต้องตามกฎหมาย จัดหรือพานักเรียนไปศูนย์หรือสถานประกอบการวันอาชีพหรือสถานประกอบการต่าง ๆ ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล คิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ ให้ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ที่สุจริตและถูกต้องตามกฎหมาย ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ ฝึกให้รู้จักวิเคราะห์ตนเองและศึกษาความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตนเองที่จะประกอบอาชีพในอนาคต ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน แผนการเรียน ให้สัมพันธ์กับอาชีพต่าง ๆ ในสังคม ร่วมอภิปรายและทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับอาชีพที่ขัดกับศาสนาและประเพณีอันดีงามของสังคม

พิจารณาจากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า ครูโหมธรมส่วนใหญ่ได้จัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้รู้จักสำรวจตนเองเกี่ยวกับความสามารถ ความสนใจ และความถนัด ตลอดจนการให้รายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพ อันเป็นข้อมูลพื้นฐานที่จะนำไปสู่การตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพในที่สุด

การที่ครูโหมธรมในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล ไม่จัดหรือพานักเรียนไปศูนย์หรือสถานประกอบการต่าง ๆ นั้น สาเหตุส่วนหนึ่งน่าจะมาจากอาณาบริเวณที่เรียกว่า นอกเขตเทศบาลนั้น ไม่ค่อยมีแหล่งประกอบกิจการที่น่าสนใจ และถ้ามีก็ไม่จัดอยู่ในสภาพที่น่าศึกษา คงมีลักษณะเป็นการประกอบการขนาดเล็ก ไม่ยุ่งยากหรือสลับซับซ้อน และโดยสภาพทั่วไปนักเรียนมีความคุ้นเคยกับแหล่งประกอบการนั้นเป็นอย่างดีแล้ว เช่น โรงสีข้าว ส่วนการพานักเรียนไปศูนย์หรือสถานประกอบการวันอาชีพนั้น คงเป็นไปได้ยากเพราะการไปมาไม่สะดวก มีปัญหาเกี่ยวกับพาหนะในการเดินทางกิจกรรมโหมธรมเช่นนี้จึงมีเฉพาะในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล

กิจกรรมที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลคาดหวังว่าจะได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดห้าอันดับดังนี้ ให้คำแนะนำและให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน แผนการเรียนให้สัมพันธ์กับอาชีพต่าง ๆ ในสังคม ฝึกให้รู้จักวิเคราะห์ตนเองและศึกษาความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตนเองที่จะประกอบอาชีพในอนาคต ร่วมอภิปรายและชี้แจงทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับอาชีพที่

ชีวิตกับศาสนาและประเพณีอันดีงามของสังคม ให้ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ที่สุจริตและถูกต้องตามกฎหมาย ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ ส่วนนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลนั้น คาดหวังจะได้รับในกิจกรรมต่าง ๆ ในระดับมากเรียงลำดับห้าอันดับ เช่น เกี่ยวกันกับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล เพียงแต่ให้ความสำคัญกับกิจกรรม ฝึกให้รู้จักวิเคราะห์ตนเองและศึกษาความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองที่จะประกอบอาชีพในอนาคตมากเป็นอันดับที่หนึ่ง

การที่นักเรียนสองกลุ่มนี้มีความคาดหวังในกิจกรรมต่าง ๆ แตกต่างกันดังกล่าวแล้วนี้ น่าจะมาจากสภาพชีวิตประจำวันที่มีความเป็นอยู่แตกต่างกันทั้งในโรงเรียนและที่บ้าน โดยเฉพาะความจริงของท้องถิ่นที่อาศัยและโรงเรียนในเขตเทศบาลมักจะเจริญกว่านอกเขตเทศบาล

5.4 กิจกรรมด้านทั่วไป

ผลจากการวิจัยพบว่า กิจกรรมโดยรวมตามสภาพที่เป็นจริงที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล คิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับจากกิจกรรมที่มีจำนวนนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดห้าอันดับดังนี้ ให้คำแนะนำเพื่อให้นักเรียนเป็นคนที่มีรู้จักประหยัด มีความอดทน ซื่อสัตย์ รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นคนดี ให้คำแนะนำให้นักเรียนสนใจเหตุการณ์รอบตัว ติดตามข่าวความเคลื่อนไหวในด้านต่าง ๆ ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเพณีวันสำคัญต่าง ๆ อภิปรายและให้คำแนะนำที่ถูกต้องเพื่อให้นักเรียนเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ทางสังคม ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลคิดว่าได้รับในระดับมาก เรียงลำดับห้ากิจกรรมดังนี้ ให้คำแนะนำเพื่อให้นักเรียนเป็นคนที่มีรู้จักประหยัด มีความอดทน ร่วมอภิปรายเกี่ยวกับการเป็นคนดี อภิปรายและให้คำแนะนำที่ถูกต้องเพื่อให้นักเรียนเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ทางสังคม ให้คำแนะนำเพื่อให้นักเรียนสนใจเหตุการณ์รอบตัว ครูและนักเรียนนำข่าวที่น่าสนใจมาเสนอต่อชั้นเรียน

จะเห็นได้ว่า ครูโยมรุมยังคงจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้นักเรียนทั้งที่อยู่ในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล ในลักษณะเดียวกัน เพียงแต่ให้ความสำคัญ ในอันดับของแต่ละกิจกรรม ต่างกัน

สำหรับกิจกรรมที่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลคาดหวังว่าจะ ได้รับในระดับมาก เรียงลำดับห้ากิจกรรมดังนี้ ให้คำแนะนำเพื่อให้นักเรียนเป็นคนที่มีรู้จัก ประหยัด มีความอดทน ซื่อสัตย์ รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม ครูและนักเรียนนำข่าวที่น่าสนใจ จากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ มาเสนอต่อชั้นเรียน ให้คำแนะนำให้นักเรียนสนใจเหตุการณ์ รอบตัว ติดตามข่าวความเคลื่อนไหวในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ ๆ รวบรวมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นคดีของโรงเรียน กรอบกว้าง และสังคมประเทศชาติ อภิปรายและ ให้คำแนะนำที่ถูกต้อง เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ทางสังคม ส่วนกิจกรรมที่นักเรียน ที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล คาดหวังจะได้รับนั้น ก็เป็นกิจกรรมเดียวกันกับ นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล คาดหวังจะได้รับ เพียงแต่ให้อันดับ ความสำคัญในแต่ละกิจกรรมแตกต่างกัน แต่ก็ยังคงคาดหวังจะได้รับ กิจกรรมให้คำแนะนำเพื่อ ให้นักเรียนเป็นคนที่มีรู้จักประหยัดมากเป็นอันดับที่หนึ่ง

จะเห็นว่าความต้องการของนักเรียนทั้งสองกลุ่มนี้ แม้จะต้องการความมากน้อยของ กิจกรรมต่าง ๆ กัน แต่ก็มีความต้องการในกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะช่วยพัฒนาตนเองในด้าน ความประพฤติ และความรู้ที่จะเป็นการเสริมให้มีคุณภาพที่ดี สามารถอยู่ในสังคมได้อย่าง ฉลาดและเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ทางสังคมได้ดีด้วย

ตอนที่ 6 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ใน เขตเทศบาล กับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล เกี่ยวกับกิจกรรมโยมรุม ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวังในแต่ละด้าน

6.1 กิจกรรมด้านโรงเรียนและการเรียน

ผลจากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ใน เขตเทศบาล กับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล เกี่ยวกับกิจกรรมโยมรุม ระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่นักเรียนคาดหวังนั้นทุกกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

6.2 กิจกรรมด้านส่วนตัวและสังคม

ผลจากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลกับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล เกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่นักเรียนคาดหวังนั้นทุกกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6.3 กิจกรรมด้านอาชีพ

ผลจากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลกับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล เกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่นักเรียนคาดหวังนั้นทุกกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6.4 กิจกรรมด้านทั่วไป

ผลจากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลกับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล เกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่นักเรียนคาดหวังนั้นทุกกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาตารางแสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลและนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล เกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมในแต่ละด้าน จะพบว่าค่าร้อยละจะแตกต่างกันทั้งสองกลุ่ม จึงแสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลกับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล เกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมแตกต่างกัน นั้นย่อมแสดงว่า ครูโฮมรูมได้จัดกิจกรรมโดยเน้นความสำคัญในกิจกรรมต่าง ๆ แตกต่างกันไป และนักเรียนทั้งสองกลุ่มก็ให้ความสำคัญต่อกิจกรรมที่จะได้รับต่างกัน ซึ่งในการจัดกิจกรรมโฮมรูม ครูโฮมรูมจึงควรได้พิจารณาถึงสภาพที่ตั้งของโรงเรียนด้วย เพราะสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อชีวิตเสมอ ความคาดหวังจึงมีความสัมพันธ์กับสภาพสิ่งแวดล้อม

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษารั้้นพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมในแต่ละด้านแตกต่างกัน ฉะนั้นในการจัดกิจกรรมโฮมรูมด้านต่าง ๆ ให้แก่นักเรียน จะต้องพิจารณาว่าควรจัดกิจกรรมอะไรและให้อันดับความสำคัญแก่กิจกรรมใด จึงจะเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนแต่ละเพศ
2. นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล และนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมในแต่ละด้านแตกต่างกัน ฉะนั้นในการจัดกิจกรรมโฮมรูมก็ควรจัดให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตที่ต่างกันด้วย
3. ในการจัดกิจกรรมโฮมรูมแก่นักเรียนนั้น นอกจากจะพิจารณาในเรื่องของความต้องการกิจกรรมในแต่ละด้านของนักเรียนแล้ว ควรจะพิจารณาองค์ประกอบด้านอื่นที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมโฮมรูมด้วย เช่น ความจำเป็นและความสำคัญของแต่ละกิจกรรม
4. ควรแยกศึกษาเรื่องนี้ให้ละเอียดเฉพาะในแต่ละประเภทโรงเรียน เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้ในการจัดกิจกรรมโฮมรูมให้เหมาะสมกับสภาพโรงเรียนยิ่งขึ้น
5. ควรจะศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ในโรงเรียนมัธยมของรัฐบาล เพื่อศึกษาดูว่า เมื่อสภาพสิ่งแวดล้อมต่างกัน นักเรียนที่นับถือศาสนาเดียวกัน จะมีความต้องการกิจกรรมโฮมรูมแตกต่างกันหรือไม่

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521
 ฐานข้อมูลส่วนจำกัดจงบเจริญการพิมพ์ 2520, 252 หน้า
- _____ คู่มือแนะแนวตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ฐานข้อมูลส่วนจำกัด
 ฐานข้อมูลส่วนจำกัดจงบเจริญการพิมพ์ 2520, 89 หน้า
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 4
 พ.ศ. 2520 - 2524 สำนักงานกฤษฎีกา กระทรวงศึกษาธิการ 2520, 47 หน้า
- คมเพชร ฉัตรกุลกุล การแนะแนวเบื้องต้น ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 229 หน้า
- _____ บริการสนเทศ ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 232 หน้า
- จรินทร์ ประสงค์สม การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2527
- จัญญ์ สุขทองวารี การศึกษาปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร ปรินญาพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 2519, 74 หน้า อัดสำเนา
- จัญญ์ โสภิตพันธ์ ระบบครูที่ปรึกษาเหมาะสมกับยุคปัจจุบันอย่างไร สำนักรศึกษา 44 - 45
- จำเนียร ช่วงโชติ เทคนิคการแนะแนว มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2517, 345 หน้า
- เฉลิมชัย อุบลพงศ์ การศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษา ปรินญาพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2511,
 160 หน้า อัดสำเนา
- ดวงเดือน พิศาสบุตร การแนะแนว (ตอนที่ 1) มงคลการพิมพ์ 2515, 159 หน้า
- _____ การแนะแนว พิมพ์ครั้งที่ 6 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2515,
 189 หน้า

ธีรฤติ ประทุมพรรัตน์ การจัดและให้บริการสนเทศ 2521, 188 หน้า

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา การแนะแนวและการให้คำปรึกษา โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร มปป.

296 หน้า

วิชาการ, กรม กองแนะแนวการศึกษาและอาชีพ "สรุปผลงานสำรวจปัญหาในการจัด

บริการแนะแนวในโรงเรียน" ครูสารเขต 9 3 : 11 - 23 มิถุนายน 2519

วิเชียร เกตุสิงห์ สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย กองวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการ

การศึกษาแห่งชาติ 2521, 164 หน้า

วชิรญา บัวศรี "แสงสว่างทางชีวิต" วิทยาสาร 23 : 12 - 13 มกราคม 2519

วัชร ทรัพย์มี ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาในโรงเรียน ไทยวัฒนาพานิช

2522

_____ แนวความคิดในการจัดกิจกรรมโฮมรูม มิตรครู 17 : 6 - 31 มีนาคม

2518

วัชร ทรัพย์มี และคนอื่น ๆ รูปแบบที่มีประสิทธิภาพของบริการแนะแนวในช่วงเวลาวิสาสะ

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2527

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร การแนะแนวกับการปฏิรูปการศึกษา มิตรครู 37 : 40 ตุลาคม

2519

สุจริต เพียรชอบ ประมวลบทความประกอบการเรียนวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

ระดับมัธยมศึกษา หน้า 74 - 75 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520

เสงี่ยม อินภิรมย์, ร.ท. การสำรวจความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาทางพฤติกรรมของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ในจังหวัดพระนคร

ปริญญาพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2503, 58 หน้า

สุนา อัสวุกต์กุล บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงและปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยม

ศึกษาปีที่ 1 หลักสูตรพุทธศักราช 2521 ประจำปีการศึกษา 2521 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

จังหวัดชลบุรี ปริญญาพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523,

204 หน้า อัดสำเนา

สวัสดิ์ บรรเทิงสุข การสำรวจปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2509 ในโรงเรียนสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา วิทยาลัย
วิชาการศึกษา ประสานมิตร 2510, 227 หน้า

สารภี รัตนบุรี การศึกษาถึงความต้องการของนักศึกษาวิทยาลัยครูสวนสุนันทา ที่จะได้รับความช่วยเหลือจากบริการแนะแนวของวิทยาลัย ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2511, 71 หน้า อัดสำเนา

สำเร็จ บุญเรืองรัมย์ อิทธิพลของการทดสอบที่มีต่อการเรียนรู้ในเนื้อหาบางประการในวิชา
คณิตศาสตร์ของนักเรียนที่มีสมรรถภาพในการเรียนต่างกัน ปริญญาโท กศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2512, 80 หน้า อัดสำเนา

สมจิต ธนสุกาญจน์ เอกสารประกอบการสอนศึกษา 321 จิตวิทยาแนะแนว กรุงเทพฯ ฯ
วิทยาลัยครูสวนสุนันทา 2522, 154 หน้า

ละออง ชูติกร บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาในวิทยาลัยครู ปริญญาโท ก.ม. จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย 2520, 165 หน้า

อนันต์ อนันตรังสี หลักการแนะแนว วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน 2514, 202 หน้า

อภิญา สมิทธิไธเรศ ปัญหาในการปฏิบัติงานจริงของครูที่ทำหน้าที่ครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษา
ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 241 หน้า
อัดสำเนา

อภิรัตน์ ชินบุตร "บทบาทของครู" วารสารเขตศึกษา 9 : 41 - 43 มีนาคม 2521

อัมมุลลัท อัดมะฆูน อัซซัรฮ์อ์วารี พระศาสนายูซัยมัดและศาสนาอิสลาม 2515,
95 หน้า

Allen, A Dale, "An Analysis of the Guidance Organization and
Services in the Commissioned Intermediate School of Education
Indiana University, Bloomington, Indiana, 1955.

Dunsmoor, Clarence Clafford, "Principles and Method of Guidance
for Teacher" international text book company, 1949.

Dickstein Robert, "Preferred Counselor Characteristics as
Expressed by Secondary School Students," Dissertation Abstracts.
33 : 2098 - 2099.

- Eaton, Merrill T., and others "Problems in School" The Journal of Educational Psychology, 47 : 350 - 357, October, 1956.
- Farsythe, Jack Norman, "Students and Counselor Perception of Counselor Functions in Tennessee Community Colleges," Dissertation Abstracts Vol. 33, August 1972, p. 447A - 851A.
- Harvey, John F. "Guidance Through the Home Room" Student Activities, 39, April, 1961.
- Johnson, Walter F. "Pupil personnel and Guidance Services," McGraw-Hill Book Company, 1961.
- Mangusso, David Joseph, "Secondary School Counselor's Role as Perceived by Administrators of Large School Districts in Texas," Dissertation Abstracts, 33 : 1717 December, 1972.
- Miller, Franklin A. Planning Student Activities New Jersey : prentice - Hall, Inc., 1960.
- Mueller, Kate Hevner. "Student Personal Work in Higher Education," Cambridge Massachersette, U.S.A., 1961. 570 p.
- Orwig, Charles E. "The Effect of Race, Sex, Selected Appearance. Variables on the Attractiveness of Counselor to Black Inner-City Junior High School Students," Dissertation Abstracts. 33 : 9654 November 1974.
- Strong, W. Melvin. Group Procedures in Guidance New York : Harper and Row Pub., 1976.
- Williamson, E.G. Student Personnel Work in Colleges and Universities. New York : McGraw-Hill Book Co., 1961. 78 p.
- Young, Robert Hume. "Current Practices in Guidance Services in the Secondary Schools of British Columbia," Dissertation Abstracts. 30 : 1409 - 1410, October, 1969.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

3 กุมภาพันธ์ 2529

นักเรียน ที่รัก

เนื่องจากผู้วิจัยมีความสนใจที่จะสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรม
โฮมรูม ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวัง เพื่อนำผลไปเป็นแนวทางในการ
ส่งเสริมและปรับปรุงกิจกรรมโฮมรูมต่อไป ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือจากนักเรียน โปรด
ตอบแบบสอบถามนี้อย่างจริงจังที่สุด โดยมีข้อลงชื่อของนักเรียน

สำหรับผลของการตอบแบบสอบถามนี้ จะไม่กระทบกระเทือนต่อนักเรียนแต่ประการใด
และผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับ

การวิจัยครั้งนี้จะสำเร็จลงด้วยดีได้ขึ้น ขึ้นอยู่กับความร่วมมือของนักเรียนทุกคน
จึงขอขอบคุณนักเรียนมา ณ โอกาสนี้

โยธิน แต้เดียง

นิติปรีญาโท สาขาการแนะแนว

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้มีสองตอน โปรดอ่านคำชี้แจงในแต่ละตอนให้เข้าใจ แล้วกรอก
แบบสอบถามตามความคิดเห็นของนักเรียนทุกข้อ ขอให้นักเรียนทำด้วยตัวของตัวเอง
เพราะแต่ละคนย่อมมีความคิดเห็นแตกต่างกันได้

คำตอบทุกข้อที่นักเรียนตอบจะถือเป็นความลับทั้งสิ้น นักเรียนไม่ต้องเขียนชื่อลงใน
แบบสอบถามนี้ ดังนั้นผู้ตรวจจะไม่ทราบว่าคุณตอบนี้เป็นของใคร

ตอนที่ 1

คำชี้แจง ในช่องว่างแต่ละข้อ โปรดเติมคำหรือข้อความ ซึ่งเป็นคำตอบของนักเรียนลงไป

1. เพศของนักเรียน ชาย หญิง
2. โรงเรียน ตั้งอยู่ที่
ตำบล อำเภอ
จังหวัดยะลา

ตอนที่ 2คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

ข้อความต่อไปนี้ เป็นลักษณะของกิจกรรมโยมรูมในแต่ละด้านที่ครูจัดให้สำหรับนักเรียน
บางโรงเรียนอาจจัดได้ไม่มากนัก แต่ก็จัดอยู่ในทุกโรงเรียน ให้นักเรียนอ่านข้อความในแต่ละ
ข้ออย่างระมัดระวัง แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียวในจำนวน
สามช่อง

การจะเลือกชี้ในช่องไหน ให้ถือเกณฑ์ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูม ตามสภาพที่เป็นจริง

ขีดช่อง มาก หมายถึง การที่นักเรียนมีความคิดเห็นว่า นักเรียนได้รับข้อมูลนั้น
หรือกิจกรรมในระดับ
มาก

ขีดช่อง ปานกลาง หมายถึง การที่นักเรียนมีความคิดเห็นว่า นักเรียนได้รับข้อมูลนั้น
หรือกิจกรรมนั้นในระดับ
ปานกลาง

ขีดช่อง น้อย หมายถึง การที่นักเรียนมีความคิดเห็นว่า นักเรียนได้รับข้อมูลนั้น
หรือกิจกรรมนั้นในระดับ
น้อย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูม ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง

ขีดช่อง มาก หมายถึง การที่นักเรียนมีความคิดเห็นว่า นักเรียนมีความต้องการ
ข้อมูลนั้นหรือกิจกรรมนั้น
ในระดับมาก

ขีดช่อง ปานกลาง หมายถึง การที่นักเรียนมีความคิดเห็นว่า นักเรียนมีความต้องการ
ข้อมูลนั้นหรือกิจกรรมนั้น
ในระดับปานกลาง

ขีดช่อง น้อย หมายถึง การที่นักเรียนมีความคิดเห็นว่า นักเรียนมีความต้องการ
ข้อมูลนั้นหรือกิจกรรมนั้น
ในระดับน้อย

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

กิจกรรมโดยรวม	ความสภาพที่เป็นจริง			ความสภาพที่นักเรียนคาดหวัง		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
<u>กิจกรรมด้านโรงเรียนและการเรียน</u>						
1. ชี้แจงนโยบาย ระเบียบและข้อบังคับ ของโรงเรียนให้นักเรียนทราบ						
2. ตรวจสอบการมาเรียนของนักเรียน						
ฯลฯ						

แบบสอบถาม ตอนที่ 2

กิจกรรมโดยรวม	ความสภาพที่เป็นจริง			ความสภาพที่นักเรียนคาดหวัง		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
<u>กิจกรรมด้านโรงเรียนและการเรียน</u>						
1. ชี้แจงนโยบาย ระเบียบ และข้อบังคับ ของโรงเรียนให้นักเรียนทราบ						
2. ตรวจสอบการมาเรียนของนักเรียน						
3. ชี้แจงกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะมีขึ้นใน โรงเรียน เช่น การจัดชุมนุมต่าง ๆ การแสดงของโรงเรียนให้นักเรียน ทราบ						
4. ประกาศและแจ้งกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนให้นักเรียนทราบ						

กิจกรรมโชมรม	ตามสภาพที่เป็นจริง			ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
5. ประกาศและแจ้งกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานที่หน่วยราชการอื่น ๆ ให้นักเรียนทราบ						
6. แจกจ่ายเอกสารและเรื่องน่ารู้ต่าง ๆ ของหน่วยงานอื่น ๆ ให้นักเรียน						
7. ชี้แจงเรื่องต่าง ๆ ภายในห้องเรียนให้นักเรียนทราบ เช่น หน้าที่ของหัวหน้าชั้นหรือตัวแทนห้อง						
8. ติดตามการเรียนของนักเรียนในวิชาต่าง ๆ						
9. ให้ความรู้และคำแนะนำเป็นพิเศษแก่นักเรียนที่เรียนดี						
10. ให้อาสาสมัครนักเรียนที่เรียนไม่ทันหรือเรียนอ่อน						
11. ให้อาสาสมัครตลอดจนดำเนินการให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการทบทวนวิชาต่าง ๆ เมื่อใกล้สอบ						
12. ให้อาสาสมัครนักเรียนให้รู้จักวิธีเรียนที่ดี เช่น วิธีอ่านหนังสือเพื่อจับใจความสำคัญ การจดบันทึก						

กิจกรรมโดยรวม	ตามสภาพที่เป็นจริง			ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
13. ประกาศชี้แจงเรื่องทุนการศึกษา สำหรับนักเรียนที่เรียนดีแต่ขาด แคลนทุนทรัพย์						
14. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งวิทยาการ ในห้องเรียน เช่น ห้องสมุดประชาชน ห้องสมุดของมูลนิธิและสมาคม ต่าง ๆ						
15. แนะนำให้รู้จัก ผู้บริหาร ครู อาจารย์ในหมวดวิชาต่าง ๆ ตลอด ทั้งอาคารเรียนในโรงเรียน						
16. แนะนำให้รู้จักเลือกอ่านหนังสือที่มี คุณค่า แล้วนำมาวิจารณ์						
17. ให้คำแนะนำนักเรียนให้รู้จักศึกษา ค้นคว้าในห้องสมุด						
18. อธิบายให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับ หลักสูตรและแผนการเรียน ตลอด จนความแตกต่างของแผนการเรียน แต่ละแผน						
19. ให้คำแนะนำชี้แจงเกี่ยวกับการ ลงทะเบียนเรียน						
20. ให้คำแนะนำชี้แจงเกี่ยวกับการ เลือกวิชาเรียนที่เป็นวิชาเลือก						

กิจกรรมโดยรวม	ตามสภาพที่เป็นจริง			ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
21. ให้คำแนะนำชี้แจงแก่นักเรียน เกี่ยวกับการวัดผลและการประเมิน ผลการเรียนของโรงเรียน						
22. ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับ ข้อปฏิบัติในการใช้บริการต่าง ๆ ในโรงเรียน เช่น ห้องสมุด ห้อง พยาบาล บริการแนะแนว						
23. รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของนักเรียน						
24. ให้คำแนะนำและร่วมอภิปราย เกี่ยวกับการเตรียมตัวล่วงหน้า ก่อนการสอบและการปฏิบัติตนใน ขณะสอบ						
25. แนะนำการศึกษาต่อ						
.....						
<u>ค่านส่วนตัวและสังคม</u>						
1. ร่วมอภิปรายและชี้แจงเกี่ยวกับ การแต่งกายให้เหมาะสม						
2. ให้คำปรึกษาและร่วมอภิปรายใน ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน กับครูอาจารย์ในโรงเรียน						

กิจกรรมโดยรวม	ตามสภาพที่เป็นจริง			ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
3. ให้นักเรียนซักถามและร่วมอภิปราย เกี่ยวกับการเลือกชุมนุมหรือกิจกรรม ต่าง ๆ						
4. ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับ การคบเพื่อน						
5. ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับ การคบเพื่อนต่างเพศ						
6. ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับ หน้าที่และความรับผิดชอบต่อตนเองใน ฐานะที่เป็นนักเรียน						
7. ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับ หน้าที่และความรับผิดชอบในฐานะที่ เป็นสมาชิกของครอบครัว						
8. ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำเกี่ยวกับ การใช้จ่ายเงินในทางที่เป็นประโยชน์ และเหมาะสมกับนักเรียน						
9. ให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับ สุขภาพทางกาย						
10. ให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับ สุขภาพจิต						
11. ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำ เกี่ยวกับกิริยามารยาทในสังคม						

กิจกรรมโดยรวม	ตามสภาพที่เป็นจริง			ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
12. ให้คำปรึกษาและร่วมอภิปราย เกี่ยวกับการปรับปรุงนิสัยของ ตนเอง						
13. ให้คำปรึกษาและร่วมอภิปราย เกี่ยวกับการปฏิบัติตนที่จะทำให้ เป็นที่ยอมรับของคนอื่น						
14. ให้ความรู้และคำแนะนำเพื่อให้ เข้าใจการเปลี่ยนแปลงทางด้าน ร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น						
15. ให้คำแนะนำเพื่อให้ นักเรียนสามารถ เข้าใจและยอมรับ เรื่องความ แตกต่างระหว่างตนเองกับผู้อื่น						
16. ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับการแบ่งเวลาและการใช้ เวลาว่างให้เป็นประโยชน์						
17. ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับความคาดหวังของพ่อแม่ ที่มีต่อนักเรียน						
18. ให้คำปรึกษาและแนะนำนักเรียน เกี่ยวกับการปรับปรุงบุคลิกภาพ						

กิจกรรมโดยรวม	ตามสภาพที่เป็นจริง			ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
19. ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับ หลักปฏิบัติที่ถูกต้องทางศาสนา						
20. ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัว และความทุกข์ร้อนต่าง ๆ ที่ นักเรียนกำลังประสบ						
.....						
<u>กิจกรรมด้านอาชีพ</u>						
1. ให้ทำแบบทดสอบเกี่ยวกับความถนัด						
2. ฝึกให้รู้จักวิเคราะห์ตนเองและ ศึกษาความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตนเอง ที่จะประกอบ อาชีพในอนาคต						
3. ให้คำแนะนำและให้นักเรียนซักถาม เกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน แผน การเรียน ให้สัมพันธ์กับอาชีพต่าง ๆ ในสังคม						
4. ร่วมอภิปรายและชี้แจงทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับอาชีพที่ ขัดกับศาสนาและประเพณีอันดีงาม ของสังคม						

กิจกรรมโดยรวม	ตามสภาพที่เป็นจริง			ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
5. จัดหรือพานักเรียนไปศูนย์ทรัพยากร วัสดุหรือสถานประกอบการ ต่าง ๆ						
6. หางานพิเศษให้นักเรียนทำในวันหยุด หรือวันปิดภาคเรียน						
7. ให้นักเรียนสำรวจและร่วมอภิปราย เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในท้องถิ่น						
8. ให้นักเรียนเขียนบทความหรือคัด บทความจากหนังสือพิมพ์ วารสาร ต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชีพที่น่าสนใจ						
9. ให้ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับ อาชีพต่าง ๆ ที่สุจริตและถูกต้องตาม กฎหมาย						
10. ร่วมอภิปรายและให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการเลือกอาชีพ						
.....						
<u>กิจกรรมด้านทั่วไป</u>						
1. ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับประเพณีวันสำคัญต่าง ๆ ทั้งวันสำคัญทั่วไปและวันสำคัญทาง ศาสนา						

กิจกรรมโดยรวม	ตามสภาพที่เป็นจริง			ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
2. ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นคนดีของโรงเรียน ครอบครัว และสังคมประเทศชาติ						
3. ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเล่นการพนัน						
4. อภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ						
5. ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่นักเรียน						
6. อภิปรายและให้คำแนะนำที่ถูกต้องเพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ทางสังคม เช่น การประพฤติไม่เหมาะสมของผู้คนในสังคม เพื่อให้ นักเรียนมองโลกในแง่ของความจริง						
7. ให้คำแนะนำให้นักเรียนสนใจเหตุการณ์รอบตัว ติดตามข่าว ความเคลื่อนไหวในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ ๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ						
8. พึงการอภิปราย บรรยาย จากวิทยากรที่ครูเชิญ						

กิจกรรมโฮมรูม	ตามสภาพที่เป็นจริง			ตามสภาพที่นักเรียนคาดหวัง		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
9. ครูและนักเรียนนำข่าวที่น่าสนใจ จากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ มา เสนอต่อชั้นเรียน						
10. ให้คำแนะนำเพื่อให้ นักเรียนเป็นคน ที่รู้จักประหยัด มีความอดทน ขี้อสัจย์ รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม						

การสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโฮมรูมตามสภาพที่เป็นจริง
และสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดยะลา

บทคัดย่อ
ของ
โยฮัน แบลิ่ง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กันยายน 2529

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมโหมโรง ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวัง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดยะลา และศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลกับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 424 คน เป็นนักเรียนชาย 165 คน หญิง 259 คน จากประชากร 352 คน การรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับกิจกรรมโหมโรง ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านโรงเรียนและการเรียน ด้านส่วนตัวและสังคม ด้านอาชีพ ด้านทั่วไป การวิเคราะห์ข้อมูล chi-square ปรากฏผลดังนี้

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมโหมโรง ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวังในแต่ละด้านทุกกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง เกี่ยวกับกิจกรรมโหมโรง ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวังในแต่ละด้านทุกกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล เกี่ยวกับกิจกรรมโหมโรง ตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่นักเรียนคาดหวังในแต่ละด้านทุกกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A SURVEY OF MATHAYOM SUKSA III STUDENTS' OPINIONS TOWARD
THE CURRENT AND EXPECTED HOME-ROOM ACTIVITIES
IN ISLAMIC PRIVATE SCHOOLS IN CHANGWAT YALA

AN ABSTRACT

BY

YOHAN SAE LIANG

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

September 1986

The purposes of this study were to survey Mathayom Suksa III students' opinions toward the current and expected Home-room activities in Islamic private schools in Changwat Yala and to compare those opinions according to the variables of sex and location of the schools (in municipality or out of municipality). The samples were 165 boys and 259 girls. The questionnaire was developed by the researcher to collect the data which included four aspects of home-room activities, school and learning, personal and social, occupational and general aspect. The chi - square was employed in analysis of the data. The findings were as follows

1. The students' opinions toward the current and expected home-room activities were statistically significant difference at .01 level in every aspects and activities.

2. The boys and the girls' opinions toward the current and expected home-room activities were statistically significant difference at .01 level in every aspects and activities.

3. The opinions of students whose location of the schools are in municipality and out of municipality toward the current and expected home-room activities were statistically significant difference at .01 level in every aspects and activities.